

Giới thiệu Tán Tỉnh Cô Nàng Xấu Hổ

Tán Tỉnh Cô Nàng Xấu Hổ câu chuyện ngôn tình của tác giả Tỉnh Tỉnh không chỉ thu hút về nội dung mà còn cả hình thức kể chuyện đầy tài tình.

Hắn - Ngự Diễm có nhiều mối oan gia ngõ hẹp với cô, tức giận đến nỗi chỉ muốn đuổi người, nghiêm mặt không thể tin được chuyện gì đang ở trước mắt anh.

Để thoát khỏi Cô Tiểu Lục, Ngự Diễm quyết tâm đem Cô Tiểu Lục thay hình đổi dạng, anh không ngờ rằng sau đó nhìn cô có những thay đổi khiến người ta phải bất ngờ.

Bạn đang đọc truyện *Tán Tỉnh Cô Nàng Xấu Hổ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Tiết tử

“Xú lão đầu! Mau đưa tiền ra đây, bằng không đừng trách hai huynh đệ chúng ta không khách khí!” nam nhân trẻ tuổi đang bao vây quanh lão nhân gia, trên tay hắn cầm một thanh đao như nhử.

“Người trẻ tuổi, ta không có tiền trên người, các ngươi muốn ta giao ra cái gì bây giờ?” Lão nhân gia sắc mặt vẫn không đổi, nhú mồm về mặt như không để bọn họ vào tầm mắt.

“Chết đến nơi rồi mà còn dám cãi cứng, xem ra chưa cho ngươi thấy, ngươi còn không biết huynh đệ chúng ta lợi hại!” Lời vừa nói xong bọn họ một người chặn trước mặt lão nhân, một người giơ cao nắm tay chân bị xuống đòn.

“Dừng tay!” Đột nhiên vang lên một giọng nữ bén nhọn ở phía sau bọn họ.

Ba người đồng thời quay đầu nhìn lại hướng phát ra tiếng kêu vừa rồi, trước mặt bọn họ là một cô gái thân hình nhỏ nhắn.

Nam nhân trẻ tuổi sắc mặt dường như thay đổi, chỉ vào cô gái giả dạng con trai kia nói: “Cô Tiểu Lục, ngươi lại đi xem náo nhiệt cái gì, không thấy rằng hai huynh đệ chúng ta đang làm việc hay sao? Ngươi tính phá hư chuyện tốt của bọn ta sao!”

Người vừa bị gọi là Tiểu Lục là một cô gái thoát nhìn tương đối tuổi trẻ, bất quá quần áo cổ lăm ra vẻ thành thực nhưng gương mặt nàng trông rất non nớt, thoát nhìn có chút hơi buồn cười.

“Các ngươi hai người nam nhân lại đi ăn hiếp một ông lão, thì làm sao đáng là nam nhân? Các ngươi tin ta đã báo cảnh sát rồi, cho các ngươi hai người lại trở về ngồi tù như cũ?” Cô Tiểu Lục nàng vốc dáng tuy rằng khá nhỏ bé, nhưng giọng nói tràn đầy dũng khí, khí thế hoàn toàn không bởi vì thân thể nhỏ bé của nàng mà kém lại.

Hai huynh đệ kia ở khu này làm chuyện xằng bậy, thấy mười phần chính nghĩa trong mắt Cô Tiểu Lục, căn bản là hành vi Thiên Lý khó dung.

“Lão Tử ta muốn làm chuyện này ngươi quản nổi sao? Mau trở về đi!” hai huynh đệ kia đẩy mạnh vào bả vai nhỏ bé yếu ớt của Cô Tiểu Lục, ánh mắt mười phần khinh thường nhìn nàng nói.

Nghe thấy bọn họ nói như vậy, Cô Tiểu Lục tức giận đến đỏ mặt, nàng ghét nhất là lấy lớn hiếp nhỏ này.

“Các ngươi hai người vô pháp vô thiên ở khu này làm điều xằng làm bậy, vi phạm pháp luật thì là chuyện có quan hệ đến Cô Tiểu Lục ta, hãy để cho lão nhân kia đi, nếu không Hưu Quái ta cũng không khách khí đâu!” Cô Tiểu Lục tay cột váy, điệu bộ như muốn đánh nhau nói.

“A, tên nha đầu chết tiệt kia gan đúng là thực không nhỏ, xem ra hai huynh đệ chúng ta hôm nay không giáo huấn ngươi, thật sự rất khó tiếp tục ở khu này mà làm ăn đây, em trai, đánh!”

“Tiểu Lục muội muội, ngươi phải cẩn thận một chút, hai cái tên này thoát nhìn không dễ ứng phó đâu!” Lão nhân gia một chút cũng không có ý giúp nàng, làm như chuyện này chỉ có liên hệ gì đến ông ta, hành động giống như người đi ngang tình cờ có kịch để xem bước một bên nhàn nhã ngồi xuống.

Cô Tiểu Lục nhìn nhìn ông lão một cái, giọng điệu quan tâm nói: “Lão gia gia ngươi yên tâm, ta sẽ không để cho ngươi bị khi dễ đâu!” Cô Tiểu Lục nắm tay, bộ dáng sẵn sàng.

Vì thế hai huynh đệ một trước một sau ra đòn, nhưng động tác của Cô Tiểu Lục cực kỳ nhanh nhẹn, hai huynh đệ kia một người thì có khí nhưng vô lực, còn một người thì to con nhưng vụng về nên đòn của bọn họ đều bị nàng đỡ được, chỉ thấy nàng huy động tinh quyền, tả hữu ra đòn, lực đạo mười phần trên mặt của hai huynh đệ bọn họ.

“Đáng giận, lần này chúng ta không thêm chấp với ngươi!” Đột nhiên bị trúng đòn hai người bọn họ có chút sững sờ, không nghĩ tới Cô Tiểu Lục thật sự

có bản lĩnh đó, cho nên bọn họ dùng ánh mắt ra hiệu rồi cùng xông lên phía trước đẩy thân hình nhỏ bé của Cổ Tiểu Lục nhưng thân thủ nàng nhanh nhẹn xoay người lại gạt một người trong bọn họ ngã xuống đất.

Một người đã bị nàng đá ngã xuống đất, Cổ Tiểu Lục ánh mắt trùng hướng nhìn tên còn lại đang sợ hãi lui về phía sau.

“Hôm nay... bỏ qua cho ngươi, lần sau đừng để cho huynh đệ chúng ta gặp, em trai, chúng ta đi mau!” Tên cầm đầu phát hiện Cổ Tiểu Lục thật sự có tài, vì thế tính rút lui.

“Tiểu Lục muội muội, công phu của ngươi thực rất cao.” Làm hai gã lưu manh kia giống như chó rơi xuống nước vẫy đuôi chạy trốn chết, ngồi hóng mát một bên lão nhân gia lúc này mới đứng dậy đi tới bên Cổ Tiểu Lục, hơn nữa ông còn vỗ tay khen ngợi sự anh dũng của nàng.

“Lão gia gia ngươi không sao chứ? Bọn họ có làm ngươi bị thương không?” Sau khi hai gã kia bỏ chạy, Cổ Tiểu Lục lập tức tiến đến xem xét tình trạng của lão nhân gia kia.

“Không có, may mắn là ngươi tới sớm.” Lão nhân gia lúc này mới có cơ hội nhìn kỹ cô gái này, thoạt nhìn không biết bao nhiêu tuổi, nói như thế nào nhỉ là gương mặt nhỏ nhỏ xinh xắn, ngũ quan tinh xảo hài hòa ...

Nếu không nói đến trang phục rẻ tiền mà nàng đang mặc trên người, thì dung nhan của nàng cũng rất xinh đẹp... má hồng, ánh mắt màu lam, lông mi cong dài... Nếu không phải đã gặp qua nhiều song to gió lớn trong cuộc đời, lão nhân gia kia nhất định nghĩ đến làm sao trên thế gian này còn cô gái tốt và xinh đẹp như thế.

“Ta trước kia có một thời gian học qua Taekwondo.” Cổ Tiểu Lục lấy tay tự nghịch nghịch mái tóc của mình thẹn thùng nói.

Kỳ thật công phu quyền đạo của nàng đã nâng đến tầm đủ để xuất ngoại làm danh thủ quốc gia, nhưng bởi vì nhà nàng không có tiền cho nàng đào tạo chuyên sâu, cho nên nàng chỉ có thể bỏ dở nửa chừng.

“Tốt lắm, tốt lắm...” Lão nhân gia vừa lòng gật gật đầu.

Nếu không nói đến bộ dáng trang điểm có phần kỳ dị của nàng, môi thì được nàng tô đỏ chót, lông mi thì được nàng nhuộm màu xanh, còn lông mày thì được tô màu tím thì nàng đúng là người con gái thiện ác chính nghĩa, tuổi còn trẻ mà có tinh thần giữ gìn chính nghĩa, chủ trì công lý tâm tư nhiệt tình, loại người như cô gái này thật sự nhân gian hiếm thấy! Hơn nữa ngũ quan của nàng đoan chính, mày rậm mắt to, nếu không có thể cho rằng tuyệt sắc giai nhân thì khẳng định cũng là cô gái thanh tú.

“Đúng rồi, ngươi đang ăn mặc trang điểm như thế là chuẩn bị ... đi party sao?” Lão nhân gia sờ sờ cằm suy nghĩ một chút rồi mới mở miệng hỏi.

“Vậy sao? hôm nay ta suy nghĩ thật lâu mới phối hợp được bộ quần áo này, nhìn thực đẹp như vậy sao chứ?” Cổ Tiểu Lục nhìn lại trang phục của chính mình nào là vẩy đuôi cá còn không quên kết hợp với cái nơ to đùng đầy phí khách bên hông.

“Ách... Đây... Ta lão nhân không quen nhìn như vậy nên cho rằng ngươi chuẩn bị đi dự tiệc.” Lão nhân gia cười hớ hớ nói.

“Lão gia gia, ngươi giống như là vừa đến từ thời đại xa xưa vậy, ngươi xem trang phục này của ta... là ta lần trước thấy công nương Dana mặc trên tivi nên mới bắt chước đây, thực sự rất đẹp đúng không?” Cổ Tiểu Lục chớp chớp ánh mắt, bày ra một bộ dáng kiêu mỵ nói.

“Đây... Tiểu Lục muội muội ngươi năm nay bao nhiêu tuổi?” Lão nhân gia hỏi nàng.

“Ta nga... Hôm nay vừa tròn hai mươi tuổi... A! Lão gia gia ta phải về nhà đây, ngươi cẩn thận một chút nga, không nên tùy tiện nói chuyện cùng người xa lạ, để tránh lại gặp người không tốt như hai tên vừa rồi giống vừa rồi.” Đúng vậy, Cổ Tiểu Lục chính là người ở khu này luôn luôn lấy mở rộng chính nghĩa làm vui thú.

“Cảm ơn ngươi, Tiểu Lục muội muội.” Lão nhân gia mỉm cười gật gật đầu, nghĩ rằng thì ra cô gái này lại có tính cách đặc biệt như vậy.

“Không cần khách khí với ta, chỉ là việc rất nhỏ thôi mà... thôi ta đi trước.” Lại làm được một chuyện tốt, Cổ Tiểu Lục xinh đẹp trên mặt vui vẻ cười không ngừng.

“Không sai, không sai.” Lão nhân gia sờ sờ hàm râu bạc trên cằm vừa lòng gật gật đầu.

Nhìn bóng dáng cô gái này rời đi, lão nhân gia quyết định người đó chính là nàng ...

Bạn đang đọc truyện *Tán Tình Cô Nàng Xấu Hổ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Chương 1

Cổ Tiểu Lục lại một lần nữa nản lòng ngồi trở lại ghế, không hiểu thanh mai trúc mã Quách Dục An vì sao luôn cự tuyệt thông báo ngày thơ của nàng? nàng bây giờ đã hóa trang thành dạng xinh đẹp giống như cầu yêu của hắn, hắn hẳn là nên cảm thấy vô cùng vinh hạnh mới đúng à? Vì sao làm bộ dạng kinh hách, rồi lại biến thành bộ dáng khủng hoảng sợ như vậy chứ?

Chẳng lẽ là... do nàng ăn mặc không đủ nóng bỏng sao? Hay là trang phục của nàng không đủ động lòng người? Nhưng là hôm nay nàng đã đem hết tủ quần áo của mình ra lựa chọn bộ đẹp nhất rồi còn gì, thế mà Quách Dục An vẫn nhìn nàng như là nhìn ôn thân vậy?

Nhớ tới thái độ lãnh mạc của Quách Dục An người nàng thầm mến đã lâu đối với nàng, dù là người luôn luôn rất tự tin đối chính mình như Cổ Tiểu Lục cũng không tránh khỏi đau đầu buồn rầu.

“Tiểu Lục, sao mà mới sáng sớm lại đã than thở rồi? hôm nay con có gì không tốt sao?” Cổ Tiểu Lục kể mẫu chuyện đến trước mặt nàng, sờ sờ đầu nàng khẽ hỏi.

“Tiểu mẹ, người biết không hôm nay Quách Dục An lại cự tuyệt con... Hơn nữa hắn còn nói con... Không, là hắn còn cảnh cáo con không được đến nhà tìm hắn nữa, nếu không hắn sẽ không bao giờ nói chuyện với con!” Nhớ tới hình ảnh vừa mới bị Quách Dục An nhấn tâm cự tuyệt, Cổ Tiểu Lục tinh thần vô lực suy sụp, thoát nhìn nàng càng thêm uể oải.

Từ lúc Cổ Tiểu Lục có trí nhớ tới nay, nàng vẫn thầm mến thanh mai trúc mã Quách Dục An, nhưng tỉ lệ thuận cùng thời gian hai người lớn lên thì khoảng cách giữa nàng và Quách Dục An cũng càng ngày càng xa, nàng đã không chỉ một lần tỏ thái độ tình cảm của mình với Quách Dục An, nhưng đối lấy tất cả những điều đó đều là thái độ lãnh đạm của hắn.

“Tiểu Lục, mẹ thấy vấn đề là con quá chủ động! Con nhất định phải bày ra một bộ dạng cho dù không có hắn trời cũng không sụp được, như vậy nam nhân đó mới có thể bị con nắm chặt!” Trang Mỹ Chi bà biết Cổ Tiểu Lục vẫn luôn rất thích cái tên tiểu tử Quách Dục An kia, nhưng nếu lấy gia đình bối cảnh của cái tên Quách Dục An kia ram à nói, thì làm sao gia đình bọn họ có thể chấp nhận Cổ Tiểu Lục nhà bà chứ?

“Tiểu mẹ, mẹ vẫn thường như thế này mà quyến rũ ba con sao?” Cổ Tiểu Lục mở to đôi mắt to nhìn Trang Mỹ Chi bà, biểu tình lại còn thật sự rất phờ phạc.

Trang Mỹ Chi nhất thời bị Cổ Tiểu Lục hỏi đến vấn đề này không khỏi lung túng.

“Là a...” bà ấp úng không biết nên trả lời cái gì.

“Chuyện này cũng khó trách, tiểu mẹ người vẫn luôn phong tình vạn chủng như thế, không chỉ là ba con mà ngay cả Âu Cát Tang gần nhà cũng bị phong thái của mẹ làm điêu đứng a, nếu gọi con là cây cau Tây Thi, thì mẹ chính là cây cau nữ vương lừng danh!” Cổ Tiểu Lục thật sự sùng bái tiểu mẹ, bà là người nổi danh hóp hồn mọi nam nhân ở khu vực này a.

“Cho nên mới nói con nên theo mẹ mà học tập nhiều nhiều một chút, mẹ sẽ đem hết bí quyết truyền dạy hết cho con, rồi con cũng sẽ trở thành cây cau nữ vương siêu cấp thôi.” Trang Mỹ Chi biểu tình yêu thương vượt má Cổ Tiểu Lục, giọng đầy sùng nịnh nói.

Cửa hàng này thực ra hồi đầu là do Trang Mỹ Chi bà buôn bán, nhưng bởi vì bà quá mức xinh đẹp, nên không ít ong bướm cứ bám xung quanh, vì thế Cổ phụ không thể nịn được hạ lệnh muốn bà nghỉ buôn bán, nhưng Trang Mỹ Chi bà vẫn không nỡ đóng cửa quán, cho nên mới suy tính trên dưới, đem cửa hàng này truyền lại cho một thế hệ Tây Thi mới, đó là lý do Cổ Tiểu Lục nhận ca.

Bất quá từ lúc Cổ Tiểu Lục nhận ca tới nay, quán cây cau làm ăn cũng không được như trước, tiền thu vào ít đi lại còn không được ngày ngày nhín ngắm Trang mỹ Chi xinh đẹp nên Lạc Thiên Trường- chủ cho thuê cửa hàng muốn tăng giá thuê hồng ép bọn họ đóng cửa quán.

“Tiểu mẹ, mẹ nói xem có phải là con quản lý quán cây cau không tốt đúng không? Hay là... con ăn mặc không đủ ít vải? Bằng không như thế nào mà khách mới không đến thì thôi còn ngay khách quen trước kia cũng chạy hết... Rốt cuộc vấn đề là ở đâu chứ?” Cổ Tiểu Lục có vẻ có chút nản lòng nói.

“Là ... những người này đều không biết thưởng thức, mỹ nhân Tiểu Lục của chúng ta, khí chất cao, đồ ăn lại ngon, không mua là thiệt thòi của bọn họ.” Trang Mỹ Chi cố vũ tinh thần cho Cổ Tiểu Lục lấy lại sự tự tin.

Bà cùng cha Cổ Tiểu Lục kết hôn đã mười năm nay, mà vẫn chưa sanh nở, từ đó đến giờ bà đều coi Cổ Tiểu Lục là con gái ruột của mình mà chiều chuộng, vì thế bất ở gia đình bà chuyện mẹ kể con chông bất hoá là chuyện không thể có, quan hệ của bà và con bé tốt đến nỗi ngay cả Cổ phụ cũng phải ghen tị.

“Con cũng nghĩ như vậy.” Lúc này Cổ Tiểu Lục gương mặt đã tươi cười như bình thường.

“Thời gian cũng không còn sớm, mẹ phải về làm cơm chiều chờ ba con trở về, chút nữa nếu ông ấy không nhìn thấy mẹ thì sẽ cần năn rất phiền toái, trễ chút nữa mẹ đem cơm đến cho con ăn.” Nói đến lão công đáng yêu nhưng lại thích ăn dấm chua kia, Trang Mỹ Chi bà trên mặt không khỏi lộ ra nét tươi cười hạnh phúc.

“Không cần, không cần, vợ chồng son hai người cứ ở nhà thân thiết với nhau là tốt rồi, có con làm bóng đèn thực sự vướng bận a.” Cổ Tiểu Lục nói chuyện với Trang Mỹ Chi có vẻ tê mê lộm nhăm.

“Con... tiểu nha đầu này... Miệng con sao lại có thể biến thành hư thế.” Trang Mỹ Chi đỏ mặt, thẹn thùng nói.

“Ai a, con cũng là người trưởng thành rồi, nam nữ hoan ái con cũng đã sớm hiểu, mẹ người mau trở về nhà đi!” Cô Tiểu Lục vỗ vỗ ngực nói.

“Vậy mẹ đi trước, con tự mình cẩn thận một chút nha.” Vì thế Trang Mỹ Chi bà rời đi trước.

Tiếp theo bởi vì không có khách, vì thế hầu như toàn bộ thời gian ánh mắt Cô Tiểu Lục đều chăm chú vào màn hình TV phía trước keng đang chiếu phim Hàn Quốc.

Chuyện tình yêu oanh oanh liệt liệt khi nào mới có thể phát sinh ở trên người nàng đây? Quách Dục An của nàng khi nào mới có thể nhìn ra chân tình của nàng? Chăm chú xem phim thần tượng đang lưu hành Cô Tiểu Lục nàng trong lòng cảm thấy buồn bực.

“Tiểu thư? Tiểu thư?” Ngay lúc Cô Tiểu Lục đang ngẩn người suy nghĩ, thì có hai gã thân hình cao lớn, toàn thân mặc âu phục màu đen đang đứng ở cửa gọi nàng.

Vốn đang ngồi nghiêng ngả xem TV, Cô Tiểu Lục nàng vừa nhìn thấy có khách đến cửa ngay lập tức nhảy xuống ghế, học tập phong cách của Tiểu mẹ xoay người tiêu sái bước đến trước mặt hai nam nhân kia.

“Tiên sinh muốn cái gì? Cửa hàng chúng tôi có cau mới ăn rất ngon lại, dùng cam đoan là sẽ hài lòng a!” Cô Tiểu Lục vội vàng bày ra tư thái kiêu mỹ chào đón khách hàng.

“Lão bản của chúng ta muốn mời người qua nhà một chuyến.” Nam nhân nhìn Cô Tiểu Lục ánh mắt cẩn thận đánh giá một chút, nhíu mày lại nói.

“Lão bản của các người? Vị ấy là ai a?” Cô Tiểu Lục không hiểu chuyện ra sao.

“Đến nơi người sẽ biết.” Nam nhân kia nửa mời nửa kéo Cô Tiểu Lục lên xe, Cô Tiểu Lục nhất thời cũng không có ý định ngăn cản mà ngược lại nàng còn nổi máu tò mò muốn xem là chuyện gì đang xảy ra.

☆☆☆

Cô Tiểu Lục bị đưa đến một khu nhà cấp cao...!

Toà nhà lớn này tựa như là hoàng cung, sau khi cửa sắt chạm khắc hoa tinh xảo mở ra liền xuất hiện trước mắt nàng là một tòa nhà 3 lầu, hoa viên trước mặt có bể phun nước, phía sau bể phun nước là một bãi cỏ rộng đủ để đánh Golf, kèm theo một hoa viên được trang trí như một khu rừng rậm nhỏ. Toà nhà chính mang phong cách kiến trúc Châu Âu Baroque, xa hoa lộng lẫy đến nỗi làm cho Cô Tiểu Lục nàng trở mắt lú lười.

Trời ạ, nàng đâu có quen biết quan to hiền quý nào như vậy chứ, chỉ cần nhìn vào độ tráng lệ giàu có của căn nhà này thì cũng đủ thấy lão bản này vai vế khẳng định không nhỏ.

Hai nam nhân đưa Cô Tiểu Lục tới một gian thư phòng so với cả nhà nàng còn rộng hơn, Cô Tiểu Lục nghĩ rằng, vị lão bản này nhất định rất nhiều tiền, rất nhiều tiền a... Có phải là ông ta đối nàng nhất kiến chung tình nên mới phái người tiếp đón nàng như thế chăng...

Nghĩ đến đây, Cô Tiểu Lục không khỏi nở ra nụ cười ha ha, lúc này Cô Tiểu Lục nàng mới đột nhiên cảm thấy hối hận sao lúc xuất phát nàng lại không thay quần áo trang điểm một tí chứ!

“Tiểu thư mời người ngồi chờ một chút, trong chốc lát lão bản của chúng ta sẽ lập tức đến ngay.” nam nhân mặc âu phục dùng ánh mắt lộ vẻ kỳ quái nhìn nhìn nàng, sau đó liền rời khỏi thư phòng.

Muốn nàng chờ? Thật sự là lão bản đại bại... Như vậy có cả người đón nàng, nhất định là kẻ đại ngốc...

Bước loanh quanh trong thư phòng mà bốn phía thì cả ba mặt đều là giá sách cao đụng trần, trên xếp đầy các loại sách ngoại văn, không có quyển nào khiến Cô Tiểu Lục nàng có hứng thú đến, vì thế Cô Tiểu Lục nhàm chán ngồi xuống trên sofa.

Ghế sofa ở đây rất êm nha, cả đời nàng chưa bao giờ ngồi trên một cái ghế sofa thoải mái đến như vậy... Cô Tiểu Lục dùng tay sờ sờ thì... Ân, quả nhiên là đồ thượng đẳng hảo hạng!

Trong chốc lát, cửa lại mở ra... lòng hiếu kỳ của Cô Tiểu Lục nàng lập tức bị bao phủ nhanh chóng quay đầu lại thì nhìn thấy... làm sao có thể lại là một lão nhân gia khoảng gần sáu mươi chứ? Hơn nữa... lão nhân gia này nàng cảm thấy rất quen mặt... Nàng hình như đã gặp ông ta ở đâu rồi a?

“Tiểu Lục tiểu thư người khỏe chứ.” Lão nhân gia nhìn Cô Tiểu Lục mỉm cười, này cô gái vẫn lại là một thân màu sắc rực rỡ.

“Người... sao... quen mặt...” Cô Tiểu Lục quay đầu đi cố gắng nhớ lại xem nàng đã gặp lão nhân gia này ở đâu rồi, gương mặt rất quen thuộc a...

“Người đã cứu ta, người quên rồi sao?”

“A, người là lão gia gia lần trước bị hai tên lưu manh khi dễ... Ha ha!” Cô Tiểu Lục sau một lúc lâu trầm tư, rồi đột nhiên nàng vỗ mạnh vào trán mình kêu lên.

Nói như vậy... Căn bản không có chuyện phú hào gì đó thăm mền nàng... Ai, thật sự là làm cho người ta thất vọng a! Hại nàng còn tưởng rằng mình có

cơ hội giả cho nhà giàu có làm thiếu phụ nhân ... , đợi chút! Chẳng lẽ lão nhân gia này ... mời riêng nàng lại đây, không phải là vì coi trọng nàng chứ ? Vọng tưởng muốn thu nàng làm tiểu lão bà?

Cổ Tiểu Lục quét ánh mắt nhìn lão nhân gia đang mỉm cười với nàng, nghĩ thầm ông làm bố chồng nàng thì có thể , chứ còn nếu muốn ăn nàng thì đừng có mà nghĩ tới!

“Tiểu Lục tiểu thư, người như thế nào mà nhìn bộ dáng có vẻ như rất rất hứng a? Là do ta mời người lại đây khiến người không được thoải mái sao?” Thấy khuôn mặt nhỏ nhắn của Cổ Tiểu Lục lộ ra nhiều phong thái thần sắc khiến lão nhân gia ông không khỏi tò mò hỏi.

Cổ Tiểu Lục trừng mắt trước vẻ mặt lo lắng của lão nhân gia, trong lòng nàng nghĩ rằng lão nhân này thật là ghê gớm, rõ ràng là ban ngày ban mặt mà còn dám vọng tưởng đùa giỡn với nàng, nhớ lại hôm đó nàng còn chính nghĩa động thân cứu giúp, xem ra nàng không cho lão gia mặt nết này một chút giáo huấn thật sự là rất có lỗi với chính mình a !

“Người đừng tới đây, thân thù của ta nhanh nhẹn mạnh mẽ người đã chứng kiến rồi đó, người có tin ta lập tức có thể đánh ngã người, đừng tưởng rằng người là lão nhân gia ta không dám làm như thế với người nha!” Cổ Tiểu Lục nghiêng nghiêng thân người , hai chân một trước một sau đứng trung bình tấn, bộ dáng sẵn sàng tấn công.

“Tiểu Lục tiểu thư người đừng quá xúc động, người có phải đang hiểu lầm cái gì không?” Ngự Trạch Thiên vội vàng trấn an cảm xúc kích động của nàng.

“Hiểu lầm? Người không phải muốn đem ta kết hôn làm tiểu lão bà sao? Ta nói cho người biết, Cổ Tiểu Lục ta đã có người trong lòng, ta bản thân là không có khả năng vì tiền tài quyền thế mà cúi đầu , người hãy chết tâm đi!” Cổ Tiểu Lục vỗ ngực chính khí nghiêm nghị nói, nghe những lời nàng vừa thốt lên xong, Ngự Trạch Thiên ông mặt lập tức đen đi một nửa.

Này... Hiểu lầm quá lớn! Ngự Trạch Thiên ông đối với người vợ đã chết trong lòng vẫn yêu quý không người cũng không bao giờ có ý tưởng tái giá trong đầu, huống hồ nếu ông thực sự có ý tưởng này đi nữa thì đối tượng tuyệt đối cũng không có khả năng là tiểu cô nương trước mắt! Thứ nhất bọn họ tuổi tác cách nhau quá xa, thứ hai... ngoại hình của Cổ Tiểu Lục cùng nhân vật nổi tiếng như ông thực không thể chấp nhận được, ngược lại là ông đang muốn ghép đôi nàng với con trai thứ ba của ông.

Con trai thứ ba của ông Ngự Diễm là nhà thiết kế tạo hình nổi tiếng, đối với ngoại hình khí chất của nữ nhân, nếu không phải số một thì anh sẽ không chọn, chữ “Mỹ” đối với Ngự Diễm có yêu cầu rất cao, bởi vì tuổi còn trẻ đã nổi tiếng, nằm trong nhóm các ngôi sao được yêu thích hâm mộ. Tuy rằng địa vị của Ngự gia ở xã hội cũng có hết sức quan trọng, nhưng Ngự Trạch Thiên ông chưa bao giờ can thiệp vào chuyện nghề nghiệp sở thích tương lai của các con , ông luôn tâm niệm cứ để các con ông tự do trong việc lựa chọn công việc bọn họ yêu thích mà phát triển tài năng.

Bất quá... Lúc này bây giờ phương thức ý tưởng phát triển quân giáo của ông có chút thay đổi ngoại lệ, bởi vì vài năm gần đây ông giật mình phát hiện, quan niệm yêu cầu sự hoàn mỹ đến không một chút sứt mẻ của con trai ông dường như có điểm gì đó không thích hợp lắm, thì đúng rồi ... Ba người con rất ưu tú phong độ tuyệt đỉnh của ông đều đối với nữ nhân hình như không có hứng thú! Điều này làm cho ông phải buồn rầu suy nghĩ , cái chính là ba người con ông bọn họ sáng tối bên người không thiếu mỹ nhân mỹ nữ, nhưng ông chưa từng nghe qua bọn họ động tâm với bất kỳ ai... Vẫn cầu cho con cháu đầy nhà nên lần này Ngự Trạch Thiên ông mới ra tay quyết định, ông tuyệt đối không thể để mặc cho ba đứa bọn nó cứ ung dung hưởng thụ cuộc sống hoàng kim độc thân như vậy mãi! Cho nên sau một thời gian trải qua gian khổ bài sơn đảo hải, hiện tại bây giờ đứa lớn và đứa giữa dưới sự an bài sắp xếp của ông cũng đã đều ôm mỹ nhân về nhà rồi, cuối cùng chỉ còn đứa con thứ ba này là vẫn cứng đầu cứng cổ quyết không buông tha cuộc sống tự do độc thân của nó cho nên lần này cho dù nó có phản đối hay phỉ nhổ hành vi của ông đi nữa thì cũng phải ngoan ngoãn thân phục theo kế hoạch mà ông đề ra...

Nói đi nói lại, ngoại hình và cách trang điểm đặc biệt này của Cổ Tiểu Lục nhất định có thể dễ dàng hấp dẫn sự chú ý của Ngự Diễm, nghĩ đến chuyện Ngự Diễm khi nhìn thấy nàng sẽ có phản ứng, Ngự Trạch Thiên ông mừng rỡ nói không ra lời.

“Ta đang nói chuyện người có hay nghe hay không?” Nhìn thấy lão nhân gia đang nhìn nàng khôn mặt ông càng không có ý ngừng cười, Cổ Tiểu Lục trong lòng tăng tăng bất an.

“Tiểu Lục tiểu thư, ta nghĩ người hiểu lầm rồi, ta vì lão bà đã chết của ta đã thù thân như ngọc hơn mười năm nay, muốn ta làm ra chuyện có lỗi với nàng là chuyện tuyệt đối không thể ! Huống hồ tuổi của ta còn có thể làm bố chồng người , người thực đã nghĩ ta là loại người trâu già còn muốn gặm cỏ non này?” Ngự Trạch Thiên ông bởi vì có người nghi ngờ trình tiết của ông về bất mãn nói.

“Vậy chứ tại sao ?” Cổ Tiểu Lục nàng giọng điệu vẫn không tin, lão nhân gia quả là lạ khi đối với cô gái xinh đẹp như nàng mà không có vọng tưởng.(Lời Thần Kê: công nhận mới làm đến đây đã thấy tư tưởng của chị này thật biến thái. . .haizz)

“Không biết Tiểu Lục tiểu thư hiện tại đã có đối tượng kết giao chưa ?”

“Nghiêm túc mà nói là chưa có ... Bất quá ta đã nghĩ nếu kiếp này nếu không phải là hán thì ta không muốn lấy làm chồng!” Nhớ tới khuôn mặt anh tuấn của Quách Dục An, sắc mặt Cổ Tiểu Lục lộ ra đủ mọi màu sắc nét mặt đang cười lập tức biến thành thẹn thùng ửng đỏ, cho dù hán ta có cự tuyệt nàng đi chăng nữa , Cổ Tiểu Lục nàng vẫn là sẽ không ngừng cố gắng , dù sao thiên hạ không có việc gì khó, chỉ sợ người không có tâm, nàng vẫn rất mực tin tưởng tâm lòng của nàng đến một lúc nào đó cũng sẽ có thể cảm động được Quách Dục An.

“Như vậy sao a... Đừng lo, xem ra người ta vẫn chưa có chấp nhận tình cảm của người.” Ngự Trạch Thiên lấy ánh mắt tinh đời ra nhận xét, tình cảm của cô gái nhỏ này nhất định còn nhiều khúc mắc , không phải là một tình yêu dễ chịu gì cho cam.

“Người đừng xem thường ta, Quách Dục An hán ta hiện tại bây giờ đang hết sức yập trung vào kỳ thi đặc khảo cảnh sát, chờ sau khi công việc của hán ổn định hán nhất định sẽ nhận tình cảm của ta, đến lúc đó chúng ta sẽ là một đôi yêu thương thắm thiết, mọi sự càng không thể vấn hồi...” lời nói có ý

châm biếm của Ngự Trạch Thiên ông làm cho Cổ Tiểu Lục nhất thời cảm thấy tức giận.

“Tiểu Lục tiểu thư, kỳ thật hôm nay ta tìm ngươi tới là tính giới thiệu một người cho ngươi làm quen.” khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng vừa nhìn bức mình vừa buồn cười, biểu tình phong phú khiến Ngự Trạch Thiên ông cười rất thoải mái, càng cảm thấy cô nàng này chính là nàng dâu thứ ba của ông nhất định không sai.

Cổ Tiểu Lục quay lại nhìn Ngự Trạch Thiên, đối với những lời nói vừa rồi của ông trong lòng nổi lên nghi ngờ.

“Là ai chứ?”

“Con của ta.” Ngự Trạch Thiên trên mặt lộ ý cười.

“Con của ngươi?” Cổ Tiểu Lục nhướn nhướn mi hỏi.

“Là ... a... Nói đến hoàn cảnh của ta cũng thật đáng thương, sinh được ba đứa con trai anh tuấn nhưng lại không thèm kết giao với bạn gái... Muốn ôm cháu thì cũng không biết phải chờ đến kiếp nào, đúng là con cái bất hiếu mà...” Ngự Trạch Thiên thở dài, dáng vẻ bất lực nói.

“Con trai thúc không kết giao với bạn gái thì đâu có quan hệ gì với ta?” Cổ Tiểu Lục kinh ngạc mở to mắt, khó hiểu nhìn lão nhân gia.

“Là như thế này, bởi vì ngươi là ân nhân cứu mạng của ta, ta luôn luôn nghĩ muốn dùng phương pháp gì đó để báo đáp đại ân đại đức của ngươi, nghĩ tới nghĩ lui chỉ có cách “lấy thân báo đáp” là có vẻ có thành ý nhất, bất quá... Ta đã lớn tuổi như vậy, thúc thúc nghĩ ngươi nhất định sẽ không đáp ứng, cho nên thúc thúc ta tính hy sinh con trai a... Không, không, phải nói là con trai ta thay tab áo đáp ngươi.” Ngự Trạch Thiên ông thể hiện bộ dáng mong mỏi được báo đền ơn nghĩa của nàng.

“Chuyện này... không cần đâu, ta đã cứu không biết bao nhiêu người, nếu mỗi một lần đều muốn lấy thân báo đáp ta không phải là đã có hậu cung ba ngàn...” Cổ Tiểu Lục trầm nghĩ thời đại này làm gì còn có cái tư tưởng cổ hủ như thế tồn tại nữa chứ.

“Tiểu Lục tiểu thư, ngươi thật sự không cần báo đáp sao?”

“Không cần, ta chỉ thích Quách Dục An!” Nàng kiên định nói.

“Chuyện này...” Ngự Trạch Thiên còn đang khó xử chưa kịp mở miệng khuyên nhủ thì ngay lúc đó có tiếng của một chàng trai cất lên phá vỡ cục diện khó xử lúc bấy giờ: “Ba, người tìm con có việc gì sao?”

☆☆☆

Lúc này, một gã nam tử trẻ tuổi anh tuấn từ cửa đột nhiên tiến vào, anh chính là con thứ ba của Ngự Trạch Thiên ông – Ngự Diễm.

Cổ Tiểu Lục và Ngự Trạch Thiên ông nghe thấy tiếng động liền đồng thời quay đầu nhìn về phía cửa...

Trời ạ! Cổ Tiểu Lục ánh mắt choáng váng, đúng là soái nam nhân a! Nàng sống cho tới giờ phút này cũng chưa từng thấy qua nam nhân “Mellow” như vậy.

(Mellow: có nghĩa là ngọt ngào)

Làn da rám nắng, mái tóc dài, dáng vẻ phong trần đầy vẻ quyến rũ, sống mũi cao thẳng, đôi môi khêu gợi, dáng người tinh tráng... Anh mặc một chiếc áo sơ mi trắng hàng hiệu đơn giản nhưng nổi bật lên nét đẹp khỏe khoắn, thân dưới mặc quần jean, chân đi boot rất có style...

Cổ Tiểu Lục ngẩn người nhìn anh chỉ kém là nước miếng không chảy xuống cằm nữa mà thôi.

Ngự Diễm vừa sáng sớm đã nhận được điện thoại của phụ thân anh gọi đến, muốn anh chiều nay vô luận có bận việc gì đi nữa cũng nhất định phải về nhà một chuyến, giọng điệu ông gấp đến độ anh phải nhanh chóng xử lý dự án trong tay và lập tức từ Đào Viên lái xe quay trở về Đài Bắc.

Vừa bước vào thư phòng, Ngự Diễm phát hiện có một cô gái đang bày ra cái dáng vẻ háo sắc nhìn anh trần trối.

Trời ạ, bây giờ là cái thời đại gì rồi mà còn có thể có loại tục nữ đến không thể giả giọng như thế chứ! Tóc thì vàng hoe loăn xoăn chắc do sử dụng mỹ phẩm làm tóc rẻ tiền mà ra, từ bàn tay đến khuôn mặt nhỏ nhắn được trang điểm như một chú hề, đúng là một bức tranh trừu tượng đầy màu sắc... Haizz, lại nhìn tới bộ quần áo trên người nàng cũng không thể đón ra được thuộc trào lưu nào nữa... nói chung là một sự kết hợp thảm bại của thời trang lẫn phong cách nào là áo với hoa văn to đùng kết hợp cùng với váy đen tầng tầng lớp lớp ren rua mà hồng chói lóa... còn chưa kể đến đôi dép lê Thiên Cao Hậu đế cao... Trời đất ạ! Anh nên gọi tiểu cô nương này là di vật trong bảo tàng sao? Nàng ta hẳn là “Tục muội” cuối cùng tuyệt chủng của toàn bộ Đài Loan rồi?

“Hi...” Phát hiện ra nam nhân kia đang đánh giá nàng, Cổ Tiểu Lục thẹn thùng đỏ mặt khẽ lên tiếng chào anh.

Ngự Diễm lúc này chân mày lại càng nhíu lại, trời ơi móng tay đỏ thắm nữa chứ... tâm anh lại một lần nữa vì kinh hoàng mà chấn động!

Ngự Trạch Thiên ông rất nhanh phát hiện ra con trai mình đang cẩn thận quan sát con dâu tương lai của ông, xem ra Cổ Tiểu Lục quả nhiên thực sự thành công trong việc hấp dẫn sự chú ý của Ngự Diễm! Vì thế ông lập tức bước lại gần lên tiếng: “Diễm, đây là ân nhân cứu mạng của cha Cổ Tiểu Lục

mà cha đã đề cập qua với con, ngày hôn đó nàng chính là người cứu ta khỏi tay bọn xấu xấu. Tiểu Lục tiểu thư, vị này chính là người ta muốn giới thiệu cho người quen biết con trai ta Ngự Diễm, trước mắt nó vẫn chưa có đối tượng luyện ái, vẫn còn là người đàn ông độc thân hoàng kim!”

“Cái gì?” Ngự Diễm quay gương mặt tuần tú nhìn chăm chăm vào ba anh, ngay cả một cô gái mà cách trang điểm cũng khác người như thế chính là người cha anh đề cập đến vài hôm trước Nữ Anh hùng? Thật sự là nhìn người không thể chỉ nhìn tướng mạo a! Cái đáng giận là, phụ thân anh khi không lại muốn giới thiệu cái loại “Tục nữ” này cho anh? Có làm hay không chứ!

“Chào, ta là Cổ Tiểu Lục, rất vui được gặp người.” Cổ Tiểu Lục chủ động vươn bàn tay nhỏ bé, muốn cùng nam nhân phong độ tuần tú này bắt tay.

Ngự Diễm bủi môi, cho dù không chút tình nguyện cũng không thể bắt tay trước mặt dạng tục nữ như nàng ta, khi anh lịch sự đưa tay ra bắt tay nàng thì khuôn mặt Cổ Tiểu Lục nàng đã hóa thành hồng như quả táo.

Lần này là lần đầu tiên Cổ Tiểu Lục chủ động nắm tay nam nhân... Không thể tưởng được cảm giác lại ấm áp như vậy... bàn tay anh mềm mại truyền nhiệt khí vào trong lòng nàng, khiến tim nàng đập nhanh, mặt đỏ tai hồng...

“Có thể buông ra chưa?” Ngự Diễm lạnh lùng nói, lúc này Cổ Tiểu Lục nàng mới phát hiện ra chính bản thân mình thất thố.

Nguyên lại là nàng vẫn đang nắm chặt tay Ngự Diễm anh, ngay cả khi anh cố ý rút tay ra nàng cũng không để ý... Thật sự là mắc cỡ đến chết người.

“Thật có lỗi...” Cổ Tiểu Lục lại vụng trộm liếc nhìn anh một cái, nhỏ giọng nói, nàng bình thường lớn giọng to mồm không hề giữ hình tượng thực nữ nhưng sau khi gặp Ngự Diễm này, giọng điệu lại khản trương biến thành tiểu ong mật.

“Diễm, Tiểu Lục tiểu thư thực rất đáng yêu đúng không? Nàng là cô gái rất có chính nghĩa, thân thủ thì lại nhanh nhẹn, thật vừa vặn để bảo vệ người!” Ngự Trạch Thiên ông cứng rắn đem hai người kéo sát vào nhau nhìn nhìn ngấm ngấm sau đó vừa lòng gật đầu.

“Ba, xin người có chừng có mực, đừng nữa tiếp tục nháo nữa được không?” Nhất thời bị cha anh ép đến đứng sát đụng chạm vào Cổ Tiểu Lục, Ngự Diễm anh lập tức nóng nảy nhảy dựng lên như phải bong.

“Là... a, Đúng vậy a, ta thích nhất là bảo hộ kẻ yếu, để ta bảo hộ người thì rất thích hợp a!” Cổ Tiểu Lục nhìn Ngự Diễm mỉm cười nói.

“Ta làm gì mà nhỏ bé đến cần phải bảo hộ hả?” Cô gái này đúng là con mắt có vấn đề, anh đều định kỳ đến phòng tập thể thao rèn luyện thân thể, trên người không có một chút thịt dư thừa, đường cong cứng rắn, làm sao mà thành ra thoát nhìn nhỏ bé yếu đuối cơ chứ?

“Không phải, ta không phải là có ý đó, ý của ta nói... Ta thích nhất là bảo hộ người cần được bảo hộ a.” Cổ Tiểu Lục lấy tay cào cào mái tóc, giọng ép tịt bịt chữa.

“Con xem đó, Tiểu Lục là nữ nhân gầy yếu, lại có được nam nhân mới có thể cậy mạnh, như vậy nàng ta đúng là làm con dâu không thể chọn lựa ai khác của Ngự gia ta.” Ngự Trạch Thiên vỗ vỗ vai Cổ Tiểu Lục an ủi nàng.

“Cái gì? Đại ca, nhị ca không phải đều đã kết hôn?” Ngự Diễm anh vẫn còn chưa muốn bị chon vào nắm mộ hôn nhân đâu.

“Là... a, cho nên chỉ còn có con thôi.” Ngự Trạch Thiên thái độ bingô nhìn con trai kiên định nói.

Ngự Diễm anh không kiên nhẫn nữa tron trắng, sau đó giọng đầy mất hứng nói với phụ thân: “Cha người đừng nghĩ có thể lại đối xử với con như đối với đại ca, nhị ca, hai người bọn họ đã bị cha đẩy vào hố lửa, không có nghĩa là con cũng sẽ chấp nhận như thế đâu?”

“Con... đứa nhỏ này nói như vậy là có ý gì? Cha sở dĩ làm hết thấy những điều đó đều là vì suy nghĩ đến hạnh phúc cả đời của con, con sao mà không ngẫm lại xem, con đã hai mươi sáu tuổi, đã từng đem cô gái nào về nhà cho chúng ta xem qua chưa? Chẳng lẽ con tính cả đời đều như vậy?” Ngự Trạch Thiên có chút bốc hỏa chỉ vào Ngự Diễm mắng.

“Thúc thúc các người đừng cãi nhau vì ta...” Thấy tình hình như thế, Cổ Tiểu Lục có chút khản trương khuyên can, nhưng ánh mắt Ngự Diễm hung dữ liếc nhìn ra hiệu nàng im miệng.

Cổ Tiểu Lục ngậm miệng, nhưng trong lòng nàng cực kỳ ủy khuất.”người của con, con sẽ tự mình quyết định không cần cha phải nhọc tâm.” Đối với việc bị phụ thân thúc giục hôn nhân, Ngự Diễm anh cảm thấy vô cùng phiền chán, phụ thân anh vội vã muốn anh thành gia lập thất còn chưa tính tới là ông còn giao tới cho anh một cái dung mạo xấu xí này...

“Cha mặc kệ con, dù sao cha cũng đã đáp ứng Tiểu Lục tiểu thư là sẽ “lấy thân báo đáp” rồi, mà con chính là người phụ trách chuyện “con đền đáp thay cha” kia, con cho dù nếu thật sự không phục, thì tự nói với Tiểu Lục tiểu thư cho rõ đi.” Ngự Trạch Thiên đem hết trách nhiệm toàn bộ giao cho người vô tội là Cổ Tiểu Lục nàng.

Ngự Diễm lại trừng mắt nhìn về phía Cổ Tiểu Lục.”A... Đây... Ta...” Cổ Tiểu Lục nhất thời áp ứng, một câu cũng nói không nên lời.

“Tiểu Lục tiểu thư người không cần sợ, ta sẽ giúp người duy trì công đạo a.” Ngự Trạch Thiên ông vỗ ngực nói.

“Lão gia gia, thúc cũng không nên bức bách con trai thúc như vậy đâu, có lẽ anh có bệnh hay điều gì khó nói không tiện nói ra... cũng có lẽ anh ta chỉ thích nam nhân, mỗi người đều có quyền tự do luyện ái mà, Nam Nam mến nhau cũng không có gì là không tốt, chỉ cần có thể hạnh phúc, thì mặc kệ đối tượng là nam hay là nữ ta đều cảm thấy không sao cả.” Thấy bộ dáng Ngự Diễm nói trận lôi đình, Cổ Tiểu Lục tìm cách đem trách nhiệm toàn bộ đổ

vào trên người mình, thiện lương thay anh biện giải, nhưng những lời của nàng vừa mới thoát ra khỏi miệng, chỉ thấy hai vị nam nhân đứng đó mặt mày xanh lè.

Nữ nhân này đang nói cái chuyện quái quỷ gì thế? Ngự Diễm anh là nam nhân hàng thật giá thật, khuynh hướng giới tính của anh hoàn toàn không có gì vấn đề gì a!

“Ngươi có thể làm ơn ngậm miệng lại được không?” Ngự Diễm anh có thể cảm giác được mình sắp bị nàng ta bức điên rồi.

“Ngươi không cần lo sợ... Nhìn ngươi suốt như vậy, ta sẽ cố gắng thay ngươi tranh thủ sự thông cảm của cha ngươi...” Cổ Tiểu Lục tròn mắt nhìn anh giọng nói vô cùng chính nghĩa.

“Chuyện này rất hoang đường!” Ngự Diễm rống lên một câu sau đó xoay người bước ra khỏi thư phòng, thấy Ngự Diễm đang tức giận cao độ như thế là tại do nàng, Cổ Tiểu Lục chỉ còn cách bắt lực nhìn về phía Ngự Trạch Thiên ông cầu cứu.

“Lão gia gia...” Nàng bắt lực nghẹn ngào.

“Này xú tiểu tử... Quả nhiên bị ta đoán trúng, con đối với nữ nhân nửa điểm cũng không có thêm để ý đến, thì ra quả thực là GAY rồi... Thật sự là con tức chết ta mà!” Ngự Trạch Thiên tức giận dậm chân.

“Lão gia gia, thúc đừng nóng giận, có như thế nào cũng chỉ là ta do ta đoán mò... Huống hồ bây giờ là thời đại mở ra, Nam Nam mến nhau cũng không có gì là không tốt, hai người đều là nam nhân, nên có thể thông cảm tình cảm lưu luyến của nam nhân chân chính...” Cổ Tiểu Lục vội vã an ủi Ngự Trạch Thiên, nhưng không ngờ lại đem sự tình biến thành thảm hại hơn nữa.

“Đừng nói nữa...” Lại thấy Cổ Tiểu Lục nói tiếp, anh nhanh chóng cắt lời nàng.

“Gặp phải chuyện này thúc thực sự nên bình tĩnh, cũng đừng nên ép buộc anh ấy phải lựa chọn!” Cổ Tiểu Lục trong lòng tràn đầy tin tưởng rằng gặp cô gái xinh đẹp như nàng vậy mà Ngự Diễm cũng không có một chút rung động thì điều đó chứng tỏ anh ta nhất định là chỉ thích nam nhân a!

(Lời Thần Kê: càng làm càng thấy chị này biến thái nặng, haizzz...)

“Thật sự là gia môn bất hạnh mà...”

“Lão gia gia, thúc đừng kích động!” Cổ Tiểu Lục thấy khuôn mặt của Ngự Trạch Thiên ông đỏ bừng giận dữ, vội vàng chạy tới khuyên nhủ, rất sợ ông trong nhất thời nóng giận mà ảnh hưởng đến sức khỏe.

“Tiểu Lục tiểu thư, nhiệm vụ vĩ đại này ta giao lại cho ngươi đi!” Ngự Trạch Thiên đột nhiên thâm sâu hít một hơi, sau đó vỗ vỗ bờ vai mảnh khảnh của Cổ Tiểu Lục nói.

“Cái gì... nhiệm vụ vĩ đại gì chứ...”

“Thúc đây muốn nhờ ngươi phụ trách giúp đỡ đem cái tên con trai đi lầm đường lạc hướng của ta kéo về đúng quỹ đạo.” Ngự lão gia lấy giọng điệu yêu cầu chính nghĩa năn nỉ nàng.

“Vì sao lại là ta?” Cổ Tiểu Lục kinh ngạc trừng lớn mắt nhìn.

“Bởi vì... Như vậy nếu thành công thì ta mới có thể báo ân cho ngươi!”

“Chuyện này...” không biết phải mở miệng để nói về vấn đề tế nhị nam nam luyến ái này của anh ta ra sao nên Cổ Tiểu Lục căn bản cứ úp a úp ưng.

“Yên tâm đi, sau khi thành công nhất định có chỗ tốt cho ngươi!”

“Chỗ tốt? Cái gì mà chỗ tốt chứ?” Cổ Tiểu Lục ánh mắt căn bản là mơ hồ không hiểu Ngự lão gia ông muốn nói gì.

“Ngự gia tam thiếu phu nhân!”

☆☆☆

“Rất buồn cười!” Ngự Diễm quay trở lại văn phòng làm việc của anh, dùng hết sức đập cửa sau đó quăng người tức giận ngồi xuống sô pha.

Thấy chuyển biến tâm trạng rất xấu của bạn tốt kiêm đối tác của anh Ngự Diễm, Mạnh Nghị dường như rất phấn khởi được xem kịch vui, anh ta ung dung cất tiếng hỏi: “Phát sinh chuyện gì vậy? Rất ít khi thấy Ngự thiếu gia của chúng ta tức giận như vậy.”

“Còn không phải là do cha ta... Không biết thế nào mà lại mò ra được một “tuyệt thế mỹ nữ” đem về, còn dám mạnh miệng nói muốn ta lấy thân thay ông báo đáp ân tình của nàng, thật đáng chê cười mà, Bây giờ là cái thời đại nào rồi mà còn có cái ý kiến cổ hủ đó chứ!” Ngự Diễm hai tay ôm ngực, nhớ tới chuyện vừa mới phát sinh ở nhà anh chỉ muốn nổi cơn tam bành.

Phụ thân anh thật sự là rất vớ vẩn, cho dù có muốn anh sớm thành gia thất cũng không là tất phải tự đi tìm nữ nhân về cho anh chứ, Ngự Diễm anh nổi danh như thế, muốn anh phải đem theo bên người một nữ nhân đặc thù như vậy, anh thực sự nuốt không trôi a.

“Chắc chắn, có tuyệt thế mỹ nữ để làm quen người còn muốn gì nữa? Người thật sự là lòng tham vô đáy mà.” Mạnh Nghị anh ta đương nhiên hiểu hàm ý của cái mà Ngự Diễm gọi là “tuyệt thế mỹ nữ” là gì, nhưng vẫn cố tình trêu chọc ông bạn vàng của anh.

Ngự Diễm tức giận trừng mắt nhìn anh ta, khinh bỉ liếc mắt một cái, sau đó bĩu môi không thèm nói lời nào.

“Người sẽ không nhỏ mọn như vậy chứ? Có như vậy thôi mà đã tức giận sao?” Mạnh Nghị thấy phản ứng của bạn thân thì có chút nghi hoặc hỏi.

Nếu là bình thường Ngự Diễm đã sớm cùng anh ta tranh cãi ầm to rồi sao hôm nay tinh thần anh lại có vẻ sa sút như vậy? Chẳng lẽ là do đã bị cái gọi là “tuyệt thế mỹ nữ” kia ảnh hưởng?

“Ta thực không hiểu cha ta làm sao có thể coi trọng cái loại nữ nhân này, hơn nữa... lại còn gọi là cây cau Tây Thi gì đó!”

“Cây cau Tây Thi... không phải là nàng ta thực sự bốc lửa đó chứ?” Mạnh Nghị ở trước mặt Ngự Diễm xoay người ngoáy mũi, bày ra một bộ dáng khêu gợi nói.

“Là thực bốc lửa đó, bất quá là cái loại nữ nhân mà vừa nhìn thấy đã nổi gân xanh muốn chạy trốn đó, hơn nữa tuyệt đối không bốc lửa gì hết a!” Nhớ tới bộ dáng của cô gái đầy tục khí, Ngự Diễm thực muốn biết tại sao nàng ta làm cho bản thân thành ra như vậy, làm sao có thể sẽ có ai thèm tới của? Lúc này, trong đầu anh không khỏi hiện lên suy đoán xem hình ảnh Cổ Tiểu Lục canh suông mì sợi, khuôn mặt nhỏ nhắn không trang điểm sẽ ra bộ dáng gì... Đáng chết! anh không có việc gì thì nhớ tới yêu nữ kia làm cái gì?!

“Không phải đâu... Nghe người nói như vậy, ta cũng muốn trông thấy nàng ta.” Mạnh Nghị đối với nữ nhân kỳ lạ kia bỗng nổi lên lòng hiếu kỳ mãnh liệt.

“Có cơ hội như lần này... Ba ta sẽ không dễ dàng buông tha ta như vậy đâu.” Ngự Diễm bộ dáng buồn rầu than thở.

“Vậy thì người tìm cách làm cho nàng tự rút lui đi.” Mạnh Nghị đứng ngoài câu chuyện nên hiểu rõ vấn đề, thoải mái nói.

“Không dễ dàng như vậy, ba ta lúc này là nói thật...” Nếu không phải anh là đứa con có hiếu thì Ngự Diễm anh thật muốn cùng gia lão phụ thân điên kia đoạn tuyệt quan hệ phụ tử, tự nhiên lại bị cha anh cố tình an bài phần mộ hôn nhân cho anh, hiện nay không thể nào có cách thuyết phục được lão nhân gia, không được... anh nhất định phải nghĩ cho ra biện pháp, không thể cứ như vậy để tùy ý phụ thân quyết định đến cuộc sống cá nhân của anh...

Bạn đang đọc truyện *Tán Tình Cô Nàng Xấu Hổ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Chương 2

Vừa bị cha anh uy hiếp thất cổ bức anh phải nhận lời xong trong lòng vẫn còn đang có một cục nghẹn to ùng thì ba ngày sau Ngự Diễm anh bị chính người cha thân yêu không trâu bắt chó đi cày, bắt buộc anh phải cùng Cổ Tiểu Lục hẹn hò lần đầu tiên.

Hôm nay anh những tưởng Cổ Tiểu Lục sẽ đỡ nhứt nhứt một chút, nhưng thì trang điểm cùng sự kết hợp quần áo theo khuynh hướng thời trang quái dị đúng là làm có khả năng làm cho một người chuyên làm nghệ thuật như anh mắc một cục nghẹn thật to muốn nuốt cũng nuốt không trôi.

“Ngự Diễm, tôi biết anh quả thực là khó xử mới mời tôi đi ăn bữa cơm này, nhưng kỳ thật tôi cũng không muốn dính vào chuyện không hay ho này của anh một tí nào, anh có biết hôm nay tôi phải đóng cửa quán ảnh hưởng như thế nào không? Nếu không phải vì sứ mạng mà tôi đã hứa với cha anh, dứt khoát tôi sẽ không đến...” Vừa thấy Ngự Diễm tuần tú bước đến chỗ hẹn, Cổ Tiểu Lục cô cố nén trái tim đang đập liên hồi nhanh mồm nhanh miệng giải thích lập trường của mình.

Ngự Diễm không có vẻ gì là thú vị, anh ngẩng đầu nhìn Cổ Tiểu Lục liếc mắt một cái, sau đó lại bày ra cái vẻ mặt đầy bất đắc dĩ nhìn tên người hầu do cha anh phái tới ngoài cửa, đột nhiên trong lòng anh cảm thấy thật sự ủy khuất khi chính cha anh đối xử với anh như là phạm nhân.

“Sứ mệnh gì?” Trong lòng đầy bức bối anh chỉ muốn trút giận vào cái cô nàng là nguyên nhân chính của nỗi khổ của anh đang đứng trước mặt.

“Chính là... cha anh hi vọng tôi có thể giúp anh hiểu rõ vấn đề tâm lý của anh, giúp anh ra khỏi sự trầm mê nam nam luyến ái, hồng ấy tin tưởng rằng với sắc đẹp của tôi có thể khiến anh quay trở về với đúng khuynh hướng giới tính bình thường.” Cổ Tiểu Lục cô tỏ ra rất thành thật.

“Phốc!” ngum balley vừa mới được Ngự Diễm anh nuốt vào đều bị phun tung tóe ra bàn, đúng là cô nàng này có khả năng thiên phú hủy hoại hình tượng phong nhã của anh mà.

“Cô có thể suy nghĩ một cách bình thường được không? Sắc đẹp của cô đúng là khá đặc biệt không phải ai cũng đều có...” Ngự Diễm vừa nói vừa nhìn từ trên xuống dưới đánh giá cô một hồi, sau đó bắt giắc lắc lắc đầu.

“Anh đừng tưởng nói như vậy tôi sẽ thẹn thùng...” Cỗ Tiểu Lục tay chân bắt đầu luống cuống, cô bị Ngự Diễm nhìn chăm chú khuôn mặt không kèm được mà lộ ra nụ cười rồi nhanh chóng hai má ửng hồng không thể che dấu được nói.

Cỗ Tiểu Lục cô ta thẹn thùng nhưng không hiểu sao lại làm anh bị chấn động, thật đáng chết! Đây là cảm giác gì chứ ... chắc anh bị nàng ta và cha anh bức điên đến nỗi sinh ra ảo giác chăng? Nếu không vì sao vừa lấy biểu tình ngượng ngùng trên mặt Cỗ Tiểu Lục cô lại khiến tim anh đập nhanh đến vậy? Ngự Diễm anh vuốt vuốt tóc quyết định không thèm nhìn nhìn tới cô nữa.

“Anh cũng đừng nóng giận, vui vẻ cũng là phải ăn xong bữa cơm này, mà không vui thì cũng phải ăn, cho nên tôi thấy anh nên thoải mái một chút.” Cỗ Tiểu Lục cô cũng bày ra bộ dáng thân bất vô kỷ vô vô bàn nói.

Ngự Diễm anh lại một lần nữa không nhìn được mà phải trừng mắt nhìn cô liếc mắt một cái, trong đầu anh không thể hiểu nổi cô gái này trong óc cô ta chứa những gì, quả thực cô ta không nói thì còn dễ thở một chút nhưng hề cô ta mở miệng thì thật là rất khó nghe!

“Như vậy tốt lắm, chúng ta nên tìm đề tài nào đó thảo luận cho không khí đỡ tẻ nhạt đi .. Đúng rồi, nghe nói công việc của anh là nhà tạo hình, đúng không như vậy nếu anh lấy góc độ chuyên nghiệp ram à xem xét thì anh thấy tôi có thích hợp làm nhà tạo hình không?” Cỗ Tiểu Lục nghiêng nghiêng thân mình cố thử bày ra một tư thế kêu gọi hỏi. Ngự Diễm anh tuy không muốn trả lời mấy câu hỏi ngớ ngẩn của cô ta nhưng không kèm chế được anh lại nở nụ cười ... khinh bỉ.

Ngự Diễm anh không thể dối lòng mà không nói, cô gái này quả nhiên thực sự khô hời, bất quá, ngoại hình kiều diễm của cô ta vẫn đủ làm anh chết khiếp mà chùn bước l.

“Nhà tạo hình... có thể chứ, cô có thể đi hỏi công ty mai táng có khi bọn họ cần tuyển người a.” Ngự Diễm anh khước miệng vẫn mang ý cười, lời nói ác độc.

“... anh cũng đùa thật quá mức nha, nói gì đi nữa tôi cũng là người nổi tiếng ở khu này, nói tới “Trường An xã khu “ từ đầu đường đến cuối ngõ không có người nào không biết đến cây cau Tây Thi Tiểu Lục tôi nha, anh nói như vậy tôi thật sự cảm thấy mất mặt!” Cỗ Tiểu Lục cô không nhìn được chu miệng lên, trong lòng không rõ vì sao Ngự Diễm anh thật sự không biết thương thức vẻ đẹp của cô.

“Cô ăn mặc chói mắt như thế thì đúng là làm cho người khác chỉ cần nhìn lướt qua là có ấn tượng sâu sắc rồi nên chuyện cả khu này ai ai cũng biết đến cô thì đâu có gì là khó hiểu chứ, đúng là giống như gặp ma giữa ban ngày mà!” anh liếc liếc nhìn Cỗ Tiểu Lục cô sau đó chậm rãi nói.

“Ai a, chỉ có mình anh nói như vậy thôi...” Cỗ Tiểu Lục nhìn lại chính bản thân mình rồi lẩm bầm: “thật sự là tệ như vậy sao?”

Lúc này Ngự Diễm anh mới để ý nhìn kỹ khuôn mặt của Cỗ Tiểu Lục, kỳ thật cô là cô gái rất xinh đẹp, nhưng anh vẫn không hiểu vì sao cô phải tự đem chính mình đóng gói thành hình tượng “cây thông Noel” như thế chứ?

“Vì sao cô không lo làm những công việc mà các cô gái khác thường làm mà lại đi làm cái công việc này?” lúc buột miệng hỏi cô chính bản thân anh cũng cảm thấy bị dọa, làm sao anh lại tự nhiên có hứng thú với bối cảnh của Cỗ Tiểu Lục?

“Loại công việc này có gì không tốt a, nói cho anh biết ... Tôi là truyền nhân đời thứ hai của mẹ nhỏ của tui, bà chủ hiện tại chính là tại hạ tôi.” Cỗ Tiểu Lục kiều ngạo nâng cằm lên, trong ánh mắt cô tràn ngập sự kiêu hãnh.

“Mẹ nhỏ của cô ư?...” Ngự Diễm coi nhẹ khề hừ một tiếng.

“Anh đừng có mà nhục mạ mẹ nhỏ của ta, bà là thần tượng của tôi đó nha! Bà trong khu này nổi tiếng là người xinh đẹp thông minh đó, từ chú Âu Cát Tang cũng không một ai thoát được sự quyến rũ xinh đẹp của bà đâu, đều quý muốn quý gói dưới chân bà!” Cỗ Tiểu Lục cô không cho Ngự Diễm có cơ hội mở miệng, trực tiếp cắt ngang lời anh, liều mạng giữ gìn thanh danh của mẹ nhỏ cô.

Thì ra này Cỗ Tiểu Lục cô là vì quan hệ với mẹ nhỏ nên mới làm công việc của một cây cau Tây Thi, hơn nữa cô còn đem chính bản thân mình biến thành bộ dáng này ...

“Cô ăn mặc như thế này là sao chép từ mẹ nhỏ của cô sao?” anh nghi ngờ hỏi, trong lòng rất khó tưởng tượng ra cái hình ảnh, một già một trẻ tất cả hai mẹ con nhà họ đều ăn diện một cách quý dị như thế...

”không phải... Tôi không gọi cảm như bà, tuy rằng tôi cũng đã cố tình mặc rất ít vải a, nhưng vẫn không thể có được phong thái nữ nhân thành thực như bà “Nhớ tới khuôn mặt của mẹ nhỏ Trương Mỹ Lệ, Cỗ Tiểu Lục cô trên mặt bất tri bất giác biểu lộ ra thái độ vô cùng yêu thích và ngưỡng mộ bà.

“Kêu gọi cũng không có nghĩa là phải ăn mặc thiếu vải, hơn nữa nếu ăn mặc cho ra phong cách nữ nhân quyến rũ, cái chính là ở động tác phong thái của chính bản thân cô, trong lúc đó bình thường mà vẫn sở lộ ra mị lực thì mới là sự gọi cảm chân chính.” Ngự Diễm anh nói một cách chuyên nghiệp, nghe xong những lời của anh ánh mắt của Cỗ Tiểu Lục cô bỗng sáng lên.

“Anh quả nhiên là nhà tạo hình phóng khoáng lạc quan, nói ra những ý kiến nghe rất chuyên nghiệp a!” Cỗ Tiểu Lục lẩm bầm lặp lại những gì anh vừa nói, tuy rằng có vẻ hơi khó hiểu, nhưng cái chính là cô cảm thấy những lời Ngự Diễm anh nói không phải là không có lý.

“Là ... cơ thể có khá nhỏ bé.” anh cũng muốn diễn đạt sự thấp bé của cô một cách nhẹ nhàng hơn một chút.

“Tôi vốn cũng không học lên đại học... sau khi tốt nghiệp là bắt đầu đến làm ở quán, kỳ thật tôi tuyệt đối không thích đụng vào cau, vì thường thường tôi

sẽ bị vôi ăn bị thương ngón tay...” Cô Tiểu Lục xòe bàn tay nhỏ bé, có chút ít tróc da, có chút ít sưng đỏ, thoát nhìn thực làm cho người ta xót ruột.

Nhìn đôi bàn tay nhỏ bé kia, trong lòng Ngự Diễm anh đột nhiên căng thẳng, một đôi tay ngắn ngủn trên đầu ngón tay đầy những vết thương nho nhỏ, xem ra cái công việc kia không phải chỉ có quần áo lượt là thoải mái như vậy.

“Không thích thì cô đừng làm” Ngự Diễm dời ánh mắt đi không muốn tiếp tục nhìn đôi tay hồng hồng nhỏ bé của cô, để tránh đáy lòng của chính bản thân mình lại bắt đầu phát sinh cảm giác quái dị.

“Không được, tôi muốn giống mẹ nhỏ của tôi cứ như vậy là nữ nhân phong tình vạn chủng!” Cô Tiểu Lục kiên quyết nói.

“Phong tình vạn chủng cũng có rất nhiều cách, cô chọn cách đó rất vô dụng” Anh trực tiếp vạch trần cô.

Vốn nghe thấy những lời khó nghe của anh Cô Tiểu Lục cô trong lòng càng cảm thấy khó chịu, lúc này tiểu Ma Tước cô lại đột nhiên im lặng.

Ngự Diễm quay qua liếc mắt nhìn Cô Tiểu Lục một cái, phát hiện ra ánh mắt của cô đang dừng lại ở trên người người khách vừa bước vào ... Đôi mắt thật to của cô bắt đầu hàm chứa nước mắt.

Anh tò mò xoay người nhìn người có thể ảnh hưởng đến tâm tình của cô lúc này thì thấy đó là một đôi tình nhân tuổi trẻ, đang rất nóng bỏng thân thiết bày tỏ tình cảm với nhau.

“Cô làm sao vậy? Gặp người quen sao?” Anh không có thói quen tò mò nhưng nhìn biểu tình của tiểu Ma Tước cô anh chỉ muốn quan tâm hỏi thăm.

“Của tôi ... Quách Dục An!” Cô Tiểu Lục cô nước mắt đã bắt đầu rơi xuống.

“Đừng khóc, đừng khóc, cô làm sao vậy?” Người rất không biết cách an ủi người khác đặc biệt là con gái như Ngự Diễm anh đã bị nước mắt của Cô Tiểu Lục cô dọa, anh không thể nghĩ tới người thoát nhìn lạc quan như cô lại có lúc không chịu đựng được mà khóc.

Ngự Diễm vươn tay, anh do dự trong chốc lát mới vỗ vỗ lưng cô, mà gương mặt trang điểm đủ màu sắc sặc sỡ của cô đã bị nước mắt làm nhòe nhòet, rồi đột nhiên Cô Tiểu Lục cô đứng lên, bước về phía đôi tình nhân kia.

☆☆☆

“Quách Dục An!” cô đứng mặt bọn họ, ánh mắt hồng hồng trừng mắt nhìn chàng thanh niên kia.

“Tiểu Lục? sao em lại ở chỗ này?” chàng thanh niên kia đột nhiên thấy Cô Tiểu Lục tay chân có chút luống cuống.

“cô ta là ai...” bạn gái Quách Dục An bị ánh mắt chặt vật của Cô Tiểu Lục dọa, trong ánh mắt cô ta ngoại trừ một chút hoảng sợ còn mang theo chút ít hèn mọn.

“anh là hàng xóm...” chàng thanh niên không dám nhìn thẳng vào mắt Cô Tiểu Lục khẽ trả lời nhát gừng.

“Quách Dục An, đây là bạn gái của anh sao?” Cô Tiểu Lục lúc này lấy tay lau đi nước mắt đang ràn rụa, không ngờ lại đem đủ loại màu sắc trên gương mặt làm hỗn loạn.

” đúng vậy tôi là bạn gái của anh đấy, cô có ý kiến gì sao?” Cô gái kia rất dễ dàng cảm nhận được Cô Tiểu Lục đối với Quách Dục An có tình cảm mãnh liệt, vì liền thế kiêu ngạo ôm lấy cánh tay chàng trai thể hiện chủ quyền đề thị uy đối với Cô Tiểu Lục.

“Quách Dục An anh đúng là kẻ đại lừa đảo, tôi ghét anh nhất!” Cô Tiểu Lục rống lên một tiếng sau đó cô không quay đầu lại chạy trời chết ra khỏi nhà hàng.

“Tiểu Lục!” Quách Dục An có chút áy náy, nhưng hiện tại đang có bạn gái bên người anh ta cũng không có dũng khí để đuổi theo, dù sao thì anh ta đối với Cô Tiểu Lục cô cũng không có chút tình cảm luyến ái nào nên suy đi nghĩ lại cũng nên để cho cô tự hiểu mà hết hy vọng đi!

Đứng ở một bên chứng kiến sự việc Ngự Diễm anh không nghĩ nhiều mà ngay lập tức đuổi theo cô ra ngoài, trong lòng anh rất sợ vị ân nhân cứu mạng của cha anh trong lòng nghĩ luan quẩn mà làm việc ngốc ngếch.

Đuổi theo cô tới tận công viên, anh mới bắt kịp Cô Tiểu Lục cô đang trốn trong lương đình khóc lớn.

Cái cô gái này chân ngắn tay ngắn mà làm sao có thể chạy nhanh đến thế chứ? Đến ngay cả anh là một nam nhân cao tới một trăm tám mươi lăm cm mà cũng không đuổi kịp cô !

“Cô đừng khóc, cô cứ khóc như vậy người ta thấy sẽ hiểu lầm là tôi ăn hiếp cô đó nha!” Nhìn thấy Cô Tiểu Lục đang ôm cây cột lớn giữa lương đình khóc to, Ngự Diễm anh đột nhiên trong lòng có chút hối hận vì đã đuổi theo cô.

Anh hẳn là nên bỏ cô lại một mình chạy về nhà, nhưng là do căn cứ vào đạo đức cũng như sự đồng cảm anh không thể làm như vậy được.

“Anh ta ... gạt tôi...” Cô Tiểu Lục mặt đầy nước mắt nước mũi nước nức nở nói.

“Anh ta lừa cô cái gì? Nam nhân bắt cả hai tay cũng là chuyện bình thường.” Anh biểu tình như không có chuyện gì nghiêm trọng nhún nhún vai, như là thấy sự việc cũng không có gì đáng trách.

Cổ Tiểu Lục quay đầu lại, trên khuôn mặt rần rụa nước mắt, nước mũi cùng màu trang điểm, phải nói là tình huống hiện tại thì cô không thể xấu hơn được nữa.

Nhìn cô với bộ dáng Quý Kiến Sầu, Ngự Diễm không đành lòng lấy khăn tay trong túi ra đưa cho cô, Cổ Tiểu Lục nhận lấy khăn tay lau nước mắt nước mũi đang tùm lùm trên gương mặt.

Nhìn bộ dáng quái dị lẫn đáng thương của cô, Ngự Diễm anh không khỏi nhíu nhíu mày.

“Anh ta nói... anh ta trước mắt không nghĩ đến sẽ có bạn gái... Đợi cho đến khi anh tat hi đậu vào cục cảnh sát mới tính tới... Kết quả là... Ô... Kết quả là anh ta... Ô...” Cổ Tiểu Lục thắm thiết khóc lóc buông cây còi5t đình xoay người lại ôm cổ Ngự Diễm tiếp tục khóc lóc kể lể.

Ngự Diễm anh bị động tác lớn mật này của cô dọa đến hoảng sợ, ngay lập tức vội vàng lui lại, nhưng đôi tay đang níu lấy cổ anh của Cổ Tiểu Lục cô không có chút ý định buông.

“Anh ta gạt tôi... tôi ghét anh ta... Tôi đã thắm mến anh ấy mười mấy năm rồi... Mới gần đây chính tôi đã thổ lộ tình cảm cho anh ấy biết là tôi muốn anh ấy cưới tôi làm vợ... anh ta gạt tôi...” Cổ Tiểu Lục tiếp tục khóc lóc.

“Cô bình tĩnh một chút đi, trước tiên buông tôi ra đã rồi nói tiếp...” Ngự Diễm thử cố khuyên can cô, nhưng Cổ Tiểu Lục càng khóc lóc thì lại càng ôm cổ anh chặt hơn.

“anh nói xem Quách Dục An anh ta có ác không... Kê lừa đảo mà... Uống công tôi thích anh ta như vậy, anh ta làm sao có thể đối đãi với tôi như vậy chứ...” Cổ Tiểu Lục cô rút cục cũng buông Ngự Diễm ra, màu sắc rực rỡ trên mặt cô đã dính lấm lem đầy trên áo sơ mi trắng cao cấp của anh.

“Trời ơi quần áo của tôi...” Ngự Diễm cúi đầu nhìn chiếc áo hàng hiệu của mình, trong lòng chỉ còn biết thực bất đắc dĩ than trời.

“Thực xin lỗi, tôi sẽ đền cho anh...” Cổ Tiểu Lục đáng thương đang khóc lóc ngẩng đầu lên phát hiện ra sự tình lung tung hấp hấp cái mũi nói khề.

“Cô...” Khi anh nhìn thấy Cổ Tiểu Lục cô ngẩng mặt lên, cả người anh có chút cả kinh.

Anh căn bản cũng biết cô không xấu, nhưng không thể tưởng tượng được sau khi dỡ bỏ lớp trang điểm đầy màu sắc phản cảm kia ra thì cô lại có thể biến thành cô gái thanh tú như vậy! khuôn mặt nhỏ nhắn hơi đỏ hồng lên vì khóc, cái mũi nhỏ nhắn, đôi môi đỏ mọng... bộ dáng tình khiết mảnh mai của cô đột nhiên làm cho Ngự Diễm anh choáng váng.

“Anh làm sao vậy? mặt tôi nhem nhuốc lắm sao? Tại sao anh nhìn chăm chăm như quái vật vậy...” Cổ Tiểu Lục thấy anh nhìn như thế thì nghi hoặc sờ mặt, biểu tình này của cô đột nhiên làm tim anh cảm thấy như đập nhanh hơn.

“Không...” Ngự Diễm anh vội vàng quay qua một bên, không để cho Cổ Tiểu Lục thấy gương mặt anh đang đỏ lên.

“Ngự Diễm anh nói xem... Tôi thực rất xấu đúng không?” Cổ Tiểu Lục suy sụp, ủ rũ hỏi, vô luận cô cố gắng như thế nào cũng vẫn không thể làm cho Quách Dục An anh ta động tâm...

“Cô tuyệt đối không xấu đâu, ý tôi nói chỉ là... cô không nên trang điểm như vậy nữa.” Ngự Diễm anh thực thành thật góp ý.

Kỳ thật diện mạo của Cổ Tiểu Lục cô cũng được xem như thanh tú động lòng người, vấn đề chính là cô cố tình bắt chước giả dạng như mẹ nhỏ của cô, nếu được qua bàn tay tạo hình chuyên nghiệp như anh thì cô nhất định cũng có thể trở thành mỹ nhân không thua kém ai...

Đúng rồi! Cái tạo cô, anh tại sao không nghĩ đến điều ấy sớm hơn chứ... Nếu anh có thể đem Cổ Tiểu Lục cô cải tạo thành tuyệt thế mỹ nhân, giúp cô thành công chiếm được trái tim của Quách Dục An kia thì cũng coi như là đã báo đáp cho ân nhân, cha anh cũng sẽ không có lý do bắt anh lấy thân ra báo đáp, đây đúng là một phương pháp hoàn hảo a!

“Là... sao? Nhưng nếu không có trang điểm tôi thực sự cảm thấy không tự tin chút nào.” Cổ Tiểu Lục sờ sờ mặt cô, giọng nói như không tin bản thân cô không trang điểm sẽ đẹp hơn lúc có trang điểm.

“Cô cứ tin tưởng đôi mắt chuyên nghiệp của tôi đi.” thấy lĩnh vực chuyên nghiệp của mình bị nghi ngờ, Ngự Diễm anh có chút cảm thấy bất mãn.

“Thực xin lỗi, tôi không phải có ý đó.” Thấy sắc mặt anh sầm xuống, Cổ Tiểu Lục cô vội vàng giải thích.

“Cô thật sự thích Quách Dục An như vậy sao? Cô rất muốn làm bạn gái của anh ta?” Ngự Diễm hai tay chống hông, bắt đầu thật sự đánh giá tư chất của Cổ Tiểu Lục.

Cổ Tiểu Lục thở dài.

“Thích thì làm sao chứ, anh ta cũng đã có bạn gái rồi... Huống hồ anh ta còn lừa gạt tôi, tôi bỏ qua cho anh ta cũng là may lắm rồi.” Cổ Tiểu Lục cúi đầu ừ ừ nói, nhưng trong chớp lát, nàng lại đột nhiên ngẩng đầu lên nhìn Ngự Diễm anh nói: “Hơn nữa trước mặt tôi có người đàn ông tuyệt như vậy, tôi đương nhiên là phải đem hi vọng đặt hết ở trên người anh!”

“Cái gì? Cô đừng nói giỡn!” khi cô lớn gan nói những lời này không hiểu sao lại làm cho Ngự Diễm anh tay chân luống cuống.

Trời ạ, tại sao anh lại có cái cảm giác thất kinh như thế này? Cho dù những nữ ngôi sao điện ảnh chủ động yêu thương nhưng nhớ , anh cũng vẫn ung dung bình thản, trong lòng không loạn như thế này ...

“Tôi nói thật đấy.” Cổ Tiểu Lục nở một nụ cười kiêu mị, nheo nheo mắt trong giọng nói cô đầy mùi vị trêu chọc.

“Cô đừng náo loạn... Tôi không có khả năng chấp nhận cô đâu.” Ngự Diễm không hiểu sao nghĩ một đàng trong lòng lại nói ra miệng một nẻo.

“Tôi đương nhiên là biết anh sẽ không chấp nhận tôi đâu, cho nên tôi chỉ trêu chọc anh thôi!” Cổ Tiểu Lục cô tuy rằng bản tính rất tự tin, nhưng loại nam nhân ưu tú xuất sắc như Ngự Diễm cô vĩnh viễn cũng không có ý định trèo cao, ngay cả chỉ trong ý nghĩ cô cũng không dám nghĩ nhiều.

“Cô ...” Đột nhiên cảm thấy tái độ của mình đã trực tiếp tổn thương Cổ Tiểu Lục, Ngự Diễm anh trong lòng có chút áy náy.

Cổ Tiểu Lục nhìn anh, chờ đợi câu nói tiếp theo của anh. Ngự Diễm anh bị Cổ Tiểu Lục cô nhìn như vậy, tim anh bỗng dưng đập cuồng loạn, lòng bàn tay mồ hôi rịn ra ... Đây là cảm giác gì vậy ? anh sẽ không có khả năng thích cây cau Tây Thi này chứ ...

“Không được bỏ cuộc, cô phải tiếp tục kiên trì.” Ngự Diễm đành đem toàn bộ chú ý tập trung vào kế hoạch hoàn hảo mà anh mới nghĩ thông để không chú ý đến ánh mắt đang chăm chú đầy vẻ mê người của Cổ Tiểu Lục.

“Nhưng là... Chính anh mới vừa nói anh sẽ không chấp nhận tôi mà ...” lời nói của Ngự Diễm làm cho trái tim đa cảm của Cổ Tiểu Lục bỗng dưng bùng bùng nhảy loạn lên.

“Tôi đang nói đến Quách Dục An !” anh cơ hồ muốn rống lên, tại sao cái cô Cổ Tiểu Lục này có thể dễ dàng làm tâm trí anh rối loạn như vậy...

“Vậy ư.” Giọng Cổ Tiểu Lục cô rõ ràng có vẻ thất vọng.

” ánh mắt cô như vậy là có ý gì? Nhớ cho kỹ, người trong lòng cô là Quách Dục An, còn nhiệm vụ duy nhất hiện nay của cô là cướp anh ta về từ tay nữ nhân kia.” tìm lại được dáng vẻ miễn dịch đối với mọi lực của nữ nhân của chính mình, Ngự Diễm anh tự tin vội vàng chuyển đề tài đến Quách Dục An, sau đó ánh mắt như thôi miên nói với Cổ Tiểu Lục .

“Nhìn bọn họ thực sự hạnh phúc, tôi không muốn phá hỏng tình cảm của bọn họ.” Cổ Tiểu Lục lắc lắc đầu.

Tuy rằng cô đã thích Quách Dục An từ rất lâu , nhưng là cô gái chính nghĩa và vô tư, cô cũng hiểu được phải chúc phúc cho người ta như thế nào.

“Chuyện này cô quản làm gì, nếu muốn có hạnh phúc, cô phải sử dụng chút thủ đoạn tàn nhẫn!” Ngự Diễm thử thuyết phục Cổ Tiểu Lục tham gia vào kế hoạch của anh.

“Nhưng mà...”

“Không có nhưng mà gì cả ! cô không muốn trở thành bạn gái của người mà cô thích sao? Sau khi qua sự cải tạo của tôi, cô nhất định có thể trở thành một cô gái vạn nhân mê, đến lúc đó không cần phải nói đến Quách Dục An, mà ngay cả con trai Tổng Thống cũng có khi phải xum xoe với cô.” Ngự Diễm anh càng nói càng khoa trương.

“Vạn nhân mê...” Nghe qua thì quả là thật hấp dẫn a.

“Là a, cô cứ suy nghĩ kỹ đi, khi cô tùy ý tiêu sái bước trên đường, không một ai lướt qua cô mà không ngoái đầu nhìn lại... cái cảm giác đó thế nào”

“hình như là rất tuyệt nha... Đợi chút! Ngự Diễm, vì sao anh lại phải đối tốt với tôi như vậy?” đang bị lạc trong chính giấc mơ do Ngự Diễm anh dệt nên Cổ Tiểu Lục cô đột nhiên bừng tỉnh, sau đó quay qua nhìn Ngự Diễm hỏi.

“Tôi làm như vậy đối với cô đương nhiên là có mục đích...”

” mục đích gì? Anh mà muốn đòi tiền tôi cũng không có!” Cổ Tiểu Lục cô đối với kế hoạch của anh có chút hào hứng sáng khoái nói.

“Tôi không thiếu tiền, mục đích của tôi là... giúp cô tìm ra chân mệnh thiên tử của cô sau đó cô nhất định phải giúp tôi thuyết phục cha tôi không cần cứ hiệp bức tôi phải” lấy thân báo đáp “ gì đó .” Nghĩ đến chính bản thân mình sẽ mau chóng thoát khỏi con ác mộng hiển thân này, khóe miệng Ngự Diễm anh không khỏi hiện ý tươi cười.

“Nguyên lai là chuyện này sao... đương nhiên là không có vấn đề.” Cổ Tiểu Lục nở một nụ cười sáng lạn.

“Hợp tác vui vẻ.” anh vươn tay ghé tay nàng.

“Đúng rồi, còn có một việc quan trọng, cô không được làm việc ở cây cau Tây Thi nữa, tôi không thể để đệ tử của tôi cùng cái chỗ thanh thanh sắc sắc đó có liên quan dính líu.” Cuối cùng Ngự Diễm anh lại nghĩ ra thêm một điều kiện liên nhanh nhẹn bổ sung.

“Nhưng là... Như vậy tôi sẽ không có thu nhập nha!” Cổ Tiểu Lục khẩn trương nói.

“Chỉ cần cô ngoan ngoãn nghe lời tôi, tôi sẽ phát tiền lương cho cô.” Có thể có kế hoạch thuận lợi thoát khỏi phải kết hôn với cô, Ngự Diễm anh không ngại phải trả giá bao nhiêu tiền.

“Trời ạ, Ngự Diễm anh thật sự là người tốt nha!” Cổ Tiểu Lục bị sự khẳng khái của anh dọa đến hết hồn, cả người cô vừa mừng vừa lo nên lại lần nữa không kèm chế được xông lên hung hăng ôm lấy anh.

“Đừng, đừng làm như vậy, có người nhìn thấy thì không hay đâu...” Ngự Diễm nhẹ nhàng gỡ hai tay của cô xuống, nhưng anh cũng không mãnh liệt chống cự.

Trước ngực anh có cảm giác hai vật thể mềm mềm tròn tròn áp chặt vào anh, anh cũng không ngạc nhiên gì mà không đoán ra được đó chính là bộ ngực của Cổ Tiểu Lục, haiz... đúng là không sai mà, cảm giác không lớn cũng không nhỏ chắc cũng phải là cup C... cup C là size mà nam nhân nào cũng mong muốn, đúng là thật là tuyệt... wow đợi chút, anh lại nghĩ đến đâu rồi?

Nghĩ đến tư tưởng dâm mị của chính mình, Ngự Diễm anh vội vàng đẩy Cổ Tiểu Lục ra, để tránh tiếp tục phát sinh suy nghĩ không cam tâm của mình.

Bạn đang đọc truyện *Tán Tình Cô Nàng Xấu Hổ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Chương 3

“mẹ nhỏ, buổi chiều mẹ giúp con trông cửa hàng một chút được không, con phải đi học.” Cổ Tiểu Lục động tác nhanh chóng thu dọn gọn ghề cửa hàng sau đó cô bước ra ngoài cửa nói với Trang Mỹ Chi đang đi vào.

“Đi học? con học cái gì?” Trang Mỹ Chi bà và mặt nghi hoặc nhìn Cổ Tiểu Lục rồi ngồi xuống bên cô, giọng có vẻ khó hiểu hỏi lại.

” chương trình học để đào tạo thành cô gái xinh đẹp.” Cổ Tiểu Lục gương mặt ngưng ngừng nói.

“đó là cái gì?” Trang Mỹ Chi bà cho tới bây giờ cũng chưa từng nghe qua có loại khóa học như vậy, hiện tại bên ngoài rất nhiều kẻ lừa đảo bà chỉ sợ Tiểu Lục tâm tính vốn đơn thuần dễ bị mắc lừa.

“chuyện là như vậy...” Vì thế Cổ Tiểu Lục cô liền đem hết chuyện phát sinh mấy ngày nay ra kể lại hết cho Trang Mỹ Chi, nghe xong những lời này bà có vẻ suy nghĩ cau mày.

“Cái tên Ngự Diễm này không phải là vì muốn chinh con chứ?” Trang Mỹ Chi bà không tin trên đời này lại có loại chuyện tốt như thế.

“Sẽ không đâu mẹ, anh ta thoát nhìn thì chính là tốt lắm, nếu mà anh ta thật sự dám đùa giỡn với con... con nhất định chém anh ta đến nhìn không ra.” Cổ Tiểu Lục tay làm bộ ra quyền, thái độ giả bộ hung hãn.

Trang Mỹ Chi bà cũng không yên tâm lắm nhìn Tiểu Lục một cái, trong lòng không khỏi lo lắng cô khờ khạo như vậy ở bên ngoài sẽ chịu thiệt thòi.

Tiểu Lục cô luôn luôn ngạc nhiên, lại thích làm người lương thiện, vì chính nghĩa muốn cô lên núi đao xuống chảo dầu cô cũng không ngại, chính là một hiệp nữ tâm địa hiền lành, cũng chính vì nguyên nhân này cho nên hai vợ chồng bà chẳng tha để cô quản lý cửa hàng bán cau, cũng không tình nguyện để Tiểu Lục đi ra bên ngoài tìm việc dễ bị người khác lợi dụng.

“Tiểu Lục...”

“mẹ, con cũng đã hai mươi tuổi rồi, mẹ đừng xem con như là tiểu oa nhi được không, mẹ an tâm đi, con cũng không dễ dàng bị ăn hiếp đâu.” Tiểu Lục vỗ vỗ ngực, bay ra một bộ dáng không sợ trời không sợ đất nói.

Trang Mỹ Chi bà không nén nổi nghi ngờ lại nhìn Tiểu Lục rồi sau đó mới gật gật đầu nói: “Được rồi, nếu con muốn đi học, thời gian này mẹ sẽ thay con coi quán, bất quá... anh ta không phải muốn con đứng làm ở cây cau Tây Thi nữa sao? Con làm như vậy không tính là vi phạm hiệp ước sao?”

“anh ta nói là chuyện của anh ta, còn làm hay không là chuyện của con, dù sao anh ta cũng không có thời gian mà tới đây kiểm tra.” Cổ Tiểu Lục nhún nhún vai ra vẻ không sao cả.

“con quyết định là được rồi.”

“Đúng rồi, mẹ, chuyện này là bí mật của chúng ta, mẹ đừng nói với ba con nhé...” Cổ Tiểu Lục sợ cha cô thấy cô quyết định làm chuyện lỗ mãng sẽ hờn giận.

“mẹ biết , không phải con phải đến khóa học sao? Mau đi đi.” Trang Mỹ Chi bà sờ sờ đầu Tiểu Lục khẽ nói.

“Vây con đi trước đây , của hàng phiền mẹ một chút.” Nói xong , Cổ Tiểu Lục cô mang theo tâm tình chờ mong nhảy nhót rất nhanh rời khỏi quán cây cau .

Nhìn bóng dáng Tiểu Lục rời đi, Trang Mỹ Chi bà sắc mặt lo lắng bây giờ mới hiện lên trên mặt.

Bà lo sợ rằng Tiểu Lục nhà bà sau này không phải là yêu thương cái tên tiểu tử Quách Dục An, mà là cái người tốt tên Ngự Diễm kia ...

☆☆☆

Xuống xe buýt, Cổ Tiểu Lục cô cầm tấm danh thiếp mà Ngự Diễm giao cho cô, lang thang tìm kiếm địa chỉ văn phòng của anh rất lâu.

Ánh nắng chiều nóng rực đã khiến cho lớp trang điểm trên mặt nàng nhòe nhoẹt, nhưng bất quá Cổ Tiểu Lục cũng không có thời gian trang điểm lại, bởi vì khoảng cách thời gian hai người hẹn chỉ còn 1 phút, mới ngày đầu tiên đi học nàng không muốn đến muộn, nhất định phải biểu hiện thành ý của mình với anh ta.

Rất cục, Cổ Tiểu Lục tìm được văn phòng của anh trong hàng loạt cao ốc ở khu này. Nhưng cô tưởng phòng làm việc của Ngự Diễm anh chỉ là một văn phòng nho nhỏ không ngờ anh lại có một công ty lớn như vậy trong một cao ốc hơn hai mươi tầng thì công ty của anh đã chiếm tới hơn mười hai tầng?

Cổ Tiểu Lục tỉnh tỉnh mê mê tiêu sái bước vào cao ốc, ấn thang máy lên trên lầu , nhất thời cô đã quên mục đích chính cô đến đây, Cổ Tiểu Lục bắt đầu lang thang đi thăm thú cả mười hai tầng lầu này.

Thì ra cái cao ốc này còn có cả ba tầng hầm, bể bơi, phòng học vũ đạo, phòng thư giãn, phòng nghỉ, phòng hóa trang ... Như thế nào cũng không cùng với tưởng tượng của cô trước khi đến đây, cô vốn nghĩ rằng Ngự Diễm anh tuổi còn trẻ như vậy nếu có thành lập công ty thì khả năng nhiều lắm cũng chỉ lớn hơn quán cây cau của nàng một chút, không thể tưởng được rằng anh lại có thể sở hữu một công ty có tầm vóc to lớn như thế, lúc này trong lòng Cổ Tiểu Lục cô có thêm vài phần sùng bái đối với Ngự Diễm.

Tha thân hồi lâu, Cổ Tiểu Lục phát hiện ra chính mình bị lạc đường , đang suy nghĩ xem làm cách nào để có thể đi tìm Ngự Diễm? Vì thế khi vờ thấy bóng dáng một người cô liền nhanh chóng bước tới hỏi: “Tiên sinh, xin cho hỏi thăm một chút văn phòng của Ngự Diễm tiên sinh ở nơi nào?”

Mạnh Nghị cau mày đánh giá cô gái đang đứng trước mặt, làm sao thời buổi này lại còn có người đem bản thân hóa trang thành giống như gà tây vậy? Chẳng lẽ phong cái quái đi đã trở lại trong mùa xuân này ?

“Anh có nghe thấy tôi hỏi không? ... chả lẽ tôi lại gặp một kẻ điếc đặc à...” Thấy nam nhân kia vẫn im lặng không trả lời, lại còn dùng đôi mắt không khách khí ngăm ngăm cô như ngăm quái vật, Cổ Tiểu Lục không khỏi nổi giận nhỏ giọng nói thầm.

Vừa nghe Cổ Tiểu Lục lầm bầm, nam nhân khuôn mặt đang để nhìn lập tức chuyển ra xanh mét.

“nữ nhân mặc danh kỳ diệu này cô nói ai là kẻ điếc hả? Tôi cũng chưa có nói cô là quái thai nha! Nói cho cô biết, thị lực và thính lực của tôi đều bình thường.” Nghe thấy cô gái quái dị này dám lên án anh, Mạnh Nghị có chút không nhịn được mà phản kích.

“Anh có thể nói chuyện khách khí một chút không, tôi là khách quý của Ngự Diễm tiên sinh, nếu anh dám vô lễ với tôi, tôi nhất định sẽ tố cáo anh đó.” Cổ Tiểu Lục trừng mắt giả bộ hung ác nói.

Thấy biểu tình buồn cười này của cô, Mạnh Nghị nhìn không được phốc cười ra tiếng, thật sự là một cô gái vừa buồn cười lại quái dị, chẳng những ngoại hình kinh người, ngay cả cách nói chuyện cũng làm cho người ta cảm thấy vô cùng buồn cười, nhưng bất quá... Nha đầu này hỏi này cô ta nói gì? khách quý của Ngự Diễm? Cô ta không phải là đối tượng thân cận mà Ngự Diễm đề cập đó chứ?

“Cô ... Tìm Ngự Diễm có chuyện gì?”

“Có quan hệ gì đến anh , tôi tại sao phải nói cho anh biết ?” Giọng điệu khinh thị của nam nhân này làm cho Cổ Tiểu Lục cô cảm thấy rất là khó chịu, vì thế đối với anh ta ngữ khí nói chuyện cũng không chút khách khí hét to lên.

“Nếu tôi đoán không sai, cô chính là... Cổ cái gì Tiểu Lục đúng không?” Mạnh Nghị khẳng định nói.

“anh quen biết tôi?” Cổ Tiểu Lục không nghĩ tới mặt mình lại ửng hồng lên như vậy, giọng nói bỗng cao lên.

“Tôi có nghe Diễm hần nhắc tới cô.” Mạnh Nghị cảm thấy cực kỳ thú vị.

“anh ấy đề cập về tôi trước mặt anh? Anh ấy nhất định nói là tôi thực đáng yêu, rất hiện đại đúng không?” Cổ Tiểu Lục ánh mắt sáng rực lên hào hứng, không nghĩ tới chuyện Ngự Diễm lại nhắc tới cô cùng những người khác, cảm xúc bỗng cao vút lên.

“Ách... Cũng không khác biệt lắm.” Vừa vặn tương phản, anh ám chỉ.

“Tiểu Lục, tôi có thể hỏi cô một việc không?” Mạnh Nghị thẳng nhìn chăm chăm vào Cổ Tiểu Lục hỏi.

“Chuyện gì?”

“Cô luôn cảm thấy tự tin cảm mình chính là mỹ nữ?” Mạnh Nghị thật sự rất muốn miệt mài theo đuổi vấn đề thú vị này.

“Bởi vì tôi vốn là như vậy thật mà.” Cổ Tiểu Lục mặt không đỏ thán nhiên nói.

Mạnh Nghị anh nét đầu khỗ lộ ratrên khuôn mặt tuần tú, anh hàm súc trầm nói: “Như vậy ư ... Để cho tôi làm một thí nghiệm cho cô , cô theo tôi lại đây.” Nói xong anh trực tiếp kéo bàn tay nhỏ bé của Cổ Tiểu Lục đi về phía trước đi.

“anh muốn đi đâu? Tôi đến tìm Ngự Diễm nha, anh buông tôi ra trước đi!” Cổ Tiểu Lục không có thói quen bị nam nhân cầm tay, cho dù đối phương không phải là người mà nàng yêu thích đi nữa, nàng vẫn đỏ bừng nét mặt hé ra ý cười.

“Tôi biết cô đến tìm đến Ngự Diễm, cô cứ đi theo tôi là được.” Vì thế Mạnh Nghị anh không thêm đề ý tới sự giãy dụa của Cổ Tiểu Lục, cứng rắn kéo cô vào một gian phòng nghỉ.

☆☆☆

Sau 20 phút , Mạnh Nghị anh nhìn vào Cổ Tiểu Lục trong gương, trong lòng đối với tạo hình của Cổ Tiểu Lục lúc này cảm thấy rất vừa lòng nên bắt tri bất giác liên tiếp gật đầu.

“Cô nói đúng, cô quả nhiên là mỹ nữ.” Mạnh Nghị anh không nghĩ tới chuyện cô gái quái dị này sau khi lột bỏ lớp trang điểm thần sầu quỷ khốc ấy ra thì lại xinh đẹp đến thế , anh cũng phải công nhận rằng dáng người cô phối hợp với quần áo trông càng quyến rũ thanh lịch, đúng là khối gỗ mục này cũng có thể điêu khắc thành tuyệt phẩm như vậy.

“Oa, anh sao lại biến tôi thành cái bộ dáng như thế này? Cái này căn bản không phải là tôi !” Cổ Tiểu Lục khó tin nhìn chằm chằm chính mình trong gương , trang sức trang nhã làm cho cô thoát nhìn rất cao nhã, tinh tú,bộ âu phục màu trắng vừa vận với dáng người càng thể hiện khí chất duy mỹ, chỉ có một điểm không ổn đó chính là mái tóc vàng hoe cháy nắng uốn lượn quaoả như cọng mỹ tôm của cô mà thôi.

“Đây mới là cô đó, so với hình tượng yêu quái mới vừa rồi, cô vừa lòng với cái nào?” Mạnh Nghị anh lại lần nữa không khách khí cao giọng hỏi.

“anh dám nói... Ai là yêu quái hả ?” Cổ Tiểu Lục tinh thần suy sụp cúi mặt nói, cô đã rất mất công hoá trang trước khi đến đây , xem ra cái tên Mạnh Nghị này và Ngự Diễm anh đều giống nhau, bọn họ đều không biết cách thương thức.

“Không, không có gì, cô nghe lầm.” Mạnh Nghị ánh mắt dao động, lập tức phủ nhận.

“Tôi bây giờ có thể đi tìm Ngự Diễm rồi sao?” Cổ Tiểu Lục không rõ tại sao bản thân cô lại cảm thấy vội vã rất muốn gặp Ngự Diễm như vậy , nhưng xúc động lúc này của cô chính là cảm giác không nghe lời nóng lòng muốn thử.

“Đương nhiên, tôi cam đoan hần cũng sẽ chấn động.” Mạnh Nghị anh không thể chờ để xem biểu tình kinh ngạc của bạn tốt.

“Là sao?” Cổ Tiểu Lục cô thật không biết là bản thân mình có thay đổi gì lớn lao, xem ra biểu tình của Mạnh Nghị phảng phất ý tứ như anh ta đã đem cô từ gà mái biến Phượng Hoàng, nhưng cô vẫn vốn chính là Phượng Hoàng mà không phải sao?

☆☆☆

“Ngự Diễm, ngươi xem ta đem ai đến cho ngươi đây ?” Mạnh Nghị bước vào văn phòng của bạn tốt, đẩy Cổ Tiểu Lục đến trước mặt hần, thể hiện một bộ dáng như nhà ma thuật nói.

Vốn đang chờ Cổ Tiểu Lục đến hơi mất bình tĩnh Ngự Diễm anh ngẩng đầu lên khỏi bàn thiết kế trên bàn, đến khi anh lấy lại bình tĩnh lướt mắt qua trang sức trang nhã thay và âu phục thanh lịch thay thế cho phong cách quái dị hàng ngày của cô thì trong ánh mắt anh quả thật có hiện lên vài tia vô cùng kinh diễm, nhưng rất nhanh chóng anh lấy lại thái độ lạnh nhạt dừng dừng, về mặt không hồn giận nhưng bức người tràn ngập khuôn mặt tuần tú của anh.

“Là ngươi đem cô ta biến thành ra như vậy ?” ngữ khí của Ngự Diễm có hơi hướm uẩn giận, bảo tấp dường như đang phảng phất đâu đây.

“Đúng vậy, thực sự kinh người đúng không? Không thể tưởng tượng được người ngoài hành tinh trong miệng của ngươi lại biến thành như vậy “. Mạnh Nghị anh hoàn toàn không ngại ngữ khí khô khốc không có hảo ý hợp tác của Ngự Diễm, còn thể hiện một bộ dáng tự hào lên tiếng.

“Nghị, ta hi vọng sau này không được sự cho phép của ta ngươi đừng đụng vào case của ta, đây là vấn đề xâm phạm đến sự riêng tư cùng với năng lực chuyên nghiệp của ta đó, đây là lần đầu tiên cũng là cuối cùng ta nhắc nhở ngươi.” Ngự Diễm lộ ra nét giận dữ trên khuôn mặt, nhưng giọng nói với ngữ điệu đều đều vô cảm dường như che kín nét hờn giận.

Đứng giữa sự tranh cãi thâm lắng của hai người bọn họ, Cổ Tiểu Lục cô có chút cảm giác xấu hổ, không khí căng co này làm cô có chút bất an, đây là lần đầu tiên cô nhìn thấy Ngự Diễm nổi giận.

Mạnh Nghị anh nét tươi cười trên mặt rõ ràng bị đông cứng, Cổ Tiểu Lục vốn tưởng rằng anh sẽ phản pháo trả lời lại bằng cách mỉa mai, không ngờ chỉ trong chốc lát, con người này lại làm như không có việc gì nở nụ cười, Cổ Tiểu Lục cô dùng ánh mắt cực quái dị đánh giá hai nam nhân cổ quái trước mặt nàng.

Bọn họ chắc không phải là cặp đôi đồng tính luyến ái đây chứ? Đều là dạng nam nhân tuần tú,Ngự Diễm anh trông mạnh mẽ còn Mạnh Nghị có vẻ

phong nhã ôn nhu, đối mặt với sự nóng giận của Ngự Diễm, Mạnh Nghị anh chẳng những không tức giận còn dùng khuôn mặt tươi cười chào đón... Nhìn ngang nhìn dọc thế nào cũng vẫn cảm thấy bọn họ đúng là một đôi tình nhân đang cãi nhau!

“Diễm, người đừng nóng giận, ta hiểu được ý của người, người muốn làm sao thì làm đi, ta về văn phòng ta có việc. Tiểu Lục tiểu thư, sau này còn gặp lại.” Từ thái độ cường thế của Ngự Diễm, Mạnh Nghị anh dường như nhìn ra manh mối gì đó, anh vẫn tưởng người bị miễn nhiên với nữ sắc như Ngự Diễm sẽ không bao giờ có mùa xuân mà hình như bây giờ mùa xuân ấy của bạn tốt anh đang đứng trước mắt a, cô gái đặc biệt này chắc chắn chính là nguyên nhân chính làm bạn anh thông suốt!

Chính mắt thấy Ngự Diễm chẳng những không khách sáo bảo Mạnh Nghị ở lại, lại còn bày ra cái khuôn mặt thoỉ không quan tâm ấy, Cổ Tiểu Lục cô cảm thấy vô cùng áy náy vội vàng gọi Mạnh Nghị: “Cái kia... Hôm nay rất cảm ơn anh, Mạnh Nghị.”

“Tiểu Lục tiểu thư cô đừng khách khí, cứ gọi tôi là Nghị thì được rồi.” Mạnh Nghị quay lại trao cho cô một nụ cười quyến rũ nói.

“Nha, hôm nay rất cảm ơn anh, Nghị. Đúng rồi anh cũng đừng gọi tôi là tiểu thư... tiểu thư, về sau anh cứ gọi tôi là Tiểu Lục thì được rồi.” Cổ Tiểu Lục không nghĩ nhiều rất tự nhiên trả lời anh. Ngự Diễm nghe được hai người bọn họ đối qua đáp lại trong lòng càng thêm tức giận.

“Hai người nói đủ chưa? Cổ Tiểu Lục, nếu cô không có ý định đi học thì về nhà đi, đừng ở chỗ này bày ra bộ dạng háo sắc như vậy, cô có biết cô đang làm ảnh hưởng đến cảm xúc làm việc của những người khác!” Ngự Diễm không kiên nhẫn cắt lời bọn họ, nhìn bộ dạng táo bạo của anh Mạnh Nghị không kèn chế được lại một lần nữa cười trộm.

Xem ra Ngự Diễm rất để ý đến cô gái quái dị này, coi bộ là từ giờ về sau còn nhiều trò hay để xem đây.

“Ngự Diễm anh đừng hung dữ như vậy chứ... ở đây cũng đâu có ai đắc tội với anh, hơn nữa Mạnh Nghị giúp tôi hóa trang, thay đổi tạo hình chẳng phải là cũng giúp anh giảm bớt đi chút ít công việc hay sao? Thực là không thể hiểu tính tình của anh sao mà xấu như vậy nữa, thoát nhìn rõ ràng là bộ dáng ba phải mà, thì ra câu “nhìn người không thể nhìn tướng mạo” chính là để hình dung về anh đấy.” Thấy Ngự Diễm giận cuồng phát, Cổ Tiểu Lục không khỏi bực bội thì thầm chửi mắng.

“Cô lắm bầm đủ chưa? không phải tôi đã kêu cô trực tiếp tới tìm tôi sao? Nếu ngay cả chuyện quản lý đệ tử của mình tôi cũng không được làm vậy thì chuyện khóa học của cô cũng không cần làm nữa đâu, cô cũng không cần lại phải tốn thời gian kéo lại mối tình đầu của cô làm gì!” Ngự Diễm anh cũng không rõ chính bản thân mình nổi nóng vì cái gì, nhưng vừa thấy Cổ Tiểu Lục cô thay hình đổi dạng đã khiến tính tình anh đâm loạn.

“Anh thực sự bá đạo nha, chuyện này hoàn toàn đều là ngoài ý muốn, còn nữa... Quách Dục An cũng không phải là mối tình đầu của tôi, anh ta chỉ là người tôi vẫn thầm mến... Không phải, là đối tượng minh luyện.” Nhắc tới Quách Dục An, Cổ Tiểu Lục cô trong lòng lại bắt đầu rối loạn, khuôn mặt nhỏ nhắn cũng ửng hồng.

Thấy bộ dáng xinh đẹp bây giờ của cô, trong lòng Ngự Diễm bỗng dâng lên một cảm ghen tuông, anh không thể giải thích đây là tâm tính gì, chắc không phải là ghen chứ? Trời ạ! anh mà bị ăn dấm chua vì Quách Dục An hán ta sao? Điều này làm sao có thể chứ, trừ phi mặt trời mọc từ hướng tây!

“Xem cô đi, đây là cái dạng háo sắc gì vậy? cứ như vậy nam nhân nào nhìn thấy cũng đều chán ngán.” Ngự Diễm anh lần đầu tiên trong cuộc đời đối với nữ nhân nói ra những lời khó nghe như vậy, anh không rõ tại sao mình khó chịu với Cổ Tiểu Lục, nhưng đầu óc không khống chế được những lời như vậy thốt ra.

“Thật là quá đáng! Hôm nay anh ăn phải **** sao? Gặp ai cũng oanh kích, mới vừa rồi Nghị rõ ràng anh ta không có làm gì sai cả anh cũng vu oan cho người ta! Bây giờ lại còn đem tôi ra mắng đến heo chó cũng không bằng, anh có biết là anh rất khó coi không? Nghị, anh thử nói xem đúng không là...” Cổ Tiểu Lục hai tay chống hông chỉ vào Ngự Diễm mắng, quay người lại muốn tìm Mạnh Nghị để thêm đồng minh thì nhận mới phát hiện người này không biết từ khi nào, đã lặng lẽ rời khỏi phòng làm việc của Ngự Diễm.

“Tóm lại, từ hôm nay trở đi, người cô phải đối mặt là tôi, người muốn thay cô giáo huấn cũng là tôi, còn nữa đừng để cho tôi nhìn thấy cô đi thỉnh giáo Mạnh Nghị bất cứ chuyện gì, bởi vì điều này xúc phạm tới tính chuyên nghiệp của tôi. Còn một chuyện, từ giờ về sau công việc tôi yêu cầu cô làm trong khóa học, cô hoàn thành thì không tính nhưng nếu cô không thể hoàn thành thì cũng đừng trách tôi không dễ chịu với cô.” Ngự Diễm lười tranh cãi cùng Cổ Tiểu Lục, vì thế anh đem tất cả những khó khăn nói trước cho cô biết.

Nghe xong những lời anh nói, Cổ Tiểu Lục trong đầu đột nhiên nghĩ đến chuyện từ giờ về sau nếu anh yêu cầu mà cô không làm anh sẽ không dễ dàng bỏ qua cho cô... ai chà chuyện này có bao gồm luôn chuyện không được tiếp tục làm việc ở quán cây cau hay không? trong lòng Cổ Tiểu Lục hơi bất an, bất quá cô cũng hy vọng Ngự Diễm anh bận bịu như vậy chắc cũng không có thời gian mà điều tra mà phát hiện ra, nhà của cô ở khu đó vừa cũ lại nhỏ, Ngự Diễm anh căn bản chắc sẽ không đích thân đến chỗ đó làm gì.

“Cô còn đứng ngây ngốc ra đó làm cái gì, còn không nói “Biết rồi”.” Thấy Cổ Tiểu Lục dường như đang suy xét đánh giá cái gì đó, Ngự Diễm anh có chút không kiên nhẫn rống lên.

“tôi biết rồi.” Cổ Tiểu Lục liếc anh một cái không cam nguyện trả lời dậm dậm.

Không nghĩ tới chuyện Ngự Diễm anh ta là một thầy giáo tính tình cực kỳ khó chịu, trước đây cô căn bản còn cảm thấy anh là người nho nhã lễ độ, không hề nghĩ tới tất cả những biểu hiện đó đều là ngụy trang, anh ta thật chất là một thầy giáo khó tính, mỗi lần mở miệng đều muốn đem người ta ra cắn chết, một chút hảo cảm vốn có bây giờ dường như đã bị ăn mòn vẹt đi.

“Hôm nay cô về trước đi, buổi chiều ngày mai lại đến đây.” Trong lòng cực loạn Ngự Diễm anh không nghĩ tiếp tục nói chuyện với cô là ý hay nên bảo cô về, hiện tại anh chỉ muốn tĩnh tâm một chút.

“Cái gì? Như vậy là xong rồi?” Cổ Tiểu Lục cô không thể tin được ngay cả giờ thi khóa học cũng còn chưa bắt đầu thì Ngự Diễm anh ta đã hạ lệnh trục khách.

“Bằng không thì sao? Muốn tôi đưa cô về nhà sao?” Ngự Diễm mở màn hình máy tính, bắt đầu tập trung vào đồ án thiết kế của mình.

“Không phải...” Cổ Tiểu Lục bất mãn kháng nghị, cố gắng nén giận, đột nhiên cô như nghĩ ra chuyện gì đó thú vị, vội vàng kích động hỏi: “Ngự Diễm, Ngự Diễm, tôi hỏi anh một vấn đề nha!”

“Chuyện gì?” Ngự Diễm cất giọng hỏi nhưng mắt anh vẫn nhìn chăm chăm vào màn hình máy tính, cũng không ngẩng đầu nhìn Cổ Tiểu Lục.

“À... Ừ... kia... anh nói thử xem ví dụ nếu hôm nay tôi ăn mặc như thế này đi tìm Quách Dục An mà nói, anh thấy anh ta có thể thay đổi theo tôi hèn hò hay không?” Cổ Tiểu Lục hơi hơi ngượng ngừng hỏi.

Ngự Diễm khiếp sợ ngẩng phát đầu lên, bắt gặp vẻ mặt nũng nịu của Cổ Tiểu Lục.

Nhảm nhĩ mà! Chỉ cần cô ta thu hồi lại cái cách nói chuyện kia, nhìn bề ngoài mà nói thì có khi Quách Dục An hẳn sẽ trực tiếp đem Cổ Tiểu Lục cô ta về nhà, sau đó đặt cô ta trên giường, sau đó hung hăng ôm lấy cô ta...

Không được! anh không thể để cho loại chuyện này phát sinh! Bởi vì, bởi vì cô là ân nhân cứu mạng của cha anh, anh không thể để cho Cổ Tiểu Lục cô trở thành công cụ tiết dục của nam nhân khác, anh có nghĩa vụ bảo hộ cô, đúng rồi, chuyện là như thế!

“Cô thực sự nghĩ đến bộ dáng của cô bây giờ đã là rất xinh đẹp? cô không phải cảm thấy mình đã từ vịt con xấu xí biến thành thiên nga rồi chứ?” Ngự Diễm dừng đôi tay đang bận rộn, cố tình châm biếm Cổ Tiểu Lục cô.

“anh, anh dám nói tôi là vịt con xấu xí ư?” Cổ Tiểu Lục trừng lớn mắt.

“Chẳng lẽ cô cảm thấy mình là thiên nga?” Ngự Diễm không khách khí hỏi lại.

“Tôi...” Đúng vậy à! lời Ngự Diễm nói cũng có lý, cô rõ ràng không phải là cô gái xinh đẹp, nhưng bất quá cách phê bình của anh khiến Cổ Tiểu Lục cô đột nhiên cảm thấy bị tổn thương.

“hôm nay cô còn muốn đi tìm Quách Dục An nữa sao?” Thấy vẻ mặt mất mát của cô, Ngự Diễm anh trong lòng cảm thấy hơi chua xót căng thẳng, nhưng anh tuyệt đối phản đối đề nghị của Cổ Tiểu Lục, trong khi anh còn chưa kịp chỉ giáo cô phải làm sao để bảo hộ chính mình khỏi bị nam nhân khi dễ, thì cô dùng có mà hy vọng đi gặp hắn ta.

Nghe anh hỏi vậy, Cổ Tiểu Lục bĩu môi lắc đầu.

“Loại việc này không thể gấp gáp được, phải để cho hắn ta cảm thấy cô có hắn cũng được mà không có hắn cũng không sao, không cần phải tự dâng lên trước mặt hắn như vậy thì mới được, nếu không căn bản nam nhân sẽ không biết quý trọng cô.” Ngự Diễm thu hồi những lời nói ác độc, đổi thành phương pháp khuyên nhủ.

“Tôi hiểu rồi...” Cổ Tiểu Lục giọng nói có điểm uể oải.

“Cô... không có việc gì nữa chứ?” Thấy bộ dáng ủ rũ của cô, Ngự Diễm anh lại có chút tự trách.

Cổ Tiểu Lục lắc đầu nói: “Không có việc gì, nếu khóa học hôm nay kết thúc ở đây tôi đi về trước đây.”

Vẫn là nên trở về quán cây cau của cô một chút, nghĩ đến mẹ nhỏ đang ở đó giúp cô, tâm tình Cổ Tiểu Lục lại tốt lên một chút.

Ngự Diễm anh còn chưa kịp nói gì, Cổ Tiểu Lục đã rời đi.

Chết tiệt! nội tâm của anh tại sao hôm nay lại bất an như thế chứ? Anh bức bối chuyện gì? Sự tình diễn ra tiêu sái như thế không phải là theo kế hoạch của anh vạch ra sao, anh sẽ dùng kinh nghiệm để biến Cổ Tiểu Lục trở thành một nữ nhân trong ngoài khéo léo xinh đẹp, sau khi thành công sẽ lui ra cho cô theo đuổi thuộc hạnh phúc của cô, còn anh cũng thoát khỏi cảnh “Lấy thân báo đáp” như ý nguyện của cha anh!

Xem ra, anh căn bản vốn không nên đề nghị Cổ Tiểu Lục đến đây học, đến đây để anh giúp cô cải tạo! Vô hình chung cô thực sự đang nhiễu loạn suy nghĩ của anh, làm anh cảm thấy rất cuộc bản thân mình không có biện pháp rõ ràng!

Trong cuộc đời này là lần đầu tiên, Ngự Diễm anh bởi vì quyết định điên cuồng của chính mình mà cảm thấy hối hận!

☆☆☆

“Không cần đâu... anh đừng bức tôi được không...” Cổ Tiểu Lục khóc suốt mướt ở bên bể bơi đi qua đi lại, có chết cô cũng không dám xuống nước.

Cô bây giờ mới bắt đầu hoài nghi Ngự Diễm căn bản là muốn chinh cô thật mà! chương trình học “trở thành cô gái xinh đẹp” thì làm sao lại phải tham gia khóa bơi lội chứ? Thượng Đế chứng giám, Cổ Tiểu Lục cô trời không sợ, đất không sợ, chỉ sợ mỗi xuống nước!

“Bơi lội có thể giúp cho dáng người cô cân xứng, tăng lượng hô hấp, giúp da thịt săn chắc, cho nên bài học này cô nhất định phải hoàn thành.” Ngự Diễm bắt buộc ánh mắt chính mình rời khỏi thân thể đầy đặn cùng với đôi chân trắng nõn của Cổ Tiểu Lục, trời biết khi anh vừa nhìn thấy nha đầu quái dị kia thay xong áo tắm hai mảnh bước ra, anh còn tưởng bản thân đã bị thân hình cô bức điên rồi!

“Ngự Diễm, coi như tôi cầu xin anh đó, anh bắt tôi học cái gì cực khổ mấy tôi cũng không than vãn đâu chỉ xin anh đừng bắt tôi học bơi được không, anh cũng không muốn nhìn thấy bề bơi của anh bị tôi uống hết nước chứ?” Cổ Tiểu Lục ánh mắt ngán lẹ nhìn Ngự Diễm, giả bộ một bộ dáng rất đáng thương, cô làm sao mà biết được Ngự Diễm anh vẫn không đồng ý, còn nhấn tâm cự tuyệt lời khẩn cầu của cô.

“Cô đừng có náo loạn, vì để cho cô học bơi lội tôi đã phong tỏa bề bơi hôm nay cho cô rồi đó, cô bây giờ lại nói không muốn học có phải là mọi cố gắng và thời gian của tôi đều uổng phí không? Chẳng lẽ cô có khả năng bồi thường chuyện tổn thất do bề bơi hôm nay đóng cửa sao?” Ngay từ đầu anh cũng không muốn để các đệ tử khác nhìn thấy hình dạng của Cổ Tiểu Lục, lo sợ hình ảnh quái dị ngu ngốc của cô sẽ ảnh hưởng đến hình tượng của công ty, nhưng lúc này anh mới phát hiện ra quyết định của mình là đúng đắn, bởi vì anh cũng tuyệt đối không để cho người khác nhìn thấy thân hình xinh đẹp của cô, cho dù là nữ nhân cũng không được!

(Lời Thần Kê: anh thật bá đạo và biến thái a)

“anh cũng đừng cố ý náo loạn, tôi từ đầu tới đuôi đều không có nói là tôi đồng ý bơi lội mà, là anh nhất định ép chết tôi! Bằng không, anh cũng đừng mạnh miệng giáo huấn tôi, cùng nhau xuống nước đi, tôi một mình dưới hồ chìm xuống rồi ai tới cứu tôi đây? bề bơi lớn như vậy tại sao ngy cả một cứu hộ sinh cũng không có chứ? Tôi cũng không tính hy sinh cái mạng nhỏ của tôi ở cái nơi mà tôi ghét nhất là bề bơi này đâu!” Cổ Tiểu Lục nghiêm mặt kháng nghị.

Cô thực không hiểu nổi tại sao Ngự Diễm anh ta lại thích ép buộc người khác như vậy, chẳng lẽ anh ta bị biến thái sao? Thấy bộ dáng phản kháng của người khác anh ta sẽ cảm thấy vui vẻ? Xem ra cô cần thật sự quan sát nam nhân tâm tính không bình thường này kỹ kỹ một chút, để tránh anh ta lại đi ra ngoài nguy hại nhân gian.

Ngự Diễm lúc này mới nghĩ đến, anh đã cho mọi nhân viên phục vụ bề bơi hôm nay nghỉ phép bao gồm cả cứu hộ sinh, nếu thực sự là Cổ Tiểu Lục chìm, thì đúng là không ai có thể cứu cô lên bờ...

“được, cô chờ tôi 10 phút.” Nói xong, Ngự Diễm nhanh như chớp liền xoay người biến mất.

“Ngự Diễm, tôi nói giỡn thôi, anh không cần thật sự chạy đi thay quần áo đâu, cho dù anh có xuống nước tôi cũng nhất định không xuống nước đâu a!” Cổ Tiểu Lục hét lên sau lưng anh, nhưng bộ dáng anh nhanh chóng biến mất căn bản là không có nghe thấy những gì cô nói.

Quả nhiên trong chốc lát, Ngự Diễm mặc quần bơi kêu gọi bước ra trước mặt Cổ Tiểu Lục.

Trời ạ! Anh...ta...khôa thân! Ngoại trừ vị trí trọng điểm, toàn bộ thân thể anh đều lộ ra trước mặt cô a, thì ra Ngự Diễm anh không phải là cái dạng công tử eo lá yếu đuối, da thịt anh khỏe mạnh màu đồng rắn chắc, cơ bắp săn chắc, nhưng bắt quả gây chú ý nhất cơ bụng sáu múi của anh, trời ạ chỗ tiếp nối với quần bơi của anh hiện ra chút ít lông mao đen nhánh, có thể suy đoán phía dưới chỗ đó là...

Trời đất thiên địa ơi! Chỉ dựa vào chút ít tường tượng Cổ Tiểu Lục cô đã cảm thấy miệng khô lưỡi nóng, dáng người Ngự Diễm kiện mỹ như vậy khiến Cổ Tiểu Lục cô nhin không được nuốt nước miếng.

“Xem cô đúng là cái dạng sắc nữ mà, xem đã mắt chưa, làm ơn lau nước miếng của cô đi, cẩn thận trông mắt của cô sắp rơi xuống rồi đó!” Thấy Cổ Tiểu Lục mở miệng kinh diễm nhìn chăm chăm vào thân hình anh, Ngự Diễm không khỏi cười chế nhạo cô.

Cổ Tiểu Lục biểu tình của cô quá hồn nhiên, nhưng bắt quả phản ứng đó khiến Ngự Diễm anh cảm thấy thú vị, rõ ràng nha đầu kia chưa bao giờ nhìn thấy cơ thể của nam nhân, cô nhìn chăm anh như thế lại làm cho Ngự Diễm anh có cảm giác thích thú.

Nghe giọng điệu của Ngự Diễm, Cổ Tiểu Lục cô cũng hiểu được mình đã thật thất thố, nhưng bắt quả dáng người anh thật sự là quá tuyệt nha, không khác gì các người mẫu nam trên ti vi!

“Tôi chỉ là đang nhìn quần bơi của anh tại sao lại nhỏ như vậy chứ...” Cổ Tiểu Lục thuận miệng tìm đại một cái lý do giải thích một cách qua loa tắc trách.

Ngự Diễm anh đương nhiên biết Cổ Tiểu Lục thẹn thùng đang tìm bậc thang đi xuống, anh cũng không muốn mở miệng tiếp tục chọc ghẹo cô nữa, chỉ là một mình bước tới sát bề bơi, sau đó bằng một động tác vô cùng đẹp mắt nhảy vào trong mắt nước, nhanh chóng bơi một vòng lớn.

“Oa!” tư thế nhảy cầu duyên dáng của anh khiến Cổ Tiểu Lục mở to hai mắt đầy kính phục.

“Xuống nước đi.” Trong chốc lát Ngự Diễm đã bơi tới bên người cô, vẫy vẫy tóc nói.

Ngay cả bộ dáng đá tóc cũng mê người đến như vậy, Cổ Tiểu Lục nhìn anh ánh mắt choáng váng, thấy Cổ Tiểu Lục hai mắt đại ra, chậm chạp không phản ứng, Ngự Diễm không nói không rằng trực tiếp kéo cô xuống nước, phù phù một tiếng, vì không có phòng bị nên ngay lập tức cô liền chìm ngấm.

“Cứu mạng, cứu mạng a!” khi cơ thể vừa chạm nước, Cổ Tiểu Lục lập tức kích động bắt đầu quơ tay quơ chân giẫy dụa kêu la.

Ngự Diễm anh cũng không nghĩ tới phản ứng của cô lại dữ dội như vậy, nên trong lòng lo lắng cô bị uống nước đành phải bơi tới đem cô ôm vào lòng, đem cô cố định ở chính trong lòng mình.

“cô đừng sợ, có tôi ở đây cô sẽ không chết đuối đâu! Xem này, cô bây giờ không phải không có chìm xuống sao.” Ngự Diễm dùng hai tay cố định ở nách của cô, giúp cô đứng thẳng bằng trong mặt nước.

Vốn vẫn đang khấn trương hoa tay múa chân Cổ Tiểu Lục nghe thấy như thế mới ổn định xuống dưới, cô hoảng sợ nhìn nước gợn phiêu động trước ngực, trong khoảng thời gian ngắn còn chưa thể chấp nhận chuyện cô đang ở trong bể bơi là sự thực.

“cô thử để chân đứng thẳng lên, từ từ sẽ nổi thôi... Tôi ở ngay trước mặt cô, đừng khấn trương.” Ngự Diễm ôn tồn dạy cô, anh chưa từng ôn nhu như thế đối đãi với nữ nhân nào cả, anh cũng nhận thấy bản thân mình lúc giáp mặt với Cổ Tiểu Lục cô, đã kiên nhẫn hơn bình thường gấp mấy lần.

“Tôi... Tôi...” anh ôn nhu làm lòng cô tự nhiên cảm thấy bình tĩnh hơn rất nhiều, cô cố gắng ngưng động tác khua chân múa tay loạn xạ kia, chậm rãi đem mũi chân hướng xuống đáy hồ, trong chớp lát cô thực sự cảm thấy hình như bản thân mình hơi nổi lên chứ không chìm xuống như trước.

“a....a tôi hơi nổi rồi nè...” cô hưng phấn nói.

“bây giờ cô nhẹ nhàng di chuyển cơ thể về phía trước đi, đầu tiên cố gắng vượt qua chứng sợ nước của cô trước rồi chúng ta bắt đầu học bơi.” Ngự Diễm giúp đỡ cô di chuyển từng bước một về phía trước, có sự bảo hộ của anh, Cổ Tiểu Lục an tâm mò mẫm theo anh chậm chạp di chuyển trong bể bơi, bất quá trong lòng cô vẫn cảm thấy rất bất ổn lo sợ không cẩn thận một cái trượt chân thì lại bị chìm xuống uống nước đầy bụng.

Cổ Tiểu Lục từ từ mò mẫm đi tới đương nhiên là trong hồ bơi, đôi mắt vẫn thỉnh thoảng vụng trộm liếc nhìn khuôn mặt tuấn tú của Ngự Diễm anh đang rất nghiêm túc dạy học.

Anh ta đúng thật là một mỹ nam hiếm có, từ lúc quen biết Ngự Diễm đến nay, Cổ Tiểu Lục cô đối với nam nhân khác cơ hồ bị miễn dịch, bao gồm cả tình cảm đối với Quách Dục An cũng từ từ trôi đi... thời gian đi học này, cô cơ hồ quên mất mục đích chính của mình lúc trước là muốn cướp Quách Dục An trở về, mà bây giờ thì thậm chí ngay cả gương mặt của anh ta cô cũng không thêm nhớ tới...

“cô thả lỏng cơ thể đi, nương theo gợn nước di động hai chân...” giọng nói dễ nghe của Ngự Diễm anh vang lên bên tai Cổ Tiểu Lục, Cổ Tiểu Lục cô cố gắng chuyên tâm nghe theo lời anh di chuyển thân thể.

“Ngự Diễm anh đi nhanh quá... Chậm một chút...” Tuy biết rằng chính mình phải tin tưởng vào Ngự Diễm, nhưng cơ thể đang ở trong nước khiến Cổ Tiểu Lục vẫn có cảm giác không an toàn, luôn cảm thấy mình sắp bị chìm.

“Nam nhân thường sẽ rất dễ tâm chuyện cô nói ‘nhanh’...”

“A?” Cổ Tiểu Lục không hiểu ý đùa giỡn của anh.

“Không có việc gì, tôi sẽ rất chậm... rất chậm...” tiểu nha đầu này ngoại hình thoát nhìn có vẻ phóng khoáng nhưng kì thực cô ta lại rất thanh thuần, nếu anh không coi chừng cô một thích đáng, nói không chừng cô sẽ bị cái tên Quách Dục An kia chiếm tiện nghi...

Quái! anh tại sao lại cứ phải miên man suy nghĩ mấy cái vấn đề vớ vẩn này chứ? Cô ta cùng với Quách Dục An muốn phát triển như thế nào là chuyện của bọn họ, anh chỉ cần đem cô cải tạo... cải tạo... sau đó giúp cô giành lại được hạnh phúc là đủ rồi!

“Ngự Diễm, tôi không theo kịp anh!” Mắt nhìn thấy Ngự Diễm bước trên bờ hồ càng lúc càng nhanh, Cổ Tiểu Lục cô kinh hãi kêu to, nhưng đã không kịp nữa, trọng tâm của cô mất thăng bằng, thân mình nghiêng qua một bên ngay sau đó cả người cô chìm xuống trong nước.

“lúc...lúc...lúc...” cơ thể của Cổ Tiểu Lục rất nhanh chìm xuống...

Đang phân tâm Ngự Diễm anh cũng không nghĩ tới khả năng giữ thăng bằng của Cổ Tiểu Lục kém như vậy, chỉ mới không lưu ý một chút cô đã chìm xuống dưới nước, khiến cho anh lo sợ hết hồn liền nhanh chóng nhảy xuống vội vàng kéo cô nâng này ra khỏi mặt nước.

“Khụ, khụ, khụ!” bị chìm xuống dưới nước như vậy có nói “ba hồn bảy vía” của Cổ Tiểu Lục cô bay mất cũng không sai, cô đang gặp người họ khan sã.

“Cô sao lại như vậy chứ?” Ngự Diễm vội vã kéo cô lên, giúp cô nổi lên trên mặt nước, nhìn thấy cô đang chật vật thảm hại anh không khỏi mở miệng can ngăn.

Quái! Lòng anh tại sao tự nhiên cũng cảm thấy nhói lên như vậy? Nhất định là do anh tự trách, bởi vì phương pháp rèn luyện của anh quá cứng rắn bức cô phải học bơi, đúng vậy... chần chẫn là vì lý do này, ngoại trừ lý do ấy này này không có lý do nào khác.

“Tôi.... Tôi...” Cổ Tiểu Lục sợ tới mức nói lắp bắp, toàn bộ cơ thể đều do quá khủng hoảng mà run run lên.

Trong lúc đang bị chìm trong nước, Cổ Tiểu Lục cô trong đầu lúc ấy bất giác hiện lên một hình bóng, không phải là người nhà cô mà cũng không phải là Quách Dục An, mà chính là người mấy ngày nay vẫn giúp đỡ cô thay đổi hình tượng – Ngự Diễm...

Ngự Diễm anh thấy Cổ Tiểu Lục cả người sợ đến run run, lúc này anh mới giật mình hiểu rằng cô đối với chứng sợ nước là thật sự sợ hãi sâu đậm.

“Không có việc gì, không có việc gì nữa rồi.” Ngự Diễm nhẹ nhàng vỗ vỗ lưng Cổ Tiểu Lục, ôn nhu an ủi nàng.

Cổ Tiểu Lục lúc này mới cảm thấy trong lòng đầy ắp khuất nước mắt tự động chảy xuống, nghẹn ngào dâng lên.

Mới vừa rồi Cổ Tiểu Lục cô đã nghĩ đến chuyện mình sẽ chết đuối ở dưới nước, từ giờ về sau mặc kệ Ngự Diễm anh có đe dọa cô như thế nào đi nữa, cô nhất định sẽ không xuống nước lần thứ hai đâu!

“Ngaoan cô đừng khóc.” Ngự Diễm anh kéo Cổ Tiểu Lục lên bờ, bế cô tới bên ghế ngồi xuống, nhẹ nhàng giúp cô lau đi nước mắt loang lổ trên gương mặt sau đó nói.

Cổ Tiểu Lục mắt ửng đỏ nhẹ nhàng, bộ dạng điềm đạm đáng yêu, nhìn thân thể nhỏ bé gầy gầy thanh mảnh của cô vì sợ hãi mà run rẩy Ngự Diễm anh không chịu nổi, đôi mắt vô tội kia hai, phảng phất như là một Thiên Sứ vô hại... cái mũi xinh xắn do khóc mà đỏ đỏ thoát nhìn thập phần đáng yêu, biểu tình ủy khuất, đôi môi đỏ mọng đến mê người, bộ dáng hồn nhiên xinh đẹp của cô làm cho thân dưới của anh bất tri bất giác xôn xao.

Từ lâu... từ lâu... anh đã có cảm giác miễn dịch với phụ nữ, đã mất cảm giác này sinh ra dục vọng với một nữ nhân nào đó, anh không ngờ tới nhu cầu mãnh liệt này lại xuất hiện khi cô gần anh đến thế...

Ngự Diễm anh đã sớm đã quên mất nữ nhân trước mắt anh này là đệ tử của anh, anh không khống chế được cảm giác muốn âu yếm cô, vì thế anh một tay nâng Cổ Tiểu Lục giúp cô không bị chìm xuống theo phản xạ của bản thân thì cơ thể nóng rực của anh lại ép sát vào cô...

Ánh mắt Cổ Tiểu Lục bắt gặp mờ to, sự thân cận của Ngự Diễm làm đầu óc cô có chút lộn xộn, chỉ có thể bất động nhìn khuôn mặt anh đang chậm rãi tiến đến gần sát mặt cô, gần... lại gần hơn... mà tim cô bỗng có cảm giác nhảy dựng...

“Ngự Diễm... anh có phải tính hôn tôi?” ngay lúc đôi môi kêu gọi của Ngự Diễm sắp chạm vào môi cô, Cổ Tiểu Lục đột nhiên ngượng ngùng mở miệng hỏi.

Cũng không phải Cổ Tiểu Lục cố tình phá hư bầu không khí tốt đẹp này, chỉ là vì cô chưa từng bao giờ cùng nam nhân trải qua nộ hôn, luôn nên có chút chuẩn bị tâm lý, bằng không lát nữa trong lúc hai người đang hôn nhau nồng nhiệt, biểu hiện của cô hoàn toàn có thể như là đầu gối thì có phải là thực sự sát phong cảnh không chứ?

Ngự Diễm anh như bị hắt nước lạnh vào mặt, anh cả người ngẩn ra, trời ạ! Anh đang làm cái gì vậy chứ? Anh làm sao lại có ý tưởng hôn cô gái mà anh vừa thấy đã muốn chạy Cổ Tiểu Lục này, làm sao mà cô ta một cô gái hoàn toàn không có mị lực lại có thể làm cho cảm xúc của anh không thể một cái hoàn toàn không có mị lực đáng nói nha đầu nhưng lại sẽ làm khống chế được?

“cô không có trang điểm, tôi chỉ là muốn giúp cô nhật long mi rưng trên mặt, được rồi, hôm nay buổi học dừng lại ở đây, cô có thể về trước đi.” Ngự Diễm vội vàng dùng dụng cụ một cái lý do qua loa tặc trách giải thích cho cô, sau đó anh nhanh chóng đi như chạy rời khỏi bể bơi.

Anh thật sự sắp không thể tự giải thích về nội tâm khác thường của chính mình. Nhìn theo bóng dáng Ngự Diễm khẩn cấp rời đi, Cổ Tiểu Lục đột nhiên cảm thấy tâm tình có chút mặc danh kỳ diệu.

Như thế nào Ngự Diễm này anh ta luôn làm những chuyện mà cô không thể tưởng tượng hay giải thích được, có lúc Cổ Tiểu Lục cũng thoáng nghĩ qua là anh có thể thích cô, nhưng bất quá khả năng kia căn bản là không thể xảy ra. Ngự Diễm anh ta hoàn mỹ như vậy, làm sao có thể coi trọng con vị xấu xí là cô chứ, cho dù bình thường cô luôn dùng cách trang điểm tươi đẹp để tăng cường sự tự tin, nhưng trong tận đáy lòng cô cũng tự biết không có khả năng nam nhân nào sẽ thích cô, cho nên cô mới dứt khoát kiên quyết đáp ứng kế hoạch cải tạo của Ngự Diễm, hi vọng từ nay về sau cô thật sự có thể trở thành một cô gái “vạn nhân mê” như lời anh ta nói!

Quên đi! chuyện Ngự Diễm trước hết cứ gạt qua một bên đã, nếu còn sớm như vậy đã kết thúc buổi học, cô cũng nên trở về quán mới được. Từ khi cô thay đổi cách trang điểm từ phong cách màu sắc rực rỡ thành phong cách thanh tú, thì quán cây cau so với trước kia kinh doanh tốt hơn nhiều, nhớ tới lợi nhuận của quán dạo này tăng lên trông thấy so với kể từ ngày cô bắt đầu thay mẹ nhỏ tiếp quản đến nay, tâm tình của Cổ Tiểu Lục cô lại tốt lên rất nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Tán Tình Cô Nàng Xấu Hổ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: Chương 4

Cổ Tiểu Lục tự thay quần áo âu phục dành cho buổi tối, tự trang điểm rồi đến phòng làm việc của Ngự Diễm trình diện, bài học hôm nay là cô phải tự chọn trang phục và trang điểm sau đó Ngự Diễm anh sẽ dẫn cô đến hà hàng cao cấp để thực tập, giúp cô làm quen với lễ nghi trên bàn ăn, nhưng bất quá Cổ Tiểu Lục đang rất hưng phấn chờ mong được Ngự Diễm anh khen trang phục cô chọn hôm nay ai ngờ vừa thấy mặt đã bị anh ta chê tẻ tât nên cô cảm thấy suy sụp cúi mặt xuống tâm tình rất là bất mãn.

“Cô lại tự biến mình thành cái dạng gì đây? Như thế nào mà cô có thể thành ra như vậy? cô tưởng cô là cây thông Noel sao? Bóng mắt thất bại, má hồng thất bại, son môi thất bại, trang phục thất bại, xem cô chọn quần áo kiểu gì thế này? Cô cho là nên mặc đồng phục đi làm sao? Áo đầu cần phải xẻ

ngực thấp như vậy chứ? không phải tôi đã nói với cô là hôm nay chúng ta phải đến nhà hàng cao cấp sao, cô rốt cuộc có nghe hiểu tôi nói cái gì không!” Nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn đáng yêu của cô cùng với bộ trang phục quá sức hở hang này, Ngự Diễm không thể kiềm chế cơn tức giận lớn tiếng mắng nhiếc.

Vốn nghĩ đến sẽ được Ngự Diễm tán thưởng vài câu nay nghe anh mắng như thế Cổ Tiểu Lục không khỏi thất vọng cúi đầu nhìn lại chính mình hôm nay, thật không gì vấn đề a, cô cảm thấy tương đối hoàn mỹ, nhất định là do Ngự Diễm anh ta cố ý vạch lá bắt sâu mà!

“Tôi thấy cũng được mà, có phải anh không muốn đưa tôi đi cùng nên kiếm chuyện chê bai tôi? Sớm biết là anh không có thành ý mà...” Cổ Tiểu Lục nheo nheo mắt, có chút bất mãn nói.

“Tiểu thư nhà cô có thể đừng lấy lòng tiểu nhân mà đo lòng quân tử được không, thiếu gia tôi là muốn vì chuyện xảy ra ngày hôm qua ở bể bơi mời cô đi ăn bữa cơm nhân tiện chỉ bảo cho cô lễ nghi trên bàn ăn, không ngờ cô lại nghĩ về tôi như vậy!” những lời của Cổ Tiểu Lục làm cho Ngự Diễm anh bất mãn vì thế tức giận đến nghiêng nghiêng lợi nói.

“Chuyện ngày hôm qua ở bể bơi? Anh tính nói đến chuyện anh tính hôn tôi ở bể bơi đó sao?” Cổ Tiểu Lục ngẩn người, sau đó biểu tình chuyển biến thành ba trăm sáu mươi độ, từ vẻ mặt oán giận chuyển thành vẻ mặt ngưng ngừng.

“Tôi đã nói là tôi không hề có ý định hôn cô, chỉ là vì chuyện hại cô bị chìm xuống hồ uống nước!” Ngự Diễm tức giận hừ hừ nói.

Nha đầu kia tại sao lại có thể hồ đồ đến thế không, đúng là hôm qua cô ta suýt hại anh biến thành sói nhưng cô ta có cần ngờ nghệch đến nỗi cứ oang oang nhắc đi nhắc lại chuyện đó như vậy không chứ!

“Được rồi, được rồi, uống nước thì uống nước... coi như tôi hiểu lầm anh, tôi xin lỗi... Chúng ta bây giờ đi được chưa vậy?” Cổ Tiểu Lục then thùng nói cho qua chuyện.

Ngự Diễm trừng mắt nhìn Cổ Tiểu Lục, anh thật sự rất muốn đem đầu của nha đầu kia bỏ ra, nhìn xem bên trong rốt cuộc là chứa cái gì vậy, vì sao Logic của cô ta có thể quái dị đến như thế? Quên đi, coi như kiếp trước anh thiếu nợ cô ta đi.

“Ngồi xuống, để tôi giúp cô trang điểm lại.” Ngự Diễm ấn Cổ Tiểu Lục ngồi xuống trên sofa, còn chính anh xoay người đến phòng hoá trang lấy dụng cụ rồi quay qua bắt tay vào công việc cải tạo cô gái này.

Sau khi tẩy hết lớp hóa trang cũ của cô anh lấy foundation bắt đầu dùng đầu ngón tay thon dài bôi nhẹ nhàng ở trên mặt và cổ của Cổ Tiểu Lục, lực đạo ôn nhu làm cho Cổ Tiểu Lục rất thoải mái.

Cô cũng là lần đầu nhìn kỹ Ngự Diễm ở cự ly gần như vậy, ánh mắt chuyên chú của anh quả rất mê người, hoàn toàn không giống bộ dáng thô bạo bình thường, điều này đã khiến Cổ Tiểu Lục trong lòng khắp nơi nhộn nhạo.

Đột nhiên cô cảm thấy rất cảm kích Ngự Trạch Thiên ông, chính là ông giúp nàng có cơ hội quen biết với Ngự Diễm, hơn nữa sau khi tiếp xúc với anh cô cũng học được rất nhiều thứ, nếu không nam nhân thập toàn thập mỹ như Ngự Diễm, cô cả đời cũng không dám tưởng tượng mình có thể quen biết với anh...

Một lúc sau, Ngự Diễm dường như đã hoàn thành công việc trang điểm cho cô, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp trước mắt anh cuối cùng cũng vừa lòng gật gật đầu. Cuối cùng anh thêm một chút ánh nhũ trên mặt Cổ Tiểu Lục, thấy anh quá chuyên chú tập trung vào công việc Cổ Tiểu Lục hoàn toàn không có cơ hội mở miệng nói chuyện với anh, chỉ cảm thấy Ngự Diễm bàn tay thật mềm... thật mềm...

“Cô còn ngăn ra đó làm gì? Tôi đang kêu cô đi thay đồ đó.” Ngự Diễm trên tay cầm một bộ trang phục màu trắng ngăn tay đưa cho Cổ Tiểu Lục, hồn cô vẫn còn chu du tứ phương nhất thời không tiếp nhận được ý.

Cầm lấy bộ quần áo, Cổ Tiểu Lục ánh mắt khó hiểu nhìn chằm chằm vào bộ trang phục.

Một đại nam nhân làm sao bên người lại có sẵn quần áo của nữ nhân? Cái này không phải của tình nhân cũ của anh để lại đó chứ? Cổ Tiểu Lục cô tuy ngờ nghệch nhưng cũng có nguyên tắc của riêng cô, tuyệt đối nhất định sẽ không mặc quần áo cũ của nữ nhân khác để lại.

“Cái này... không phải là quần áo của người bạn gái trước của anh đấy chứ?” Không biết vì sao, ý nghĩ như vậy thoáng qua trong đầu làm nội tâm của Cổ Tiểu Lục có chút bất mãn, cô cầm quần áo trong tay nhưng cũng không hề có ý định đi thay.

“Tiểu thư, sức tưởng tượng của cô cũng quá phong phú đi? trong phạm vi công việc của tôi mà muốn tìm quần áo nữ nhân còn nhiều mà, cho dù cô có muốn nội y tôi nơi này đều có đủ.” Nếu là bình thường với nghi ngờ của người khác anh cũng sẽ không nghĩ sẽ trả lời, nhưng đối tượng lại là Cổ Tiểu Lục đầu gỗ, không hiểu sao anh lại không tự giác phá lệ giải thích!

“Thực xin lỗi.” Cổ Tiểu Lục nói không nên lời nhưng trong lòng cô rất vui sướng và an tâm, nhưng trước khi nghe Ngự Diễm giải thích quả thực là tâm trạng của cô có chút không thoải mái.

Ngự Diễm cau mày nhìn cô, tại sao anh lại phải để ý đến suy nghĩ của cô cơ chứ? Cho dù anh có mười hay hai mươi bạn gái thì có liên hệ gì đến cô ta? Cổ Tiểu Lục lúc này bận ngó ngang ngó dọc phòng thay quần áo.

“chỗ này không có phòng thay quần áo sao?” Cổ Tiểu Lục nghi hoặc hỏi.

“cô cứ thay đại ở đây là được rồi.” anh thuận miệng đáp.

“Cái gì? Thay ở trong này ư?” Cổ Tiểu Lục cảm lấy bộ trang phục trùng lớn mắt ngạc nhiên.

Cô bình thường cũng thay quần áo trước mặt mẹ nhỏ để bà góp ý, nhưng cho tới bây giờ cô cũng chưa từng thay quần áo trước mặt nm nhân ở bên ngoài, đây đúng là chuyện rất ngại ngùng mà ,hơn nữa lại là ở trước mặt Ngự Diễm. . . a!

“Làm ơn đi! Tôi bình thường thấy không biết bao nhiêu người mẫu thay quần áo rồi,công việc mà, cô tưởng rằng với dáng vẻ cứng nhắc của cô sẽ khiến tôi phải liếc nhìn một cái sao?” nghi ngờ của Cổ Tiểu Lục thật sự làm Ngự Diễm anh cảm thấy bị tổn thương sâu đậm, chẳng lẽ cô ta thực sự nghĩ là anh muốn ăn đậu hủ cô ta?

“Tôi không có ý đó. . . Được rồi, tôi thay.” Vì không muốn Ngự Diễm bất mãn, Cổ Tiểu Lục đành phải chiều ý anh, đem hết trang phục trên người bắt đầu cởi. . .

Lưng cô trắng nõn lồ lộ ở trước mặt anh, bình thường anh nhìn không biết bao nhiêu nữ nhân lồ lộ thân vì công việc mà không hề cảm thấy có tà ý gì cả . Hôm nay Ngự Diễm không nghĩ tới chính mình lại có phản xạ đối với thân thể nhỏ bé của Cổ Tiểu Lục kia, hơn nữa anh mất anh nhìn chăm chăm vào lưng ong của cô không thể rời đi. . .

“Ngự Diễm, trang phục này mặc như thế nào?” Ngay lúc ý tưởng xấu xa của anh đang rơi vào trong đầu, thì Cổ Tiểu Lục lại xoay người lại không như mong muốn của anh, trên tay cô vẫn cầm bộ trang phục kia về mặt đây nghi hoặc hỏi.

“Ngự Diễm?” Thấy Ngự Diễm đang nhìn chăm chăm vào cô, Cổ Tiểu Lục bất chợt sắc mặt ửng hồng, lấy ngay bộ trang phục che trước cơ thể cô.

Lúc đấy Ngự Diễm mới hoàn hồn, đồng thời anh cảm thấy rất tức giận khi phát hiện ta chính mình lại tỏ ra thất thố trước mặt Cổ Tiểu Lục.

“Trang phục này, cô phải mặc như vậy. . .” anh trực tiếp giựt nhanh lấy bộ quần áo rất nhanh chóng giúp cô mặc vào.

Cả người anh nóng bừng chưa tan, đột nhiên Ngự Diễm cảm thấy đúng là do tự mình chuốc lấy cực khổ, không có việc gì thì tại sao lại phải để cho cô thay quần áo ở trước mặt anh làm gì? Chọc cho dục hỏa của anh bất ngờ không khống chế được.

“Thật vừa nha. . .” tư tưởng Cổ Tiểu Lục cô không tà ác như Ngự Diễm, cô chỉ nghĩ là Ngự Diễm sử dụng ánh mắt chuyên nghiệp của anh để đánh giá cô mà thôi.

“Ừ.” biểu tình trên mặt anh lên tiếng trả lời, lúc này toàn thân anh đang nóng lên, ác ma trong cơ thể giống như muốn thoát ra . . .

“Chúng ta bây giờ có thể đi ăn cơm chưa? Tôi đói chết rồi.” Cổ Tiểu Lục sờ sờ cái bụng bầy bầy nói nhỏ.

Thật đáng chết, Cổ Tiểu Lục đầu gối nhà cô đúng là hại anh mà? Anh cũng sắp không thể khống chế được chính mình muốn hôn cô . . .

Không được, anh không thể làm như vậy, không thể làm cho quan hệ của hai người lâm vào khốn quẫn, anh cần phải lý trí một chút!

Vì thế Ngự Diễm liền nhanh chóng cầm lấy chìa khóa xe bước ra ngoài, Cổ Tiểu Lục vội vàng đuổi theo, cô không hiểu tại sao Ngự Diễm lại như vậy, anh thoát nhìn có vẻ như rất không cao hứng. . . Chẳng lẽ tất cả nam nhân đều thất thường như vậy sao?

“Đây là khăn ăn, dùng khi ăn cơm, phủ trên đầu gối, công dụng là lau miệng khi cần thiết nhưng nhất thiết không thể dùng để lau mặt. khi cần đi toilet có thể đem khăn ăn đặt ở trên ghế.” Đến nhà hàng anh đặt cô đến vị trí anh đã đặt trước, sau khi gọi đồ ăn, Ngự Diễm mà bắt đầu giới thiệu các vật dụng trên bàn ăn cho Cổ Tiểu Lục.

“cái này tôi biết.” Cổ Tiểu Lục cảm lấy khăn ăn bắt đầu thực hành theo những gì anh đã chỉ, rồi gật gật đầu.

“nĩa ở bên dao, trình tự dùng cơm là ăn đồ ăn trước sau đó đến soup, còn các loại đồ ăn chính như cá, thịt thì tùy loại mà dùng phương pháp cho đúng, phương pháp sử dụng là lấy ngón trỏ giữ dao, xoay lưng dao lên trên, bình thường lấy tay trái cầm nĩa, tay phải cầm dao, giống như tôi đây này. . .” Ngự Diễm tùy tay cầm lấy một con dao làm mẫu cho Cổ Tiểu Lục xem.

“tại sao lại phải phiền toái như vậy?” Cổ Tiểu Lục thấp giọng lầm bầm.

Cô nhớ khi cô đến chợ đêm ăn bít tết, chỉ cần một cái dao nĩa là ôn cả, nào có cần phân chia phức tạp như thế này? Ăn nhà hàng Tây thật đúng là chuyện mất công dài dòng!

“Cô phải nhớ lúc ăn cơm phải duy trì sự yên lặng, chớ nhai ra tiếng, sử dụng dao nĩa, tầm khi cũng không được để phát ra âm thanh. Không thể chỉ lo ăn. Lúc cùng người khác nói chuyện phải khống chế âm lượng, khi trong miệng đang có đồ ăn thì nhất định không được mở miệng nói chuyện. Nếu muốn rời bàn ăn đi toilet thì phải nói xin lỗi, đồ ăn cay quá muốn uống nước thì phải dùng khăn ăn che miệng trước khi uống, rồi nhẹ nhàng bỏ miếng ớt đó ra, nếu nghiêm trọng hơn một chút, thì xin lỗi rồi vào nhà vệ sinh giải quyết, đại khái là chỉ có như vậy. .”

“Trời ạ, ăn một bữa cơm mà phải vất vả như vậy sao, theo tôi tốt nhất vẫn là nên ra quán ven đường tùy tiện ăn một đĩa cơm là được rồi.” Cổ Tiểu Lục hai tay ôm đầu, bộ dáng đau đầu nói.

“Nếu cô muốn trở thành một thực nữ ai cũng thích thì cô phải học tập những lễ nghi này đó, còn nữa khi dùng cơm tay nhất định không được để lên đầu.”

Ngự Diễm biểu tình giống như một giáo viên nghiêm khắc chăm chú quan sát nhất cử nhất động của Cổ Tiểu Lục.

Cổ Tiểu Lục suy sụp hạ hai vai, thở dài thật sâu, vốn đang rất hưng phấn vì lần đầu tiên trong đời cô được đi ăn com Tây, nhưng đến khi nghe Ngự Diễm bắt đầu giới thiệu về các loại lễ nghi thì khẩu vị của cô đột nhiên biến mất hết.

“Đừng bày ra cái dạng biểu tình không kiên nhẫn kia, lúc dùng com cô phải thể hiện sự vui thích nhẹ nhàng, giống như là mỉm cười vậy đó.” Ngự Diễm anh cũng đã sớm đoán ra Cổ Tiểu Lục sẽ có phản ứng như vậy, nhưng nếu không giúp cô thay đổi tính cách quê mùa thì cô cũng sẽ cứ như vậy dậm chân tại chỗ, vì thế anh rất kiên nhẫn dạy Cổ Tiểu Lục từng chút một.

Một lát sau, các món ăn đã được bày biện trên, Ngự Diễm từng bước một nhắc nhở Cổ Tiểu Lục lễ nghi ứng xử cần có, nhìn bộ dáng thật sự chuyên tâm của anh, Cổ Tiểu Lục không hề cảm thấy bị bài xích, đặt di động xuống bàn rồi bắt đầu nghiêm túc lắng nghe học hỏi.

Ngoài dự kiến của Ngự Diễm, sau khi hai người dùng com, ngay tại thời điểm sắp rời đi thì chợt nghe có một giọng nam gọi tên Cổ Tiểu Lục.

“Tiểu Lục, là em phải không?” Quách Dục An sắc mặt kinh diễm nhìn kỹ cô gái trước mặt rồi mới lại khề kéo tay Cổ Tiểu Lục, kinh ngạc hỏi.

Cổ Tiểu Lục thật sự không ngờ lại gặp Quách Dục An ở chỗ, cô vẫn chưa chuẩn bị tâm lý để gặp mặt anh ta nên trong lòng có chút bất an, bất giác ánh mắt nhìn về phía Ngự Diễm như dò hỏi, Ngự Diễm anh trao cho cô một nụ cười khích lệ, ý muốn giúp cô đừng khẩn trương.

“Quách Dục An, sao anh lại ở chỗ này?” Thu hồi ánh mắt, Cổ Tiểu Lục khề hỏi nam nhân đang nhìn chăm chăm vào nàng.

“Anh cùng... bạn học đến ăn com.” Quách Dục An không thể tin được Cổ Tiểu Lục có thể chuyển biến thành một cô gái xinh đẹp như vậy, cứ như cô được đầu thai lại, đúng là lúc này cô cực kỳ xinh đẹp, quen biết Cổ Tiểu Lục lâu như vậy, anh chưa bao giờ nhìn kỹ cô như vậy, không thể ngờ tới là cô đúng là một mỹ nhân có thể câu lòng người, trong nháy mắt tâm tư của Quách Dục An đều đã bị cô hút hết đi.

Theo tầm mắt nhìn về phía sau lưng anh ta, Cổ Tiểu Lục lại thấy cô gái lần trước cùng Quách Dục An xuất hiện trong nhà hàng, thì ra chỉ trong một khoảng thời gian ngắn ngủi cô kia gái từ bạn gái đã bị giáng cấp xuống thành bạn học, nghĩ tới điều này Cổ Tiểu Lục không khỏi có chút đắc ý.

“An, anh không giới thiệu bạn anh với em sao?” bạn gái của Quách Dục An đã rất nhanh bước đến bên người anh ta, hơn nữa cô ta còn vô cùng thân thiết ôm lấy cánh tay anh, nhưng bất quá rất nhanh đã bị Quách Dục An nhẹ nhàng hất tay cô ta ra.

“Đây là Tiểu Lục... Tiểu Lục, còn đây là bạn học đại học của anh Lulu.” Nếu so sánh vẻ đẹp thanh tao của Cổ Tiểu Lục thì đáng vẻ đáng yêu của Lulu trong nháy mắt chìm lìm, chỉ thấy sắc mặt Lulu tối sầm, đối với chuyện Quách Dục An giới thiệu là bạn học đại học dường như cô ta rất bất mãn.

“Thì ra cô chính là nữ nhân xấu xí lần trước...” Lulu không thể tin được này làm thế nào mà nữ nhân quái dị như thế nào lại đột nhiên biến thành mỹ nhân, đồng thời thái độ của bạn trai cô cũng làm cô thêm nổi giận.

“Lulu, sao em có thể nói như vậy về Tiểu Lục?” Quách Dục An nghiêm mặt, cùng với thái độ bỏ đá xuống giếng trước kia thật là trái ngược, lúc này anh ta tỏ ra bênh vực cho Cổ Tiểu Lục ra mặt.

“Chính anh nói với em cô ta là cô gái xấu xí nhất mà anh từng gặp mà!” Lulu phẫn nộ nhìn Quách Dục An không khách khí gào lên.

“Anh nói như vậy khi nào?” Quách Dục An mặt mày tái xanh vì lo sợ Lulu sẽ nói càng nhiều bất cho anh ta, vì thế vội vàng nhìn Cổ Tiểu Lục cáo biệt.

“Tiểu Lục, ngày mai anh qua nhà em tìm em, bây giờ anh đưa bạn học về trước.” Ngay sau đó Quách Dục An xoay người kéo bạn gái vẫn còn đang không ngừng kêu gào nhanh chóng rời đi.

“Cô ta hình như rất không vui...” Cổ Tiểu Lục cảm thấy có chút áy náy với Lulu.

“Đừng để ý đến cô gái kia nữa, Quách Dục An chả phải đã bị cô mê hoặc rồi sao, nhưng bất quá cái này cũng chỉ mới là bắt đầu, kế tiếp cô càng phải cố gắng nỗ lực hơn mới được.” Đối với thành quả nghiệm thu hôm nay Ngự Diễm anh tương đối vừa lòng.

“Là... sao? Làm như vậy hình như không tốt lắm, bạn gái của anh ta sẽ rất thương tâm a.” Cổ Tiểu Lục có chút khó xử nói.

“Thương tâm? Cô còn để ý bạn gái của hắn ta thương tâm? Vậy còn cô thì sao? Cô nghĩ lại coi cô thăm mền hắn đã bao lâu rồi? Cảm tình vốn cũng rất tàn nhẫn, cũng giống như một cuộc thi đấu, ai không thích hợp sẽ bị loại mà thôi.”

“Anh nói chuyện thật rất vô tình.” Thì ra Ngự Diễm anh muốn đẩy nàng vào lòng Quách Dục Anh nhanh như vậy, lúc trước cô vẫn còn ngốc ngếch nghĩ rằng anh thực ra cũng có chút tình cảm với cô, xem ra chỉ là do cô tự đa tình mà thôi.

“Đợi cho lúc cô chiếm được tình cảm của Quách Dục An, cô sẽ không còn nhìn tôi là người lãnh khốc vô tình nữa, cô lúc ấy chắc sẽ cảm kích đến khóc rống đầy nước mắt.” Ngự Diễm quyết định phải chóng hoàn thành kế hoạch này, mau chóng giúp cho Cổ Tiểu Lục cô mộng đẹp trở thành sự thật, miễn cho anh suốt ngày phải đối mặt với cô rồi lại miên man suy nghĩ vớ vẩn.

“Có lẽ vậy...” Sự thực sẽ là như vậy sao? Cổ Tiểu Lục càng lúc càng cảm thấy không thực sự nắm chắc bản thân mình mong muốn điều gì, trải qua chuyện ngày hôm nay, cô càng cảm thấy hình như bản thân cô không thực sự thích Quách Dục An như cô vẫn tưởng, nhưng lại không dám xác định cái cảm giác kia là gì.

“Đi thôi, tôi đưa cô về nhà.”

“Dạ...” Cô Tiểu Lục vô tình thờ dài lên tiếng trả lời.

Như thế là cô đã chiếm được ánh mắt ngưỡng mộ khi nhìn cô của Quách Dục An, nhưng tại sao cô cũng không hề cảm thấy vui vẻ như đã nghĩ? Vụng trộm liếc nhìn Ngự Diễm một cái, đột nhiên Cô Tiểu Lục rất muốn chấm dứt chương trình học này, cô chợt có ý nghĩ chẳng thà cô cứ suốt đời vĩnh viễn làm vịt con xấu xí bên người anh còn hơn... Nhưng bất quá, cô cũng hiểu rất rõ ràng đó chỉ là ý tưởng điên rồ ngớ ngẩn của riêng cô mà thôi, đến khi khóa học chấm dứt lúc đó hai người bọn họ sẽ đều tự trở về với cuộc sống riêng của mình...

“Vịt con xấu xí của người đã thuận lợi biến thành thiên nga sao?” Mạnh Nghị pha cho bạn tốt một ly cà phê đen, rồi ngồi xuống trước mặt anh, vừa nhấm nháp cà phê vừa lên tiếng hỏi.

Đang vội vàng xem xét danh sách hẹn trang điểm cho tháng tới, Ngự Diễm ngẩng đầu lên nhìn Mạnh Nghị một hồi lâu, sau đó lại cúi đầu tiếp tục công việc, hơn nữa ngữ khí của anh bình thản hỏi lại: “Chẳng bao lâu sau ta thấy người đối hộ khách của ta cảm thấy hứng thú?”

“Người chỉ coi cô ta như là hộ khách? Ta chỉ là tức giận các người thời gian này lúc nào cũng dính vào nhau, ngay cả bạn tốt như ta mà người cũng không có thời gian để mà hỏi thăm tới.” Mạnh Nghị nhún nhún vai thể hiện một bộ dạng ủy khuất bộ nói.

“Người suy nghĩ nhiều quá rồi, ta chỉ là đang tiến hành kế hoạch cải tạo cô ta nên chuyện phải cùng cô ta giao tiếp thì đâu có gì là lạ.”

“Là... vậy sao? Bất quá ta cũng nhận ra người thật ra rất coi trọng cô ấy.” Mạnh Nghị anh dường như có ý định đánh thức tâm trí mơ hồ của Ngự Diễm.

Công ty từ trên xuống dưới ai cũng đều có thể nhận thấy được chuyện Ngự Diễm bỏ ra rất nhiều tâm tư ở trên người Cô Tiểu Lục, nếu chỉ là đơn thuần muốn thay đổi ngoại hình của cô, có cần người luôn bận rộn như anh phải hoãn các dự án làm việc khác lại mà tự thân xuất mã chứ? Dưới trướng của anh có nhiều nhà tạo hình như vậy anh đương nhiên là có thể tùy ý sử dụng một người là có thể giải quyết được vấn đề, nhưng Ngự Diễm bạn anh không làm như vậy, vì thế Mạnh Nghị lớn gan lớn mật đoán là Ngự Diễm đã yêu Cô Tiểu Lục rồi? Nếu đúng như thế thì đây đúng là sự kiện có thể giết chết voi trong năm nay ở công ty anh!

Nghe thấy những lời Mạnh Nghị dường như có chút gì đó không đúng, Ngự Diễm đóng tập tài liệu, đảo mắt nhìn anh ta nói: “Ta làm sao lại có thể coi trọng cô ta? Ta chỉ là muốn giúp cha ta trả lại cái ân tình này!”

“Chỉ có ân tình đơn giản như vậy sao?” Mạnh Nghị dựa vào tường nhìn Ngự Diễm, dùng những lời ám thị hỏi.

“Người mới quen biết ta chỉ một ngày một bữa hay sao? Khả năng thưởng thức củ ta kém đến như vậy sao?” Nghe được chuyện bạn tốt đánh đồng anh cùng Cô Tiểu Lục, Ngự Diễm nhất thời nổi đóa nói.

“Có đôi khi yêu một người đó là duyên phận, người không biết là người và Tiểu Lục rất hữu duyên sao?” Mạnh Nghị lấy khuỷu tay đụng đụng vào Ngự Diễm, anh muốn bạn tốt của anh có thể dừng cảm nhìn thẳng vào vấn đề này.

Nghe thấy những lời Mạnh Nghị nói, Ngự Diễm thiếu chút nữa là không kiềm chế được mà nổi điên. Cái gì! Hắn ta dám nghĩ anh yêu Cô Tiểu Lục? Đây là đúng là chuyện trời có sập xuống cũng không thể phát sinh, Ngự Diễm anh dường như là một nhà tạo hình nổi tiếng, làm sao có thể coi trọng cá dạng nữ nhân không có ai thêm thưởng thức như Cô Tiểu Lục chứ!

“Nghe, cho dù cả thế giới này chỉ còn sót lại có mỗi cô ta là nữ nhân, ta cũng không có khả năng cùng cô ta phát sinh quan hệ, cho nên ngưng hết mất cái trò nhảm của người lại đi, lo mà tập trung vào công việc ấy.” Ngự Diễm kiên quyết nói.

Nghe thấy anh nói vậy, Mạnh Nghị khề hừ lên một tiếng sau đó khề lắc đầu.

Vẫn cứ như thế, anh phải ngồi đó chờ xem Ngự Diễm và Cô Tiểu Lục trong cái quan hệ không bình thường ấy thì chừng nào mới phát triển!

Nhìn thấy khóe miệng Mạnh Nghị tươi cười, Ngự Diễm đột nhiên không hiểu sao lại chợt dạ, anh tuyệt đối sẽ không để cho loại chuyện hoang đường này phát sinh, tuyệt đối sẽ không...

Bạn đang đọc truyện *Tán Tình Cô Nàng Xấu Hổ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Chương 5

Quả đúng như Ngự Diễm đoán, ngày tới hôm đó Quách Dục An liền gọi điện thoại hẹn Cô Tiểu Lục ra ngoài ăn cơm.

Đã được mời, nhưng Cô Tiểu Lục cô những trong lòng không hề cảm thấy hưng phấn mong đợi chút nào mà ngược lại đối với Quách Dục An cô lại có

chút phản cảm, anh ta rõ ràng là người đã có bạn gái rồi, vì sao lại còn muốn một mình gặp mặt cô chứ? Nếu chuyện này phát sinh ở một tháng trước đây thì Cổ Tiểu Lục nhất định sẽ hưng phấn đến ngủ không được, nhưng bây giờ cô lại không có chút cảm xúc nào, bởi vì tất cả tư tưởng của cô đều đặt ở trên người Ngự Diễm kia mà không phải là người cô đã thầm mến nhiều năm Quách Dục An anh ta.

Nhớ tới Ngự Diễm, Cổ Tiểu Lục không khỏi thở dài một hơi.

Cô không phải là đã thích Ngự Diễm rồi chứ? Cô và anh ở hai thế giới khác nhau chỉ cần đến khi hiệp ước giữa hai người chấm dứt, cô và anh đúng là chả còn lý do gì để mà gần gũi nhau như bây giờ nữa.

Đối mặt với lời mời của Quách Dục An mời, Cổ Tiểu Lục đột nhiên muốn hỏi ý kiến Ngự Diễm một chút, cô thật sự muốn biết xem anh đối với chuyện này có ý kiến gì không, vì thế vừa đến giờ học cô ngay lập tức đứng giờ đến trình diện ở phòng làm việc của anh, cô không nghĩ tới khi cô mới đem vấn đề thảo luận với anh, anh chỉ lạnh lùng quay qua nhìn cô nói một câu: “Đi chứ!”

Là ai lúc trước nói là phải lạt mềm buộc chặt? Như thế nào là bây giờ lại biến thành phải nắm chắc cơ hội? Cổ Tiểu Lục thật sự không thể hiểu đến tột cùng Ngự Diễm anh ta đang suy nghĩ cái gì, như thế nào mà anh có thể luôn thay ý tứ, hại cô có muốn theo cũng không theo kịp!

Vì thế hai ngày sau, Cổ Tiểu Lục dưới sự chỉ đạo tỉ mỉ của Ngự Diễm cùng với Quách Dục An có cuộc hẹn đầu tiên.

Hôm nay, tâm tình Cổ Tiểu Lục luôn cảm thấy bất an không yên, nhưng vấn đề ở đây là tâm của cô bất an không phải bởi vì cuộc hẹn với Quách Dục An, trên thực tế cô cũng không cảm thấy có cảm xúc khẩn trương thẹn thùng gì cả, kỳ thật lòng của cô hiện nay toàn bộ để ở trên người Ngự Diễm, cũng bởi vì buổi chiều hôm nay khi anh giúp cô chuẩn bị trang điểm thì cô cảm nhận rõ ràng rằng Ngự Diễm anh có ý xa cách, thái độ đó của anh làm cho tâm tình Cổ Tiểu Lục thật là khó chịu.

Không phải là Ngự Diễm anh có bạn gái mới nên mới tỏ ra thờ ơ với cô vậy chứ?... Hay là, anh phát hiện ra cô thật sự phiền phức trời buột anh cho nên chán ghét cô? So với thái độ bây giờ trầm mặc ít lời của anh, cô vẫn thích vẻ châm chọc khiêu khích của anh trước kia hơn, chuyện Ngự Diễm tự nhiên lãnh đạm luôn khiến Cổ Tiểu Lục cảm thấy thật tị khắt.

“Tiểu Lục, em có tâm sự à? Chẳng lẽ... đi ra ngoài ăn cơm với anh em không vui sao?” nhìn thẳng vào ánh mắt Cổ Tiểu Lục, Quách Dục An cảm thấy cô có dáng vẻ thất thần, anh không khỏi nghi hoặc hỏi.

Cổ Tiểu Lục lúc này mới phát hiện ra mình thần người ra suy nghĩ có phần bất lịch sự, cô vội vàng đáp: “Không có, em đâu có tâm sự gì.”

“Vậy sao? Tiểu Lục, anh có thể hỏi là tại sao em có thể chuyển biến tới như vậy không?” Quách Dục An tương đối cảm thấy tò mò vì sao Cổ Tiểu Lục có thay đổi lớn như vậy, chẳng lẽ là có liên quan đến nam nhân anh gặp trong nhà hàng lần trước sao? nam nhân kia thoát nhìn cũng biết là không đơn giản, vừa thấy cũng đã biết chắc anh ta phải là xuất thân từ gia thế hiển hách, lần đầu gặp mặt anh cũng cảm thấy rất tò mò là nam nhân hoàn mỹ như vậy làm sao có thể cùng Cổ Tiểu Lục ra ngoài dùng bữa ở nhà hàng đất tiền như vậy.

“Chẳng lẽ thay đổi bây giờ của em không tốt sao?” Trên thực tế Cổ Tiểu Lục tuyệt đối không để ý đến câu trả lời của Quách Dục An chỉ là vì cô thuận miệng nên nhắc tới.

“Không, rất tốt! Kỳ thật... anh rất thích bộ dáng bây giờ của em, thì ra trước kia em luôn bị giấu ở dưới một mặt nạ khác, khó trách anh không thể phát hiện ra vẻ đẹp của em.” Ánh mắt Quách Dục An bây giờ tràn đầy đối với ái mộ Cổ Tiểu Lục.

Cổ Tiểu Lục đột nhiên cảm thấy sự chuyển biến thái độ của Quách Dục An quá lớn, lớn đến nỗi làm cho cô cảm thấy không thể thích ứng, ngẫm lại mới hơn một tháng trước anh còn coi cô thực sự rẻ rúng hèn mọn, thờ ơ, không thể ngờ rằng chỉ mới hơn một tháng sau, anh ta lại đem cô coi như bảo bối, chẳng lẽ nam nhân đều chỉ coi trọng bề ngoài của nữ nhân sao? Lúc này Cổ Tiểu Lục đột nhiên cảm thấy Ngự Diễm anh tính tình thật tốt và lương thiện, khi cô vẫn là chỉ một chú vịt con xấu xí anh cũng chưa từng bài xích cô, lại còn giúp cô lên kế hoạch thay đổi con người, hiện tại nhìn cách đối xử của Quách Dục An cô càng muốn so sánh với hành động của Ngự Diễm, sự so sánh này làm cho Cổ Tiểu Lục đối với anh lại càng đánh giá cao hơn rất nhiều.

“Anh hẹn em ra ngoài ăn cơm, bạn gái anh có biết không?” Không cần hỏi Cổ Tiểu Lục cũng biết đáp án, nhưng cô muốn nghe xem Quách Dục An anh ta giải thích như thế nào.

“anh đã chia tay với cô ta rồi, không hiểu sao lúc trước anh có thể đáp ứng cùng cô ta kết giao, kỳ thật anh và cô ta ở cùng một chỗ cũng đều là do cô ta chủ động. Nói thật, anh không thật sự thích cô ấy, chỉ vì thấy cô ấy theo đuôi vất vả nên anh muốn cho cô ấy một cơ hội, Cổ Tiểu Lục, kỳ thật những năm gần đây anh vẫn yên lặng quan tâm em, anh cũng vốn định là chờ sau cuộc thi cảnh sát sẽ nói với em, nhưng bất quá bây giờ cũng không phải là quá trễ.” Quách Dục An ba hoa chích choè nói.

Cổ Tiểu Lục không ngờ Quách Dục An sẽ nói ra những lời vô tình như vậy, nên trong lòng cô bây giờ lại cảm thấy bị ai cho tình cảnh của cô gái kia.

“Nhưng anh trước khi kết thúc cuộc thi vào sở cảnh sát vẫn đã kết giao với cô ấy mà...”

“Tiểu Lục em làm ơn tin anh, anh chỉ chơi đùa với cô ấy mà thôi!” Quách Dục An vội vàng mở miệng đính chính.

“anh nói như vậy thì cô ấy thực đáng thương tâm...” Cổ Tiểu Lục bây giờ lại cảm thấy đồng cảm với cô gái kia, nói gì đi nữa cô cũng gián tiếp hại cô ấy!

“Chỉ cần em đồng ý kết giao với anh, anh cũng không để ý cô ấy nghĩ như thế nào!” Quách Dục An vội vàng thổ lộ tình yêu mãnh liệt trong lòng, căn bản

là anh ta không thêm đề ý hành vi của mình có phần thô lỗ.” Tiểu Lục, em đồng ý làm bạn gái của anh được không? anh rất thật tâm thích em...” Quách Dục An đột nhiên cầm tay nhỏ bé lạnh như băng của Cố Tiểu Lục, chân tình biểu lộ.

“em...em không biết...” Cố Tiểu Lục muốn rút tay về, nhưng bị anh ta nắm quá chặt.

Cảm giác anh ta nắm tay nàng khác xa với Ngự Diễm, Ngự Diễm luôn có thể cho cô một cảm giác an toàn không thể diễn tả bằng lời còn bàn tay của Quách Dục An anh ta có phần hơi ẩm ướt, làm cho Cố Tiểu Lục có chút không thoải mái.

“Anh sẽ cho em thời gian, dù sao đột nhiên muốn em chấp nhận anh cũng không phải chuyện dễ dàng, nhưng anh muốn em hãy tin tưởng anh, anh đối với em là rất thật tình.” Quách Dục An sợ nếu bức cô quá, Cố Tiểu Lục cô có thể bị dọa mà chạy mất, vì thế anh ta ân cần săn sóc cầm tay Cố Tiểu Lục khẽ nói.

“Đạ...” Cố Tiểu Lục cảm thấy đầu mình có chút trống rỗng, vì thế bất tri bất giác ừ một tiếng.

“Em cảm thấy không thoải mái lắm, em nghĩ em nên về trước nghỉ ngơi.” Cố Tiểu Lục đột nhiên phát giác ra cô không muốn ở cùng một chỗ với Quách Dục An, chẳng lẽ là do cô quá khẩn trương sao?

“Anh đưa em về.” Thấy cô nói thế Quách Dục An tỏ vẻ sẵn sàng nâng cô dậy, Cố Tiểu Lục theo bản năng đẩy anh ta ra, hai người bọn họ trong lúc đó tràn ngập không khí xấu hổ ngượng ngùng.

“Thực xin lỗi, em nghĩ đó là thói quen của em, em nghĩ... em tự đi là được rồi.” Cố Tiểu Lục miễn cưỡng mỉm cười với anh ta.

Quách Dục An khẽ bĩu môi cũng không nói thêm gì nữa, sau đó anh lái xe đưa Cố Tiểu Lục về nhà.

Đến trước cửa nhà, Cố Tiểu Lục cảm ơn sau đó lập tức xuống xe.

Vừa rời trên đường về nhà cô không nói câu nào, hai người bọn họ ở trong cùng một không gian chật hẹp khiến Cố Tiểu Lục cảm thấy vô cùng không tự nhiên, cô không hiểu nổi tại sao cảm giác ái mộ anh trước kia nay hoàn toàn biến mất? Hơn nữa trong lòng cô còn khẩn cấp muốn nhìn thấy Ngự Diễm, nói với anh rằng hôm nay cô thực sự bị ức khuất, đúng vậy! Cô đã xem cuộc hẹn với Quách Dục An là loại ức khuất...

“Tiểu Lục, đợi anh một chút!” Lúc Cố Tiểu Lục đang quay người bước về nhà, Quách Dục An chợt gọi tên cô.

“A?” Cố Tiểu Lục miễn cưỡng quay đầu lại hỏi.

“Anh có chút chuyện muốn nói với em, em đừng vào nhà vội.” Vì thế từng Quách Dục An bước đến gần cô, hơn nữa còn nhẹ nhàng nâng cằm cô lên, Cố Tiểu Lục mở to mắt, cảm giác có nguy cơ đang đến gần mình.

“A?” Cố Tiểu Lục vội vàng tính đẩy tay Quách Dục An ra nhưng cô không có cách nào đẩy được bàn tay của anh đang giữ cằm của cô.

“Tiểu Lục, anh... muốn hôn em!” Nói xong, Quách Dục An khẽ hé miệng cúi xuống môi cô áp chế...

Cố Tiểu Lục ngay lúc đó không nghĩ được nhiều theo phản xạ tát anh một cái, tiếng chat vang lên giữa đêm yên tĩnh khiến cả hai người bọn họ sững sờ ngái ngủ.

“Thực xin lỗi, em còn chưa chuẩn bị tâm lý!” Cố Tiểu Lục không nhiều lời vội đẩy anh ta ra, sau đó không có phương hướng chạy đi.

“Chết tiệt...” bất ngờ bị ăn cái tát của cô Quách Dục An không kiềm chế được thấp giọng mắng, anh hoàn toàn không ngờ rằng Cố Tiểu Lục khó thu phục như vậy!

Cố Tiểu Lục cô không hiểu sao bản thân mình lại không về nhà.

Cô cứ như thế chạy dọc theo đường đến khu phố trung tâm, chạy đến khi cô có cảm giác không thể thở nổi cô mới chậm...chậm dần bước chân, mệt mỏi ngồi phịch xuống ghế đá ven đường.

Cô thật sự cũng không nghĩ rằng Quách Dục An anh ta lại can đảm làm như vậy, mới lần đầu tiên hẹn hò đã nghĩ ngay đến chuyện muốn hôn cô rồi! Cố Tiểu Lục cô tuy rằng ngoại hình khá nóng bỏng, nhưng tính cách thì lại rất là bảo thủ, bảo cô làm sao có thể ở ngay lần hẹn hò đầu tiên đem nụ hôn đầu tiên của cô kính dâng cho anh ta?

Nhìn về phía bảng tên đường gần đó, Cố Tiểu Lục mới chợt phát hiện ra kho cô cầm đầu chạy loạn, không biết tại sao theo quán tính lại chạy đến văn phòng của Ngự Diễm.

Nhìn toà cao ốc vẫn còn sáng ánh đèn kia, Cố Tiểu Lục có cảm giác bàng hoàng không biết có nên đi lên tìm anh hay không.

Dù sao cũng đã trễ thế này, Ngự Diễm anh vẫn còn ở trong công ty sao? Cô thì lại không có lý do gì để chạy tới tìm anh, có khi lại còn làm anh cáu giận!

Cứ thế dè dặt khó xử một hồi lâu, Cố Tiểu Lục vẫn quyết định gọi điện thoại cho anh.

Điện thoại kết nối, Cố Tiểu Lục ngược lại càng áp úng, giọng lung túng hỏi: “Cái...kia...anh vẫn còn ở công ty sao?”

“Cô không phải đang vui về hẹn hò sao? Còn sớm thế này, chẳng lẽ lại có chuyện gì cầu cứu tôi?” Ngự Diễm ngữ khí rất bình thản, làm Cổ Tiểu Lục cô không nghe ra hi vọng ỏ của anh.

“Ngự Diễm, anh ở đâu...” Giọng cô có chút suy yếu hỏi.

“Bên cạnh bạn gái.”

“Được rồi, vậy anh từ từ hưởng thụ đi, tôi tắt máy đây.” Nói xong Cổ Tiểu Lục trực tiếp cúp điện thoại.

Trong đầu cô bây giờ chỉ có hình ảnh Ngự Diễm đang vui vẻ ôn nhu bên bạn gái của anh, những hình ảnh đó khiến Cổ Tiểu Lục tan nát cõi lòng, mỗi chột cảm thấy đau xót, đôi mắt cô nhanh chóng tụ đầy nước mắt.

Cũng xác định chính mình chỉ là một trong rất nhiều đệ tử của anh, làm sao anh có thể để ý đến cô được chứ? Cổ Tiểu Lục không ngừng cảnh cáo bản thân đừng tiếp tục mù quáng yêu thương anh nữa, thừa dịp còn chưa đến bước đường cùng thì hãy buông tay.

Quay lại nhìn lên tòa cao ốc có người đang làm cho tâm trạng cô không yên, Cổ Tiểu Lục bất chợt thở dài đứng lên tính xoay người về nhà.

Vừa mới bước được một bước, di động trong tay liền vang lên, cô kinh ngạc phát hiện ra là điện thoại của Ngự Diễm gọi.

“Cô đang ở đâu?” điện thoại vừa thông anh liền lên tiếng hỏi.

“Không cần anh quản.” Hình ảnh anh đang ở cùng với bạn gái lại bất chợt hiện lên khiến Cổ Tiểu Lục vô tình thương tâm mà trả lời lại một cách mỉa mai.

“Tôi hỏi lại một lần nữa cô đang ở đâu?” anh cố gắng nhẫn nại hít sâu một cái rồi hỏi lại.

“Dưới lầu công ty anh.” Cô cố gắng cứng giọng nói.

“Cô ở đó chờ tôi, tôi lập tức xuống ngay.” Nói xong, anh nhanh chóng cúp điện thoại, mười phút sau quả nhiên anh đã xuất hiện trước mặt cô, khi thấy Ngự Diễm bất thành linh xuất ở trước mắt mình, trong lòng Cổ Tiểu Lục có một loại cảm xúc muốn khóc.

Không ngờ rằng Ngự Diễm anh sẽ quan tâm đến cô, điều này có phải thể hiện rằng anh cũng có chút nào đó thích cô chăng?

Đẹp bỏ tất cả công việc đang làm dở dang Ngự Diễm chạy thẳng đến chỗ Cổ Tiểu Lục, vừa đến anh nhìn thấy cô gái bình thường vẫn giương nanh múa vuốt gương mặt tỏ ra có chút thương tâm suy yếu kia, thật sự làm lòng anh hơi có chút xót xa co rúm lại.

“Đã phát sinh chuyện gì?” anh xúc động cố gắng khắc chế mong muốn ôm cô vào lòng, bình tĩnh hỏi.

Cổ Tiểu Lục cắn môi dưới lắc đầu.

“Quách Dục An cự tuyệt cô?” anh phỏng đoán.

Cổ Tiểu Lục lại lắc đầu.

“Như vậy... Là cô cự tuyệt anh ta?”

Cổ Tiểu Lục lại tiếp tục lắc đầu, sau đó lại gật gật đầu.

“Tiểu thư, cô cứ lắc lắc gật gật không rõ ràng như vậy là có ý gì? Tôi cũng không phải là chuyên gia tâm lý, nên không thể đoán được trong lòng cô nghĩ gì.” Cổ Tiểu Lục nhả đầu kia cứ ba phải lắc lắc gật gật khiến Ngự Diễm có chút không kiên nhẫn, có trời biết được là lúc này lòng anh rất bất ổn, căn bản là hoàn toàn mất kiên nhẫn.

Tối nay lúc Cổ Tiểu Lục đi gặp Quách Dục An, nội tâm Ngự Diễm giống như bị ngàn mũi kim châm, căn bản không thể định tập trung tinh thần, kết quả là anh quyết định lờ hết tất cả các case tồn đọng trong cả tháng tới ra sống chết mà làm, quyết định dùng công việc bận rộn để quên cái cảm giác lo lắng khó chịu đó.

“Ngự Diễm...” cô khàn khàn mở miệng.

“Gi?”

“Tôi muốn đến nhà anh.” Nói xong, cô bất ngờ với chính mình mở to đôi mắt nhìn anh còn anh thì cũng trưng ra cái bộ mặt khiếp sợ.

Nửa tiếng sau, Cổ Tiểu Lục đã ngồi ở trên ghế sofa nhà Ngự Diễm, hai mắt cô lướt qua đánh giá sự bài trí trong nhà anh.

Theo nhận thức hạn hẹp của cô thì nhà của Ngự Diễm không thể đơn giản đến như vậy, vừa vào cửa, nhìn thấy căn phòng bài trí đơn giản này còn khiến Cổ Tiểu Lục có nghi ngờ bọn họ đi nhầm nhà.

“Cô uống cái gì?” anh hỏi.

“Anh có bia không?” Cổ Tiểu Lục nuốt nước bọt rồi hỏi lại.

Ngự Diễm vốn định ngăn cô lại, nhưng cuối cùng anh vẫn bước đến bên tủ lạnh lấy ra hai chai bia đem đến.

Nhận được chai bia từ tay anh, Cổ Tiểu Lục lập tức uống một ngụm.

“Tốt quá!” Uống xong cô nhắm mắt lại thỏa mãn thở dài.

Ngự Diễm nhìn mày nhìn bộ dáng không thực nữ chút nào của Cổ Tiểu Lục, thầm nghĩ đúng là nha đầu kia cũng lộ nguyên hình quá nhanh? Quả nhiên gỗ mục không thể chạm mà!

Cổ Tiểu Lục sau hai ba ngụm đã đem hết bia trong chai đưa vào bụng, quay lại cô vẫn thấy Ngự Diễm anh từ đầu đến cuối chỉ cau mày trừng mắt với cô, một ngụm cũng không uống.

“Anh tại sao không uống? chai đó anh cũng là lấy cho tôi sao?” Lấy từ lượng khá tốt của Cổ Tiểu Lục ram à nói thì cô có uống đến mười chai cũng không thành vấn đề.

“thực nữ chân chính không nên chạm vào rượu.” Ngự Diễm cầm chai bia của anh, uống một hơi cạn sau đó đem cái chai đặt trên mặt bàn.

“Tôi vốn không phải là thực nữ...” Cổ Tiểu Lục bịu môi lẩm bẩm.

“Nói xem hôm nay cô hẹn hò có thuận lợi hay không.” Ngự Diễm thẳng thắn hỏi.

Vốn đang khôi phục lại chút ít nguyên khí, vừa nghe xong những lời anh hỏi Cổ Tiểu Lục lập tức như quả bóng xì hơi, cả người dán vào sô pha thở dài.

“Làm sao vậy? Nhìn cô giống như bị thất hồn lạc phách, không phải là Quách Dục An không hài lòng với hình tượng của cô đó chứ?” Ngự Diễm nhìn cô từ đầu đến chân lại âm thầm đánh giá Cổ Tiểu Lục cô thêm một lần nữa, trừ bỏ tư thế ngồi bất nhã của cô bây giờ thì cô đúng là một hình tượng thiên sứ hoàn mỹ, Quách Dục An hẳn ta cũng chỉ là loại phàm phu tục tử thì làm sao có thể không tâm động với cô chứ?

Cổ Tiểu Lục lắc đầu, sau đó cầm lấy chai bia còn sót lại chút ít của Ngự Diễm đặt trên bàn uống một ngụm cạn luôn.

Ngự Diễm cau mày, nhưng anh đơn giản không ngăn cô lại.

“Anh ta nói anh ta đã chia tay với bạn gái, muốn tôi đồng ý kết giao với anh ấy, nhưng anh nghĩ lại mà xem tại sao lại có chuyện tàn nhẫn như vậy chứ? Như vậy tôi không phải đã biến thành kẻ thứ ba phá hoại hạnh phúc người khác hay sao? Huống hồ, huống hồ... anh ta vừa mới hẹn hò đã định hôn tôi... Cổ Tiểu Lục có chút thẹn thùng xoay qua xoay lại không biết diễn tả như thế bây giờ mới đem chuyện trong tiềm thức cập đến.

“Cái gì?” Nghe thấy chuyện Quách Dục An định hôn nha đầu kia, Ngự Diễm cả người kinh ngạc thiếu chút nữa là anh đã nhảy vọt ra khỏi ghế sô pha, trong đầu hiện lên sự bức tức giận dữ mà ngay cả anh cũng không có cách nào giải thích được.

“Tôi nói là... Quách Dục An anh ta định hôn tôi, nhưng kỳ thật nói ra không ngại anh chê cười tôi, bởi vì tôi chưa từng có kinh nghiệm hôn môi, cho nên tôi đã cự tuyệt anh ta rồi...” Cổ Tiểu Lục nói đến đây khuôn mặt đã ửng đỏ, không hiểu được là do thẹn thùng hay là do tác dụng của bia.

“Nói như vậy nếu như cô có kinh nghiệm hôn môi cô sẽ để cho anh ta hôn cô sao?” Ngự Diễm nắm chặt nắm tay, toàn bộ cảm xúc tựa như có vẻ rất tức giận.

Nhìn thấy phản ứng kịch liệt của Ngự Diễm, Cổ Tiểu Lục cô vội vàng thể hiện sự vô tội lắc lắc đầu.

Lúc này Ngự Diễm mới thở dài nhẹ nhõm một chút, lấy lại bình tĩnh khẽ thở dài.

“Ngự Diễm, Tại sao anh lại kích động như vậy?” Cổ Tiểu Lục không hiểu nổi chuyện gì đang xảy ra với anh, người bị hôn cũng là cô nha, tại sao biểu hiện của Ngự Diễm lại giống như sắp lên đoạn đầu đài?

Ngự Diễm này mới phát hiện chính mình không khống chế được cảm xúc, Đúng vậy a, chuyện cô hôn môi với ai thì có liên quan gì đến anh? Anh tại sao lại bày ra cái dạng thất thố này, thật là mất mặt mà?

“Tôi sợ là... sợ... kỹ thuật hôn môi của cô kém quá có khi dọa Quách Dục An hẳn ta chạy mất thì lúc ấy kế hoạch của chúng ta coi như là thất bại.” Ngự Diễm bối rối vuốt vuốt mái tóc thuận miệng giải thích.

Nghe thấy những lời anh nói, tâm Cổ Tiểu Lục cô cảm thấy lạnh đi một nửa, thì ra lại là có liên quan đến kế hoạch của anh muốn thoát khỏi cô! Chẳng lẽ anh không thể nói sao cho dễ nghe một chút để an ủi cô sao? tâm linh nho nhỏ của cô bây giờ có cảm giác như bị thương nặng, anh còn có thể sát muối vào miệng vết thương nữa sao.

“Cũng vì tôi sợ kỹ thuật hôn môi của tôi quá kém dọa anh ta chạy mất, cho nên mới tới chỗ này tìm anh giúp đỡ a!” Cổ Tiểu Lục trong ngực nâng lên cảm giác không cam tâm bị Ngự Diễm anh xem thường nói.

“giúp đỡ? Cô không phải là muốn...” Một ý niệm không tốt lướt qua trong đầu Ngự Diễm anh.

“Đúng vậy, tôi nghĩ nên nhờ anh dạy tôi hôn môi như thế nào.” Cổ Tiểu Lục khó khăn nuốt một ngụm nước miếng nói.

Khuôn mặt dễ nhìn của Ngự Diễm thương hiện ra vẻ thịnh nộ khó có thể tin rằng nha đầu kia lại dám đưa ra yêu cầu hoang đường như đối với anh? Chẳng lẽ cô không biết rằng chủ động mê hoặc nam nhân là chuyện nguy hiểm đến cỡ nào sao!

“Cô còn định lấy tôi là ra làm vật thí nghiệm à, cô có đầu óc không đấy!” Ngự Diễm anh trực tiếp cự tuyệt cô.

“Ngự Diễm! Chẳng lẽ anh muốn nhìn thấy tôi thất bại sao? Anh nghĩ lại xem, nếu Quách Dục An bị tôi dọa chạy đối với anh có lợi sao? Cái mà anh đòi lấy cũng chỉ là sẽ bị tôi tiếp tục dây dưa, tôi nghĩ đây không phải là kết quả mà anh mong đợi đúng không?” Cổ Tiểu Lục thử dụ dỗ Ngự Diễm, nhưng nội tâm yếu ớt của cô cũng rất sợ anh sẽ đáp ứng, bởi vì vẻ mặt kia của Ngự Diễm có vẻ như thật sự muốn cô.

“cô có biết cô đang làm cái gì không?” Nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của cô, Ngự Diễm anh đột nhiên động tình khuôn mặt xinh đẹp trước mặt anh thực hấp dẫn.

“Anh đồng ý dạy tôi hôn môi như thế nào sao?” Cổ Tiểu Lục không trả lời anh, chỉ chăm chú nhìn vào gương mặt tuấn mỹ bên cạnh.

“Cô ...”

Bạn đang đọc truyện *Tán Tình Cô Nàng Xấu Hổ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Chương 6

“Cô ...” Nói còn chưa dứt lời, Ngự Diễm đột nhiên hôn cô, đến khi hai đôi môi chạm vào nhau cô cũng không lường trước là Ngự Diễm anh sẽ làm như vậy, Cổ Tiểu Lục cảm thấy hơi sợ hãi, hai mắt của cô bất tri bất giác mở thật to, nhìn vào Ngự Diễm đang nhắm mắt trước mặt, hoàn toàn không hiểu được bản thân nên phản ứng như thế nào.

Ngự Diễm... Đang hôn cô chợt nhớ ra là có chuyện cần phải xác định.

“Nhắm mắt của cô lại đi.” Anh hơi buông lỏng cô ra rồi nói, nhưng lời nói vừa xong lập tức lại tiếp tục hôn lên đôi môi mềm mại của cô, hơn nữa anh lần này còn lớn mật dám đem cả đầu lưỡi gia nhập vào khoang miệng ướt át.

Vừa ngoan ngoãn nhắm mắt lại Cổ Tiểu Lục lại lập tức mở to mắt ra.

Anh... tại sao lại đem đầu lưỡi xâm nhập miệng của cô ... Bây giờ... Kia... Ôi! Cô nên phản ứng như thế nào đây!

Lúc này Ngự Diễm anh đã trực tiếp lấy tay đỡ đầu của cô, làm cho mặt hai người càng thêm gần sát.

Cổ Tiểu Lục toàn thân khản trương đến phát run, cô cũng thử bắt chước giống anh đáp lại nụ hôn nồng nhiệt, thấy anh dùng đầu lưỡi liếm khắp các ngõ ngách trong khoang miệng cô, Cổ Tiểu Lục cũng thử lấy lưỡi của mình cùng lưỡi của anh triển miên, đôi tay mảnh khảnh nhỏ bé của cô cũng chủ động vòng qua cổ anh, khéo léo thử quay qua chủ động hôn anh.

Đến khi cảm nhận được Cổ Tiểu Lục vụng về đáp lại nụ hôn của anh, Ngự Diễm thật sự không thể còn kiềm chế bản thân được nữa, thân nhiệt hai người càng lúc càng nóng bùng lên.

Ngự Diễm làm càn mãnh liệt, nụ hôn của anh tựa như mãnh liệt đòi hỏi hết sinh lực của cô, mà Cổ Tiểu Lục chỉ có thể tùy ý để anh muốn làm gì thì làm, ngón tay thon dài của anh khẽ xoa xoa thân thể mềm mại của cô, một tay lại ôm bộ ngực mềm mại đầy đặn rồi lần mò vào bên trong áo vuốt ve, bừa bãi âu yếm gây cho cô hàng loạt hưng phấn, dẫn cô đến ngưỡng của sự kích thích.

“ừ ...” Hành động của anh quá khiêu khích khiến Cổ Tiểu Lục không nhịn được khẽ rên ra tiếng.

Nụ hôn của anh giống như là một ly rượu mạnh, nhấn Cổ Tiểu Lục chìm đắm trong trong đó, không thể tự kiềm chế bản thân.

Cổ Tiểu Lục bị anh hôn đến toàn thân mềm nhũn, đầu óc mờ mịt, cũng không thể ý thức được bản thân mình đang làm cái gì.

Sau đó cô cảm giác được đầu lưỡi của Ngự Diễm lướt khuôn mặt, đến tới vành tai, hơn nữa còn dùng ở đó chậm rãi liếm láp, ngẫu nhiên anh còn dùng đầu lưỡi cuốn nhẹ vào trong tai cô...

Cổ Tiểu Lục hai mắt căn bản là không thể mở ra được, chỉ có thể càng lúc càng thêm bất lực ôm lấy cánh tay của Ngự Diễm, dựa vào thân thể rắn chắc của anh để chống đỡ chính mình, để tránh cả người cô vì mềm nhũn mà rớt khỏi sofa.

Sự tình phát sinh quá nhanh, Ngự Diễm anh căn bản cũng cảm nhận được rằng nữ nhân này đã sớm không thể khống chế được dục hỏa của chính mình, tay anh càng lớn mật tham lam thâm nhập vào sau lớp áo của Cổ Tiểu Lục, trực tiếp xoa xoa bộ ngực cao đầy đặn của cô, nội y của cô cũng bị anh khéo léo vớt qua một bên. Tay anh không ngừng vuốt ve bộ ngực tuyệt đẹp, còn đôi môi đột nhiên chuyển qua cắn mút hai đầu nhũ hồng của cô.

“À...” Cổ Tiểu Lục có cảm giác toàn thân như bị điện giật khoái cảm xuyên qua, cô đối với khái niệm tình dục còn quá mức xa lạ, còn không phân biệt được rõ đây là cảm giác gì, chỉ có thể nhắm mắt lại mà tận hưởng.

“Cô thật đẹp...” Giọng anh ở bên tai cô nhẹ nhàng mà quyến rũ.

Cổ Tiểu Lục căn bản không nghe thấy anh đang nói cái gì, sự phấn khích tăng vọt che kín suy nghĩ của cô, dục vọng không thể khống chế như đang dấy vò thân thể cô nên cô chỉ còn có thể vô lực mà nương theo Ngự Diễm anh lắc lư, phập phồng.

Sau đó anh mạnh mẽ kéo áo của cô lên, ngón tay linh hoạt đụng chạm vào bộ ngực trắng như tuyết.

Phải công nhận là bộ ngực của cô vô cùng hoàn mỹ, nhũ hồng trắng nõn phía trên đỉnh điểm hai núm hồng, khiến anh khó có thể đem ánh mắt dời đi, cũng làm anh không thể nhìn được cúi đầu nhắm nháp.

Cảm giác lạnh lẽo khi lưỡi anh lướt trên da thịt cô làm Cổ Tiểu Lục da bắt giác rung mình lấy tay che trước ngực, nhưng Ngự Diễm đã đẩy tay cô ra, không cho cô có cơ hội che khuất phong cảnh xinh đẹp này.

Đôi môi Ngự Diễm lướt dọc theo gáy cô rồi chậm rãi dời xuống, dọc theo đường đi anh lưu lại không biết bao nhiêu nụ hôn, còn Cổ Tiểu Lục thì bị anh chọc đến thân hồn điên đảo, căn bản vô lực kháng cự sự mê hoặc của Ngự Diễm, chỉ có thể ôm anh mà ý loạn tình mê than nhẹ.

Phiến tình âu yếm làm cho toàn thân Cổ Tiểu Lục nóng lên, chỉ có thể bắt lực trên sô pha cho Ngự Diễm xâm lược.

Khi đôi môi anh đến trước cô, lập tức theo phản xạ cô hơi ưỡn người lên như muốn đón nhận, từ đó đến giờ chưa từng bị ai đối đãi như vậy khiến đôi núm hoa của Cổ Tiểu Lục lập tức căng cứng và bất tri bất giác cô thốt lên tiếng rên rỉ nhỏ.

“à..r...” Cổ Tiểu Lục chỉ còn biết dùng sức ôm lấy mái đầu đang vùi vào trước ngực cô kia, càng không ngừng há to miệng để hút lấy không khí, để tránh bản thân mình vì kích thích quá độ mà lên cơn sốc.

Sự tình... Giống như không nên như vậy phát triển thì phải... Nhưng đang chịu sự khoái cảm tra tấn Cổ Tiểu Lục căn bản vô lực để ngăn cản anh, chỉ có thể nhắm mắt lại mà chấp nhận...

Ngự Diễm anh rất công bằng hôn cả hai bên bầu vú tròn trĩnh của cô, đến khi chúng săn cứng anh mới chậm rãi di chuyển đôi môi của mình, một lần nữa xâm nhập vào đôi môi đang hé ra của Cổ Tiểu Lục.

Tay anh hoàn toàn không an phận di chuyển tới đùi cô, vurun ngón tay nhẹ nhàng vuốt ve, Cổ Tiểu Lục bắt lực co rúm lại một chút, nhưng anh rất nhanh đã ghé vào tai cô nói những lời vô nghĩa, dễ dàng trấn an cảm giác bất an của cô.

Khi tay trượt tới hông cô thì Cổ Tiểu Lục theo quán tính khấn trương kẹp chặt hai chân, đôi mắt phủ đầy sương mù phút chốc mở to.

Đôi mắt vô tội của cô tràn ngập nghi hoặc lại mang theo dục vọng mãnh liệt nhìn anh, nhưng rất nhanh chóng Ngự Diễm dùng nụ hôn nồng nhiệt hóa giải sự sợ hãi trong đôi mắt đó, làm cho Cổ Tiểu Lục lại một lần nữa chìm vào trong vực sâu dục vọng.

Tay anh vuốt ve quần lót màu trắng hiệu Lace của cô rồi nhẹ nhàng lần vào bên trong lớp vải mỏng manh ấy, nơi là căn nguyên trung tâm của dục vọng chỗ đã sớm ướt át và nóng bỏng, chạm nhẹ nhàng vào đây anh có thể cảm nhận được áp lực mà cô không thể khống chế không ngừng trào ra tăng vọt.

“... thật ẩm ướt...” anh tà khí thăm thì bên tai cô.

Bị lạc trong lớp sương mù của dục vọng, Cổ Tiểu Lục căn bản không hiểu được Ngự Diễm anh đang nói cái gì, cô chỉ biết là anh vuốt ve nói ấy làm cô cảm thấy rất khó chịu... Cái nơi riêng tư đó không phải chỉ nên để chồng cô chạm đến sao...

Còn tay của Ngự Diễm cũng không an phận đụng chạm vào chỗ nhạy cảm nhất của cô một cách nhẹ nhàng, làm Cổ Tiểu Lục cảm thấy trong người rất khó chịu thờn hèn, ngay cả mở miệng để ngăn cản anh lại cô cũng không đủ khí lực để làm, chỉ có biết tùy ý để anh giờ trò.

“Ừ..r...” hai mắt cô vô thức nhắm lại mơ hồ, ánh mắt tối sầm mang theo dục hỏa.

Cả hai người bọn họ bây giờ lửa dục đủ cháy sạch cả đồng cỏ dục vọng, khiến cả hai người bọn họ đều lạc mình, trong lòng chỉ còn nghĩ đến đối phương trước mặt.

Ngự Diễm không thể kiềm nén được nữa nhanh chóng đem quần lót của Cổ Tiểu Lục vớt qua một bên, hơn nữa bản thân anh cũng tự kéo khóa quần, nhanh chóng giải phóng ra bên ngoài vật tượng trưng cho nam tính khỏe mạnh đã sẵn sàng...

Cổ Tiểu Lục nhìn thấy tình cảnh ấy cảm thấy đầu nóng râm râm, cô đột nhiên bừng tỉnh ý thức được điều gì đang xảy ra...

Bọn họ là muốn... Làm tình đúng vậy không? Làm tình... làm tình... Không phải là vợ chồng cũng không phải là tình nhân cũng có thể làm cái chuyện

đó sao? Như vậy có được không? Cô không phải là chỉ cần anh chỉ giáo cô cách hôn môi như thế nào thôi mà? Sao bây giờ ngay cả thân thể cô cũng tính dâng tặng luôn cho anh sao...

Sức nặng trên người khiến Cổ Tiểu Lục trở nên hoàn toàn tỉnh táo lại, cô vội vàng đẩy vật nam tính đang muốn đi vào bên trong cơ thể cô, quay phắt qua tìm quần lót vừa bị anh quăng ra thần cấp nhanh chóng mặc vào.

“Cô làm gì vậy...” Đột nhiên vật nam tính của anh cứ như vậy bị đẩy ra, làm lòng tự tôn đàn ông của Ngự Diễm bị tổn thương, anh muốn làm cho rõ ràng tình trạng bây giờ nên khẽ gầm lên.

Hai gò má Cổ Tiểu Lục ửng hồng cúi đầu sửa sang lại quần áo của mình đang trong tình trạng vô cùng nhếch nhác hỗn độn, bị anh gầm lên hỏi đột nhiên nhớ tới tình cảnh nãy giờ vừa rồi nên một lúc lâu sau cô mới có thể mở miệng nói chuyện.

“Cái kia... Chúng ta... hình như là vượt quá tầm kiểm soát rồi...” Cổ Tiểu Lục áp úng giọng cả lăm trả lời.

Trời ạ! Đây là cái lý do quái quỷ gì? Ngự tam thiếu gia nhà anh cho tới bây giờ vốn chưa từng bị nữ nhân cự tuyệt qua, hôm nay cái nha đầu Cổ Tiểu Lục này cô ta dám đối xử với anh như vậy. Từ trước đến nay đều là nữ nhân cố tình quyến rũ lấy anh không rời, tới nay ngay khi dục vọng của anh tăng vọt, tính phóng thích tiểu huynh đệ đã rất lâu không màng đến nữ nhân của anh thì lại bị cô đẩy ra...

“Cô đang nói cái chuyện ma quỷ gì đó! Cô rõ ràng cũng rất muốn tôi mà, chết tiệt cô lại tính đùa kiểu gì thế!” Ngự Diễm khó chịu dùng sức đánh mạnh vào thành sofa quát to.

Cổ Tiểu Lục sợ hãi, không ngờ tới chuyện cô đã chọc Ngự Diễm anh thành ra như vậy, nhưng... cô thật sự cũng không biết tại sao sự tình lại có thể phát triển đến bước khó có thể thu thập tàn cuộc này, ngay từ đầu cô cũng vốn chỉ nghĩ đến muốn hôn anh, nhưng là... nhưng là... Chính anh không an phận ở trên người cô làm xằng làm bậy, cô cũng không muốn đáp ứng ý tứ đó của anh!

“Tôi cũng không giống như anh nói..là cũng muốn như vậy...” Cổ Tiểu Lục cúi thấp đầu không dám nhìn thẳng vào con thịnh nộ của Ngự Diễm.

“Bản thân cô ảm ướt đến như vậy mà còn dám nói là không muốn!” Ngự Diễm dùng ngón tay cào cào mái tóc, hờn hển nhìn khuôn mặt ửng hồng của Cổ Tiểu Lục rít gào.

Khuôn mặt Cổ Tiểu Lục bị anh nói như vậy càng đỏ bừng, anh ta đúng là ác độc không chừa đường chọc ô leo xuống mà.

“Tóm lại... anh bớt giận trước... mặc quần vào rồi nói sau...” Đã sớm chinh tề trang phục Cổ Tiểu Lục vụng trộm liếc mắt về phía anh thì vẫn thấy anh vẻ mặt tức giận nhưng trận địa kia vẫn còn sẵn sàng đón quân địch, vật nam tính thật to làm cô phải ngượng ngùng nhắc nhở anh.

May mắn là cô nhất thời bừng tỉnh, nếu không thì không biết chuyện gì sẽ xảy ra rồi...

Ngự Diễm trong lòng uất ức giận dữ không cam tâm chinh đồn trang phục của chính, rồi anh bước nhanh đến tủ lạnh lấy ra một chai bia cứ thế mà uống cạn.

“Thực xin lỗi, tôi để anh có có loại ảo giác này, nhưng tôi thật sự hoàn toàn không nghĩ ý phát sinh chuyện kia! Đều tại anh chủ động. Lập tức làm cho đầu óc tôi chóng váng mù mịt, não bị trướng lên...” Đối mặt với vợ kịch không thể văn hời, Cổ Tiểu Lục vội vàng xấu hổ giải thích lập trường của cô cho anh.

Ngự Diễm tà nghệ nhìn cô, khó có thể tin rằng nha đầu kia lại đem ham muốn của cô đối với anh giải thích thành “đầu chóng váng não bị trướng”? Chuyện này xem ra lại là một nỗi nhục khác của anh, đáng chết!

“anh đừng nóng giận, tôi vốn cũng chỉ là nhờ anh dạy tôi hôn môi mà thôi...” Cổ Tiểu Lục run run giọng nói.

Nếu là có một ngày nào đó cô cùng Quách Dục An hôn môi, có phải cũng sẽ phát sinh chuyện như vừa rồi? Nhưng cô cũng hoàn toàn không muốn cùng Quách Dục An có phát sinh như vậy a...

“Cái kia.. cái kia... Bây giờ cũng không còn sớm, tôi cần phải về nhà, ngày mai gặp!” Ba mươi sáu kế tẩu vi là thượng sách, cô vẫn là nên nhanh chóng cáo lui trước, để tránh chọc lão đại anh tâm tình càng thêm khó chịu, vì thế Cổ Tiểu Lục một mặt cả lăm nói lời từ biệt một mặt tập tễnh chạy thẳng ra cửa.

Ngự Diễm anh còn không kịp lên tiếng, Cổ Tiểu Lục đã dường như biến mất khỏi nhà anh, trong chốc lát căn phòng lớn chỉ còn mỗi Ngự Diễm đầy bụng hòa dục thiêu đốt.

Đáng chết! Ngự Diễm anh mà cũng có lúc rơi vào kết cục chật vật như vậy, chuyện này đều nên trách tội Cổ Tiểu Lục đáng giận kia! Không có chuyện gì thôi còn bảo anh dạy cô ta hôn môi, anh cũng nên sớm có dự cảm chính mình lau súng phát hỏa!

Trên sofa, không khí và cơ thể anh vẫn còn lưu lại dấu vết ngọt ngào của cô, dục vọng bùng bùng không được thỏa mãn làm toàn bộ tâm tình của Ngự Diễm anh bị phá hỏng.

Xem ra tới nay anh chỉ còn cách dựa vào việc tắm nước lạnh để hạ hỏa.

Mối hận này Ngự Diễm anh ta hẳn là phải ghi nhớ trong lòng, trải qua chuyện ngẫu nhiên ngày hôm qua, anh bắt đầu cố ý làm khó dễ Cổ Tiểu Lục.

Buổi chiều ngày hôm sau khi cô đến phòng làm việc trình diện anh, anh không thềm nói câu nào đem cô tới phòng tập thể thao, bắt cô chạy bộ trên máy một giờ đồng hồ, hơn nữa cho dù sau khi cô thở hổn hển hoàn thành nhiệm vụ, anh vẫn còn cô làm tiếp một giờ nữa ... Kế tiếp lại là phải tiếp tục thực hiện rất nhiều hạng mục có khả năng mài mòn toàn bộ sức lực của cô! Cô thì mệt muốn chết mà mặt anh vẫn lạnh như băng, cũng là người biết thức thòi Cổ Tiểu Lục căn bản không có can đảm phản kháng, cô chỉ có thể ngoan ngoãn nhận lấy hình phạt mà anh cô tình đưa cho cô mà trong lòng không khỏi thầm hỏi thăm tở tiên nội ngoại của anh, nhưng có tức tới đến mấy cô vẫn làm đúng như yêu cầu của anh vì dù sao chuyện đêm qua cũng là do cô không đúng trước...

Trời đất biết đêm qua sau khi chạy như bay từ nhà anh về, tình cảm mãnh liệt ngoài ý muốn khiến cô cảm thấy vô cùng chật vật, cả đêm lăn qua lộn lại, trong đầu luôn hiện lên khuôn mặt của Ngự Diễm...

Bất quá cô cảm thấy rất xấu hổ không biết phải đối mặt với Ngự Diễm như thế nào, thì anh quyết định hình thức huấn luyện cực khổ như vậy cũng ít nhiều giúp nội tâm cô giảm bớt phần nào áy náy, sau một ngày với chương trình rèn luyện đặc biệt như vậy Cổ Tiểu Lục lễ tắm thân mỗi một về nhà.

Lê lét được về đến nhà Cổ Tiểu Lục nằm vật ngay xuống giường cảm giác mệt thấu tim gan, vốn tưởng rằng gian khổ đã qua, ai ngờ tới hôm sau khi đến phòng làm việc, sự tra tấn lại tiếp tục phát sinh ở trên người cô!

Cô cắn răng chống đỡ, không ngờ cả tuần kế tiếp cô đều phải chịu loại rèn luyện này mà ai đó vẫn dường như không có ý định đổi sang hạng mục rèn luyện...

Cho đến hôm nay, Cổ Tiểu Lục cô rốt cục cũng chịu không nổi nữa ...

“Lão đại, chúng ta có thể không cần lên phòng tập thể thao được không, tôi thấy cánh tay của tôi đã muốn nổi cơ bắp lên rồi!” Cổ Tiểu Lục kéo cao ống tay áo, chỉ chỉ vào chỗ cơ bắp đang nổi lên nói.

Ngự Diễm lạnh lùng liếc cô một cái. Không chút để ý tới kháng nghị của cô.

Nha đầu này đúng là không biết tốt xấu? Cũng không chịu nghĩ lại xem khi cô rèn luyện thể lực anh cũng đều làm chung với cô mà, ít ra như vậy cũng có thể tiêu ma thể lực vận động giúp cho nội tâm đầy khát vọng của Ngự Diễm anh đối với cô bình giảm không ít.

“Yên tâm, cơ bắp trên tay cô còn bé xiu như vậy, cơ bắp thực sự vẫn cần nhiều thời gian tập luyện.” Ngự Diễm lãnh đạm nói.

“Cái gì? Anh muốn đem tôi huấn luyện thành nữ lực sĩ thể hình sao?” Cổ Tiểu Lục nhin không được kinh hô.

Ngự Diễm lười nhiều lời cùng cô, mỗi khi thấy cô vừa ngầy thơ lại vừa ngớ ngẩn phản kháng, trong cơ thể anh luôn bị một sức mạnh vô hình làm bốc hỏa dục, anh cảm thấy vô cùng ghét bỏ loại cảm giác này.

Xoay người, anh bước vào phòng tập thể thao không có một bóng người.

Mỗi khi anh muốn sử dụng phòng tập thể thao, thì tổng hội sẽ không nhận bất cứ khách nào khác vì anh không thích mò hôi đầm đĩa trước mặt những người khác, Cổ Tiểu Lục là người đầu tiên được cùng anh tập trong phòng luyện thể hình như thế này.

Nhìn Ngự Diễm thể lực tràn đầy như một vận động viên thể hình, Cổ Tiểu Lục đơn giản chỉ muốn ngồi xuống ngắm anh.

Mặc kệ anh có nói như thế nào đi nữa, hôm nay cô nhất định không tập!

Cổ Tiểu Lục thú vị nhìn bộ dáng Ngự Diễm mò hôi đầm đĩa, lúc này cô mới phát hiện biểu tình khi tập thể hình của Ngự Diễm rất mê người, mồ hôi chảy xuống trên đôi vai gợi cảm, lúc trước cô bị anh không trâu bắt chó đi cày cắm đầu cắm cổ luyện tập nên đến tận hôm nay cô mới có cơ hội phát hiện Ngự Diễm anh thật là hoàn mỹ...

Nhìn thân thể tinh tráng của anh, mặt Cổ Tiểu Lục bất chợt chuyển hồng, nhớ tới chuyện xảy ra đêm hôm đó đôi tay nhỏ bé của cô nhẹ nhàng phản ứng ôm lấy bờ vai anh, còn dựa vào bộ ngực lực lưỡng kia... Bọn họ chỉ thiếu chút nữa là đã đi đến bước cuối cùng, nếu không có chuyện cô đột nhiên bùng tình, thì hiện tại hai người bọn họ đã có quan hệ thân mật nhất...

Nghĩ đến sự tình kia, khuôn mặt nhỏ nhắn của Cổ Tiểu Lục càng thêm nóng.

“Cổ Tiểu Lục, nha đầu nhà cô đang suy nghĩ gì mà thờ người ra thế? Xem mặt của cô đỏ như vậy, sẽ không phải là ... đang nhớ tới chuyện ngày hôm đó ở nhà tôi chứ?” Ngay lúc Cổ Tiểu Lục tinh thần hoảng hốt, Ngự Diễm đã ngừng động tác cử tạ, bày ra thân hình rắn chắc bước tới trước mặt cô, ngữ khí đầy vẻ trêu chọc.

Cổ Tiểu Lục như là đứa trẻ ăn vụng bị bắt quả tang, ngay cả hai tai cũng vì ngừng lời anh nói mà đỏ tía.

“Tôi ... tôi nào có? Anh... Đừng có nói lung tung!” Cổ Tiểu Lục vội vàng phủ nhận, nhưng giọng nói cà lăm của cô dường như đang phản chủ.

Trời ạ, Ngự Diễm anh ta là thần thánh hay sao? Có thể nhìn thấu cô đang nghĩ gì trong đầu?

“Là ... sao? Xem mặt của cô ửng hồng như vậy, rõ ràng là đang có ý nghĩ xấu gì đây, không phải là cô muốn chúng ta tiếp tục chuyện đang dở ngày hôm đó chứ?” Ngự Diễm cười đầy tà khí, như một cơn mưa trên ghẹo nói.

Nhìn thấy dáng vẻ bối rối của Cổ Tiểu Lục càng gọi lên ý tưởng đùa cợt cô của anh, nguyên lai là không biết từ bao giờ anh lại cảm thấy hứng thú nhìn bộ dạng ngớ ngẩn lung tung của cô khi bị trêu ghẹo!

“Tôi nào có?” Cổ Tiểu Lục thề thốt phủ nhận.

Tuyệt đối không có thể để bị Ngự Diễm anh ta phát hiện ra đối với sự kiện “lau súng phát hỏa” lần trước cô vẫn nhớ mãi không quên!

“nhìn mặt cô vu vơ suy nghĩ, lại còn nhìn chằm chằm vào cơ thể tôi, chả lẽ là tôi đoán sai sao...” Ngự Diễm vẫn cố tình trêu chọc.

“anh đừng nói lung tung, tôi không có nghĩ mấy chuyện anh nói đâu! Anh đừng có mà đoán mò, buổi chiều hôm nay tôi xin phép nghỉ.” Nói xong Cổ Tiểu Lục lập tức chạy trốn, cô hoàn toàn không có mặt mũi đứng đây tranh cãi với anh về cái chuyện mặt mặt đó nha.

Thấy bộ dáng cô vội vàng rời đi, Ngự Diễm không khỏi nhếch môi mỉm cười.

Không thể ngờ được nha đầu Cổ Tiểu Lục này càng ngày càng đáng yêu...

Vừa đi ra văn phòng của Ngự Diễm, Cổ Tiểu Lục vội vàng phóng xe chạy thẳng về nhà, kích động như phía sau lưng có cái gì đang truy đuổi.

Ngự Diễm đáng ghét, anh ta tại sao lại có thể lấy loại sự tình này ra mà đùa giỡn chứ? Đối với cô mà nói, đây có thể liệt vào sự kiện mất mặt nhất từ lúc sinh ra đến giờ của cô, ngày thơ như cô mà bị anh nói như là một ác hổ đói khát, thật sự là quá mức phản cảm mà.

Nhưng bất quá mỗi lần nhớ tới hình ảnh nóng bỏng đêm đó, tim gan của Cổ Tiểu Lục cô lại nhảy dựng lên.

Ai, ban đầu hình ảnh Ngự Diễm cũng đã vấn vương trong đầu cô rồi, bây giờ còn trải qua chuyện đêm đó, trong lòng Cổ Tiểu Lục càng tràn ngập bóng dáng của anh, làm sao bây giờ... cô không phải là đã yêu thương tên vô lại này rồi chứ?

Ngừng xe, Cổ Tiểu Lục cô đơn uể oải quay về quán cây cau, ngay lúc này, phía sau đột nhiên có ai đó gọi tên cô, Cổ Tiểu Lục vừa nghe giọng là đã có thể đoán được đó là Quách Dục An.

” Quách Dục An, sao anh lại ở đây?” Trong lòng đang rất bối rối, nhưng Cổ Tiểu Lục vẫn cố gắng tươi cười chào hỏi cùng anh ta.

“Anh nhớ em nên đến.” Quách Dục An trả lời không hề do dự.

Nghe thấy anh ta nói những lời này không hiểu sao Cổ Tiểu Lục cô bất chợt cả người cảm thấy muốn nổi da gà, trong khoảng thời gian ngắn ngủi không biết phải trả lời anh ra làm sao.

“Em làm sao vậy, anh nói như vậy khiến em không vui sao?” Vốn tưởng rằng khi nghe anh thổ lộ như vậy Cổ Tiểu Lục cô sẽ rất hưng phấn, nhưng anh cũng không ngờ rằng cô lại dùng thái độ trầm mặc đáp lại anh, điều này khiến Quách Dục An cảm thấy có chút thất vọng ngoài ý muốn.

“Không... không có, em rất vui.” Cổ Tiểu Lục nhanh chóng quyết định, cô phải đặt toàn bộ sự chú ý trên người Quách Dục An, chỉ có như vậy may ra cô mới thoát khỏi tư tưởng không an phận đối với Ngự Diễm.

“Nhưng nhìn em có vẻ buồn, có phải đã xảy ra chuyện gì không thoải mái không?” Thấy Cổ Tiểu Lục không hoạt bát vui vẻ như thường lệ, Quách Dục An anh cảm thấy khó hiểu hỏi.

“Không có gì đâu, chúng ta đi xem phim được không?” Cổ Tiểu Lục bắt lực muốn dùng sự hiện diện của Quách Dục An để cố quên đi sự tồn tại Ngự Diễm trong trái tim, cô đã từng thích Quách Dục An như vậy, anh nhất định có thể thành công hấp dẫn sự chú ý của cô.

“Không có vấn đề gì, bây giờ chúng ta đi luôn đi!” nghe cô đề nghị như thế Quách Dục An anh cảm thấy rất vui, nắm tay cô kéo đi, trong nháy mắt Cổ Tiểu Lục lại muốn hắt tay anh ra, nhưng cuối cùng cô nhẫn nại im lặng hợp tác.

“Ừ.” Cổ Tiểu Lục bắt buộc chính bản thân mình chú ý đến người bên cạnh, về phần Ngự Diễm cô và anh chắc chắn chẳng có kết cục tốt, tốt nhất vẫn là cô phải quên anh đi!

Đến rạp chiếu phim, hai người bọn họ chọn một bộ phim hài hước, nhưng vì trong lòng Cổ Tiểu Lục không yên nên một chút cũng không cười nổi, nội dung bộ phim rốt cuộc là gì cô căn bản cũng không biết, trong đầu ngoại trừ bóng dáng Ngự Diễm, không có bất cứ cái gì khác, bây giờ cô lại cảm thấy hối hận vì đã đề nghị đi xem phim, cho đến tận khi bộ phim kết thúc, hai người bọn họ rời khỏi rạp cô mới lấy lại cảm giác của mình.

“Tiểu Lục, em hình như có tâm sự, đi chung với anh em không vui sao?” Quách Dục An phát hiện Cổ Tiểu Lục có điểm gì đó không ổn, từ đầu đến giờ cô có vẻ chìm trong tâm sự, một chút cũng không chuyên tâm, điều này làm Quách Dục An anh hoài nghi có phải Cổ Tiểu Lục không thích anh.

“Không... không có a!” Cổ Tiểu Lục vội vàng phủ nhận.

“Tiểu Lục, nhìn anh đi, nói cho anh biết em có thích anh không?” Quách Dục An nhìn thẳng vào đôi mắt trong suốt của Cổ Tiểu Lục, giọng trầm ấm thâm tình hỏi.

“Em...” Cổ Tiểu Lục vốn muốn nói thích, nhưng chữ này lại kẹt trong cổ họng cô không thể nói không nên lời.

Quách Dục An anh chậm rãi cúi xuống, nhẹ nhàng hôn Cổ Tiểu Lục...

Cổ Tiểu Lục không ngờ tới Quách Dục An lại dám thân mật như vậy với cô nên cả người ngẩn ra, lại không biết nói phải như thế nào để đáp lại anh.

Môi anh ta và môi Ngự Diễm rất khác nhau, nụ hôn của Ngự Diễm gây cho cô sự rung động thật lớn, nhưng mà nụ hôn của Quách Dục An cô lại cảm thấy trong lòng vô cùng bình thản, không chút nào làm cho cô cảm nhận được sự rung động.

Cổ Tiểu Lục nhẹ nhàng đẩy Quách Dục An ra, không muốn để anh có cơ hội tiến thêm bước nữa.

“Tiểu Lục, em không thích anh hôn em sao?” sự cự tuyệt của Cổ Tiểu Lục khiến cho Quách Dục An cảm thấy bị tổn thương sâu sắc.

Cổ Tiểu Lục cắn cắn môi dưới lắc đầu nói: “Em không biết, có lẽ chúng ta tiến triển quá nhanh...”

“Thực xin lỗi, là do anh quá hấp tấp, bây giờ anh đưa em về nhà.” Quách Dục An thở dài, ban đầu anh cũng biết rằng Cổ Tiểu Lục dù có yêu anh đến mấy cũng không bao giờ chủ động thân, nhưng anh không ngờ tới quan niệm của cô lại bảo thủ như vậy.

“Đạ...” Cổ Tiểu Lục cúi đầu khẽ trả lời.

Vì sao trong lòng cô sau khi kết thúc buổi hẹn hò với Quách Dục An anh vẫn không hề cảm thấy thoải mái? Chẳng lẽ trong tận cùng trái tim cô thật sự đã không còn thích Quách Dục An nữa rồi sao? Trong đầu Cổ Tiểu Lục bây giờ hiện lên vô số câu hỏi mà ngay cả bản thân cô cũng chưa có câu trả lời.

Lúc rời khỏi rạp chiếu phim hai người bọn họ cũng chưa phát hiện cách đó không xa Ngự Diễm cùng Mạnh Nghị vô tình chứng kiến toàn bộ hình ảnh thân mật của cô và Quách Dục An.

“cô gái đó không phải Cổ Tiểu Lục sao? Thì ra cô ta cùng bạn trai đã trở lại bên nhau? Được rồi, lần trước coi như ta hiểu lầm người, bây giờ ta hoàn toàn tin tưởng người cùng nàng là trong sạch.” Mạnh Nghị vỗ vỗ vai Ngự Diễm, tỏ vẻ hiểu biết nói.

Ngự Diễm nắm chặt hai nắm đấm, anh cũng không thể ngờ rằng bản thân anh khi phải chứng kiến cảnh Cổ Tiểu Lục thân thiết với nam nhân kia, trong lòng anh lại chẳng thấy thoải mái một chút nào, thật đáng chết, đáng lẽ ra anh phải cảm thấy vui vẻ mới đúng vì điều đó có nghĩa là Cổ Tiểu Lục đã tìm được tình yêu đích thực của cô, anh rốt cuộc cũng không sợ bị cô dây dưa làm phiền...

“Mặt của người sao lại có thể khó coi như vậy! Chẳng lẽ người đang ghen?” Nhìn biểu tình chuyển biến trên mặt Ngự Diễm, Mạnh Nghị không sợ chết nói.

Chết tiệt! anh làm sao có thể phần nộ như vậy chứ, Ngự Diễm anh cảm thấy tâm trạng xúc động mạnh mẽ.

“Người đang nói cái chuyện ma quỷ gì vậy? Ta không muốn ăn cơm nữa, người tự đi đi.” Nói xong, Ngự Diễm liền xoay người rời đi.

“Xem ra lần này người thật sự rơi vào bẽ bực...” Nhìn thấy Ngự Diễm hành vi khác thường như thế, Mạnh Nghị lắc đầu thấp giọng.

Bạn đang đọc truyện *Tán Tình Cô Nàng Xấu Hổ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Chương 7

Ngày hôm sau, Cổ Tiểu Lục mang theo tâm tình không bình yên đến văn phòng của Ngự Diễm, cô đặc biệt cố tình đến trước thời gian học hai tiếng bởi vì trong lòng có rất nhiều chuyện định chia sẻ cùng Ngự Diễm, cả đều là vấn đề nan giải của cô và Quách Dục An.

Vừa đến trước cửa văn phòng Ngự Diễm, ngay lúc cô định gõ cửa thì đột nhiên nghe tiếng nói chuyện bên trong làm động tác của cô chợt dừng lại.

“Ta thực không hiểu vì sao người phải làm như vậy, người bây giờ là đang trốn tránh tình cảm của chính mình.” Đối mặt với sự cố chấp của bạn tốt, Mạnh Nghị anh không khỏi bất đắc dĩ lắc đầu.

“Ta xin đính chính lại, ta đối với Cổ Tiểu Lục, nữ nhân âm dương quái khí không kia không có chút cảm tình nào, người không cần phải cứ ghép tên ta và cô ta cùng một chỗ như thế đâu.” Nghe Mạnh Nghị phân tích đung chim vào chỗ nhạy cảm sâu thẳm của anh khiến Ngự Diễm có chút hỗn hển không thể chấp nhận sự thật.

“Là như vậy sao? Vậy vì sao người trông rầu rĩ không vui như vậy?” Mạnh Nghị mở to mắt nói, sau chuyện ngày hôm nhìn thấy Cổ Tiểu Lục cùng bạn trai hôn môi ở trước rạp chiếu phim, Ngự Diễm cả người liền trở nên kỳ dị, không cần phải nói Mạnh Nghị anh cũng thừa biết chuyện chuyển biến tâm tư của Ngự Diễm cùng sự kiện kia chắc chắn có liên quan, huống hồ Ngự Diễm còn phản ứng kích động như vậy không phải ghen thì là gì?

“Ta như thế nào mà người nói là rầu rĩ không vui? Ta thực ra rất vui vẻ, bây giờ Cổ Tiểu Lục đã có được cái cô ta muốn, ta cũng sắp có thể khỏi bị cô ta dây dưa làm phiền, ta bây giờ còn vui đến quên cả trời đất ấy chứ.” Anh khần trương lời nói ác khí và suy nghĩ thật trong lòng hoàn toàn trái ngược nhau.

Trên thực tế bây giờ trong lòng anh cảm thấy rất loạn, sự chín chắn điềm đạm vốn dĩ hàng ngày toàn bộ tan thành mây khói, đơn giản là vì chuyện Mạnh Nghị chỉ một câu khẳng định anh yêu Cổ Tiểu Lục, mà những lời này sẽ hoàn toàn thay đổi nhân sinh quan của anh nên anh tuyệt đối không thể để cho chuyện như vậy phát sinh!

“Người nói tất cả những điều đó là hoàn toàn thật tâm?” Mạnh Nghị đã quen biết Ngự Diễm quá lâu nên không thể tin những gì anh mới khẳng định, nghi vấn hỏi lại.

“Đương nhiên, Ngự Diễm ta làm sao có thể yêu cô gái không có hàm lượng nguyên tố đó chứ.” Ngự Diễm ngoài miệng cất lực phủ nhận, nhưng trong lòng anh lại cảm thấy vô cùng lo âu.

“Được rồi, người nói như thế nào thì là thế ấy đi.” Tuy rằng biết Ngự Diễm chỉ được cái mạnh miệng, nhưng Mạnh Nghị anh vẫn không muốn buông tha truy vấn bạn tốt.

“Bây giờ có thể tạm thời mời người ra ngoài cho ta làm việc được chưa? Ta muốn yên lặng một chút.” Ngự Diễm lấy tay hất hất mái tóc, thờ dài tức tối nói.

“Được, ta đi ra ngoài trước.” Nói xong Mạnh Nghị liền xoay người bước ra cửa, nhưng khi cánh cửa vừa bật mở lại ngoài ý muốn nhìn thấy khuôn mặt đang tái xanh của Cổ Tiểu Lục.

“Tiểu Lục... Cô đến từ khi nào?” Mạnh Nghị giật mình không chắc Cổ Tiểu Lục có nghe được những gì anh và Ngự Diễm mới nói chuyện hay không.

Vừa nghe Mạnh Nghị kinh hô lên tiếng, Ngự Diễm cũng nhanh chóng nhìn về phía cửa, quả nhiên anh thấy sắc mặt tái nhợt của Cổ Tiểu Lục.

Còn chưa đến giờ học, cô tại sao lại ở đây? không phải là cô đã nghe hết những gì anh mới nói đó chứ? Thì cứ coi như là cơ hội vừa vặn đến đi, anh có thể mượn dịp này để buông cô ra, nhưng không hiểu vì sao từ đáy lòng anh lại cảm thấy rất khó chịu!

“Tôi vừa đến xong...” Cổ Tiểu Lục cổ họng nghẹn ngào, khó khăn nói.

“Không phải còn chưa tới giờ học sao? Cô tới sớm như vậy làm cái gì?” Ngự Diễm xoay người cổ tình không nhìn tới bộ dáng đáng thương của cô, vì nhìn cô như thế anh cảm thấy trong lòng vô cùng áy náy vì đã làm thương tổn cô.

“Tôi...” Vốn muốn nói gì đó nhưng Cổ Tiểu Lục một câu cũng không nói nên lời.

“Diễm, người đừng kích động như vậy, dọa Tiểu Lục rồi.” Mạnh Nghị cố thủ lên tiếng hoà giải.

“Được, vừa vặn cô đã đến đây rồi, tôi cũng có chuyện cần nói rõ ràng với cô!” Ngự Diễm dừng lại hít một hơi thật sâu, đau dài không bằng đau ngắn, hôm nay anh phải dứt khoát chấm dứt mối quan hệ không rõ ràng của bọn họ.

Cổ Tiểu Lục bờ vai run nhè nhẹ, một dự cảm xấu hiện ra trong đầu cô.

Mạnh Nghị nhìn hai người bọn họ trong chốc lát, rồi thờ dài bước ra khỏi văn phòng của Ngự Diễm.

“Anh muốn nói gì?” Cổ Tiểu Lục giọng khàn khàn hỏi.

“Từ ngày mai cô không cần tiếp tục đến đây nữa, chương trình học đến đây chấm dứt được rồi.” nghe giọng điệu kiên quyết của Ngự Diễm khiến Cổ Tiểu Lục giật mình, cô mở to mắt nhìn Ngự Diễm, chậm chạp nói một câu.

“Vì sao anh lại đột nhiên quyết định như vậy...” Cổ Tiểu Lục nghẹn ngào hỏi.

Ngự Diễm không muốn nhìn bộ dạng điềm đạm đáng yêu kia, ngữ khí anh vô cùng trấn định nói: “Dù sao cô cũng đã đạt được điều cô muốn, tôi tin Quách Dục An có thể đem lại hạnh phúc cho cô, điều này không phải là mục đích cuối cùng của chúng ta sao?”

Nghe xong những lời Ngự Diễm nói, Cổ Tiểu Lục trong lòng khiếp sợ không nói ra lời, thân thể và linh hồn đều trong nháy mắt đông cứng tê liệt, cả người ngây ngốc đứng yên tại chỗ, thật lâu cô không thể hoàn hồn.

“Cô không sao chứ?” Thấy Cổ Tiểu Lục bộ dáng thất hồn lạc phách, Ngự Diễm trong lòng như bị ai cắn, chẳng lẽ những lời anh nói đã làm tổn thương cô?

Lúc này Cổ Tiểu Lục ánh mắt trống rỗng nhìn anh đau lòng hỏi: “Những lời anh nói là thật tâm sao?”

Ngự Diễm không dám đón nhận cái nhìn chăm chú của Cổ Tiểu Lục, anh tránh ánh mắt qua bên mắt cổ nên suy nghĩ muốn ôm cô vào lòng mà cứng rắn trả lời: “Đương nhiên rồi.”

Cổ Tiểu Lục lần đầu tiên cô cảm nhận được sự đau lòng, thì ra tâm lực lao lực quá độ sẽ cảm giác khó chịu như vậy, vào giờ phút này, cô cũng đồng thời cảm nhận được tình cảm của mình đối Ngự Diễm đã vượt quá tưởng tượng của chính cô rồi.

“Được, tôi biết rồi... từ giờ về sau tôi sẽ không đến làm phiền anh nữa, rất cảm ơn anh đã chiếu cố tôi trong thời gian này...” Cổ Tiểu Lục cố nén nước mắt.

Trên đời này không có buổi tiệc nào mà không tàn, nhưng cô cũng thật không ngờ ngày này sẽ đến nhanh và đột nhiên như vậy, bản thân cô còn chưa kịp chuẩn bị tâm lý, thì bọn họ đã như thế này...

Nghĩ đến sau này không có lý do gì để ở bên cạnh Ngự Diễm, Cổ Tiểu Lục trong lòng cảm thấy chua xót làm cô khó chịu đến khó khăn thở.

“cô đi đi, hi vọng cô có thể nắm bắt được hạnh phúc.” Ngự Diễm nhún nhún tâm hạ lệnh trực khách, bởi vì anh không thể ở cùng Cổ Tiểu Lục một chỗ thêm chút nào nữa, anh sợ bản thân mình xúc động sẽ đưa ra quyết định sai lầm.

Cổ Tiểu Lục nhìn về phía Ngự Diễm, gương mặt miễn cưỡng nở ra một nụ cười sau đó xoay người rời khỏi nơi đã giúp thay đổi cuộc đời cô.

Sau khi Cổ Tiểu Lục rời đi, nội tâm của Ngự Diễm anh cũng không thể được giải thoát, một cảm giác ảm đạm lại phủ vây anh.

Cổ Tiểu Lục thương tâm rời đi, cô hoang mang lo sợ ngồi ở công viên, đến tận khi mặt trời chiều mờ nhạt phân tán ở trên người, cô mới phát hiện ra bản thân mình đã ngồi ở đây cả một ngày trời.

Cô thực sự cảm thấy bàng hoàng, mất mát? Lúc này cô hẳn là nên đi tìm Quách Dục An để anh an ủi cô mới đúng! Vì sao cô lại thể hiện bộ dạng như bị thất tình như thế chứ? Chẳng lẽ cô đã không thể tự kiềm chế yêu thương Ngự Diễm rồi?

“Tiểu Lục... Tiểu Lục em sao lại ngồi ở đây?” lúc Cổ Tiểu Lục đang mơ mơ hồ hồ, giọng Quách Dục An bỗng vang lên phía sau, Cổ Tiểu Lục cô đột nhiên quay đầu nhìn lại, trong lòng chợt phát hiện ra chính cô khi nhìn thấy anh ta không hề có cảm giác khi mong mỏi được gặp người yêu thương, điều này càng khẳng định chuyện cô đã yêu thương Ngự Diễm là có thực.

“Đây là chỗ nào nhỉ?” Lúc này Cổ Tiểu Lục mới phát hiện mình đang thất hồn lạc phách ngồi ở đâu cũng không biết.

“Em đang đùa anh à! chỗ này là công viên trước trường đại học của anh, nha, không phải là em đang chờ anh tan học sao? Hôm qua anh đã nói hôm nay sau khi tan học anh sẽ qua nhà tìm em mà...” Ngoài ý muốn nhìn thấy Cổ Tiểu Lục, Quách Dục An khó nén cảm giác hưng phấn, thao thao bất tuyệt nói.

“Quách Dục An, anh có biết yêu thương một người cảm giác như thế nào không?” Cổ Tiểu Lục đột nhiên hỏi.

“Đương nhiên là biết, yêu thương một người sẽ rất muốn gặp mặt người ấy, tất cả trong đầu chỉ có hình ảnh của người ấy mà thôi... Trời ạ, bệnh trạng này căn bản mà nói chính là tâm tình mà cô đang đối với Ngự Diễm!

“Xong rồi, em thật sự yêu thương anh ấy...” Cổ Tiểu Lục buồn rầu thì thào tự nói.

“Tiểu Lục hôm nay em là lạ, có phải em đang có tâm sự gì hay không?”

Cổ Tiểu Lục cúi đầu trầm tư trong chốc lát, đem suy nghĩ lung tung trong đầu chậm rãi nói với Quách Dục An: “em nghĩ là em không thích anh, chúng ta vẫn chỉ nên dừng lại ở quan hệ bạn bè thì tốt hơn.”

“Cái gì... cái gì? Tiểu Lục, có phải anh đã làm chuyện gì khiến cho em không vui? Hay là biểu hiện của anh không tốt?” Vừa nghe những lời nói đó của Cổ Tiểu Lục, Quách Dục An cả người kích động lên.

“Không, cũng không phải là... Chỉ là vì em nghĩ em đã yêu người khác.” Cổ Tiểu Lục khẽ nói.

“Người kia... Không phải là nam nhân hôm nọ bên cạnh em đấy chứ, sự thay đổi của em cũng là do anh ta đúng không?” Quách Dục An đột nhiên nhớ tới vài lần chạm mặt trước đây khi từng, lúc ấy anh còn tự hỏi làm sao mà Cổ Tiểu Lục có thể có người bạn cao thượng như vậy, thì ra anh ta chính là đối tượng trong lòng của Cổ Tiểu Lục.

“Có lẽ là... thật có lỗi, em có thể ở đây yên lặng một chút không?” Cổ Tiểu Lục không muốn thảo luận vấn đề có liên quan đến Ngự Diễm trong lúc này, cô cân bình tĩnh suy nghĩ về chuyện rắc rối vừa mới phát sinh này.

“Được rồi! Bất quá Tiểu Lục, nếu chúng ta không thể làm người yêu thì chúng ta vĩnh viễn vẫn còn tình bằng hữu, có khó khăn gì thì em có thể tới tìm anh...” trước khi rời đi Quách Dục An đau khổ miễn cưỡng an ủi cô như vậy, nhưng trong lòng Cổ Tiểu Lục cô hiểu rất rõ chính mình sẽ không có khả năng đi làm phiền anh ta bất cứ chuyện gì.

Sau đó Cổ Tiểu Lục cô cứ tiếp tục ngồi yên tại chỗ cho đến tận khi màn đêm buông xuống, cô mới mệt mỏi đứng dậy lê bước vào một quán bar gần đây, muốn lợi dụng chút men rượu để giúp bình ổn phần nào tâm trạng đang hỗn loạn của cô...

Một mình ngồi ở quầy bar, cứ một ly lại tiếp một ly, ý thức của Cổ Tiểu Lục cô cũng dần dần cảm thấy mơ hồ.

Ai, cô làm sao có thể yêu Ngự Diễm chứ? Đây là chuyện tối kỵ vậy mà cô cũng phạm phải, Ngự Diễm à Ngự Diễm, lúc này không biết anh đang làm

gì? Có chút nào nghĩ về cô giống như cô đang nghĩ tới anh?

Đột nhiên trong lòng cảm thấy vô cùng xúc động, Cổ Tiểu Lục vô thức cầm lấy di động gọi cho Ngự Diễm...

“Ngự Diễm! tôi xong đời rồi... tôi yêu thương anh, anh bảo tôi nên làm cái gì bây giờ? Làm sao có thể phát sinh loại sự tình này chứ...” Điện thoại vừa được kết nối, Cổ Tiểu Lục liền khẽ than nói.

“Tiểu Lục? cô lại uống rượu?” Nghe thấy giọng điệu của Cổ Tiểu Lục thần khí không rõ ràng, khiến Ngự Diễm anh hơi khiếp sợ.

“Ngự Diễm... Làm sao bây giờ... anh nói đi a... Tôi bây giờ nên làm cái gì đây...” Cổ Tiểu Lục vừa khóc lóc vừa nói đứt quãng.

Tiếng khóc của Cổ Tiểu Lục làm cho lòng Ngự Diễm như bị thất lại, hơn nữa cô còn nói ra rằng cô yêu anh khiến cho anh càng bối rối bất an.

“Cô bây giờ đang ở đâu?” Ngự Diễm lo lắng hỏi.

“Chỗ này hình như là quán bar “TWINS”...” Cổ Tiểu Lục cào cào mái tóc, bản thân cô cũng không xác định chính xác nơi này là chỗ nào, cô chỉ là nhìn tên quán trên cốc bia cô đang cầm trên tay.

“Được, cô chờ tôi, tôi lập tức đến đó.” Nói xong, Ngự Diễm nhanh chóng cúp điện thoại, cầm chìa khóa xe trên bàn rồi chạy ra cửa.

“Ngự Diễm, đợi chút...” Cổ Tiểu Lục nhụt chí mở to mắt nhìn điện thoại, tại sao cô còn chưa nói xong mà Ngự Diễm đã cúp điện thoại!

Không bao lâu sau, Ngự Diễm về mặt lo âu chạy như bay tới quán bar mà cô nói.

Đứng ở cửa ra vào, Ngự Diễm liếc mắt một cái là đã trông thấy Cổ Tiểu Lục đang ngồi ngật ngưỡng bên quầy bar, thấy cảnh này trong lòng Ngự Diễm tràn đầy là đau thương cùng phần nộ.

Nha đầu ngốc này chẳng lẽ không biết một người con gái xinh đẹp như cô tới quán bar uống say đến không còn biết gì như thế thực dễ dàng bị bọn đàn ông xấu lợi dụng hay sao chứ? Cô chết tiệt tưởng rằng an ninh đô thị ở Đài Bắc này tốt sao?

“Chết tiệt, cô thật là quá đáng!” anh nhanh chóng tiêu sái đến bên cạnh Cổ Tiểu Lục, nâng thân hình đang lơ đãng mềm nhũn của cô dậy ôm vào trong lòng thăm mắng.

“anh tới rồi ư... tại sao mới một buổi chiều không gặp mà anh lại biến thành đẹp trai đến như thế chứ...” Cổ Tiểu Lục cả người dựa vào Ngự Diễm, hơn nữa cô còn lớn mật vuốt ve khuôn mặt anh, nhìn khuôn mặt tuần tú đang sốt ruột lo lắng của anh mà cười ngớ ngẩn nói.

“cô say rồi, tôi đưa cô về.” Ngự Diễm thay Cổ Tiểu Lục thanh toán, sau đó khẽ ôm thân hình đầy rượu của cô nói.

“anh thật là ngớ ngẩn, tôi say như vậy mới tốt, như vậy anh có thể giở trò với tôi a...” Cổ Tiểu Lục tựa đầu vào vai anh thân thể vận vẹo nói.

“Cô tưởng tôi là người như thế nào hả?” hương thơm cơ thể cô phảng phất bay vào mũi anh trong nháy mắt làm ngực anh cảm thấy cứng lại, nhưng anh rất nhanh chóng lấy lại bình tĩnh đem đầu Cổ Tiểu Lục khẽ đẩy ra, sau đó dùng giọng lạnh lùng để che dấu sự bất an trong lòng.

“Là... đúng a, anh là nhà thiết kế danh tiếng cao thượng nha, làm sao có thể để mắt đến một cô gái thân phận rẻ tiền cây cau Tây Thi như tôi chứ...” Cổ Tiểu Lục nhìn Ngự Diễm si ngốc khẽ cười, cô nghĩ rằng đúng như vậy a, muốn Ngự Diễm anh có dục vọng ăn đậu hủ cô coi bộ cũng còn không có khả năng nữa là! Dù sao cô cũng chỉ là một cô gái kém cỏi... cô lấy cái gì để xứng đôi với công tử nhà giàu Ngự Diễm này chứ?

“cô say quá rồi.”

“tôi không có say...” Cổ Tiểu Lục tiếp tục rúc vào lòng anh.

“cô nói những lời này chứng tỏ rằng cô thật sự rất say rồi, đi thôi, tôi đưa cô về nhà.” Nói xong, Ngự Diễm nâng cô dậy tính lái xe đưa cô về nhà nghỉ ngơi.

“Tôi không về nhà đâu, tôi không về nhà...” Cổ Tiểu Lục biểu tình giống như một đứa trẻ cò kè mặc cả.

“Không về nhà vậy cô muốn nghỉ ngơi như thế nào đây?” thấy Cổ Tiểu Lục không ngừng phản kháng, Ngự Diễm đành đơn giản ôm lấy Cổ Tiểu, nhanh bước tiêu sái đến bãi đỗ xe chỗ.

Bị Ngự Diễm ôm ở trong lòng Cổ Tiểu Lục cảm thấy vô cùng yêu thích cái cảm giác ấm áp này, chỉ mong nó vĩnh viễn không biến mất đi, cô thực hi vọng Ngự Diễm anh có thể vĩnh viễn như vậy ôm lấy cô...

Đột nhiên thân thể cô cảm thấy rất khó chịu, ruột gan như bị ai xáo tung, cổ họng khô rát... aizz, cô có cảm giác muốn ói ra!

Ý nghĩ như vậy vừa mới hiện lên, cô lập tức từ trong bụng nôn mửa ra không kịp chuẩn bị.

“Đáng chết!” Vừa mới mở cửa xe chuẩn bị đặt Cổ Tiểu Lục vào thì cô đã tặng anh một lễ vật lớn đến thế để đáp lễ!

Ngự Diễm bộ mặt chuyển xanh nghiêm mặt nhìn lại bị vest hàng hiệu mắc tiền đã bị cô ói ra lem luốc hôi hám chết đi được...

Anh nên cảm thấy may mắn vì cô ói trên người anh chứ không phải trên xe chứ? Nếu nếu bây giờ chiếc xe trị giá hàng trăm vạn của anh bị cô ói thì có lẽ anh sẽ để Cổ Tiểu Lục cô cùng xe ở lại rồi một mình nghênh ngang rời đi.

”nữ nhân chết tiệt này!” Ngự Diễm tính mắng cô một chút, thì đã thấy hai mắt cô nhắm nghiền như hôn mê vì thế lời vừa đến họng liền phải nuốt trở về.

Nếu có thể, anh thật sự rất muốn ném cô gái say mềm này một mình rồi rời đi, nhưng anh cũng không muốn ngày mai đọc báo nhìn thấy tin tức gì đó có liên quan đến Cổ Tiểu Lục.

“Quên đi!” Từ ngày gặp cô gái phiền phức này, nhân sinh của anh vẫn thường xuyên bị đảo lộn từng پہلو, Ngự Diễm đành cời áo somi, trực tiếp đem nó vứt vào thùng rác ven đường, trong lòng thâm than khổ.

“Ê ! cô đừng ngủ, cô còn chưa nói cho tôi biết nhà cô ở đâu!” thấy Cổ Tiểu Lục bộ dáng lờn khờng, hai mắt nhắm tịt, Ngự Diễm nhanh chóng cau mày vỗ vỗ hai má cô hỏi, nhưng đáp lại lời anh chỉ có tiếng hít thở phì phò nặng nề của cô.

Xem ra không có biện pháp nào khác, chỉ còn có thể đem nữ nhân phiền phức say đến không biết gì này về nhà anh tạm!

Ôn nhu đặt Cổ Tiểu Lục ở trên giường mềm mại của anh sau đó Ngự Diễm nhanh chóng phóng đến phòng tắm tẩy rửa mùi vì không mấy gì là dễ chịu mà cô mới ban cho.

Bị tiếng nước đánh thức Cổ Tiểu Lục sờ sờ cái đầu đang vò cùng nhức nhối, rồi chậm rãi mở to mắt nhìn chung quanh bốn phía... Nơi này là... nhà Ngự Diễm sao? Cô sao lại ở chỗ này...

Cổ Tiểu Lục cố gắng nhớ lại, đột nhiên nhớ tới trong lúc tình trạng nửa tỉnh nửa say cô đã gọi điện thoại cho Ngự Diễm... Sau đó mọi chuyện thì cô hoàn toàn không còn nhớ rõ, xem ra như vậy là Ngự Diễm đến quán bar tìm cô... Trời ạ! Cô nhất định có nói cái gì đó không nên rồi.

Trong không khí này toàn thân Cổ Tiểu Lục run lên, thần kinh lại căng thẳng, cô sẽ không... ói vào người anh đó chứ? Cho nên Ngự Diễm anh mới phải tắm rửa kỳ cọ như vậy.

Thảm, thảm ! cô làm sao mà dám xin lỗi anh đây? Nhưng bất quá lúc này trong phòng tắm Ngự Diễm anh hẳn là đang khóa thân hoàn toàn đi? Cổ Tiểu Lục có thể tưởng tượng cơ thể tinh tráng tuyệt đẹp của Ngự Diễm... Oa! Không được, chỉ là mới nghĩ đến thôi mà tim cô đã đập bùm bùm, hơi thở hỗn hển!

Trộm liếc về phía phòng tắm thủy tinh mờ mờ, mơ hồ cô còn có thể thấy thân hình cao gầy của Ngự Diễm khiến Cổ Tiểu Lục cô thiếu chút nữa thì máu mũi chảy ròng.

Không thể ngờ rằng một nam nhân lại có thể mê hoặc lòng người đến cảnh giới như thế, ngay cả cô là thanh tâm quả dục “Tục nữ” đều không chịu nổi...

Đột nhiên, trong đầu cô bỗng xuất hiện lên một ý tưởng điên cuồng, cô muốn đem lần đầu tiên của mình dâng hiến cho Ngự Diễm!

Dù sao đi nữa sau này bọn họ cũng không có cơ hội gặp lại, mà cô lại yêu anh như thế, không bằng khiến cho anh trở thành người đàn ông đầu tiên của cô!

Cổ Tiểu Lục tự nói với chính mình, cô phải bình tĩnh, phải bình tĩnh, như vậy một chút mới có cơ hội dụ dỗ Ngự Diễm, bất quá... cô căn bản hoàn toàn không có kinh nghiệm ở phương diện này...

Không bằng cứ như vậy đi, đầu tiên... đầu tiên cứ cởi quần áo trước cái đã!

Uống rượu vào không phải ai cũng kêu nóng quá sao? Nếu cô không mặc quần áo mà thoát trần như nhộng cũng không phải là chuyện không có logic, may mắn là hôm nay cô mặc nội y của hãng Lace mấy mùa mấy ngày hôm trước, nếu bây giờ trình diện trước mắt anh mà cô vẫn mặc đồ lót có hình Disney mà cô yêu thích nhất thì thật đúng là tổ trác. Nghĩ thế Cổ Tiểu Lục bắt đầu đem trang phục trên người toàn bộ vứt đi, toàn thân cao thấp chỉ còn sót lại bộ đồ lót màu hồng nhạt.

Cổ Tiểu Lục trong lòng hưng phấn nằm trên giường lớn trở mình lăn qua lộn lại, trong lòng bắt đầu dự định sẽ đợi lát nữa dùng đến chiêu thức câu dẫn Ngự Diễm anh, không phải cô không muốn tìm ra cách quyến rũ nhất nhưng cái chính là do cô nghĩ không ra phương pháp hữu dụng nào cả.

Thời gian chậm chạp trôi qua, sự chờ đợi khiến cô có chút không kiên nhẫn, Cổ Tiểu Lục bắt đầu mệt mỏi đứng lên, cô nằm soãi ở trên giường duỗi thân thể cứng ngắc vì mỏi, hơn nữa đầu óc còn đang bận bịu suy nghĩ nghĩ hoặc tại sao Ngự Diễm anh lại còn chưa ra, có khi nào anh biết được âm mưu của cô nên trốn trong toilet không dám ra không? Anh ta ở trong đó cũng đã hơn ba mươi phút rồi, làm sao mà một đại nam nhân lại có thể tắm rửa lâu đến như vậy? Cũng không phải là quý phi thời cổ đại, tính ra Cổ Tiểu Lục cô tốc độ tắm rửa so sánh còn nhanh hơn anh mấy lần, cô luôn có thể dùng thời gian ngắn nhất tắm rửa đến thơm tho ngào ngát, tốc độ của Ngự Diễm anh nếu là chỉ bằng một nửa của cô thì cũng là tốt lắm rồi!

Ai, thật sự là chờ đợi không hề cảm thấy thoải mái tí nào, chờ đợi khiến Cổ Tiểu Lục cô từ pháp phòng, khăn trang chuyển sang bình tĩnh, lại từ bình tĩnh chuyển sang buồn ngủ...

Không, tuyệt đối không được, đã đến gần mục đích rồi cô không thể nào ngủ như vậy được...

Không thể ngủ, không thể ngủ... Tuyệt đối không thể ngủ... cô muốn tỉnh táo một chút...

Bất quá thói quen rượu sau khi uống của cô luôn luôn là như thế, chỉ sa ít phút sẽ cảm thấy rất buồn ngủ... Chỉ thấy Cổ Tiểu Lục ngáp một lần rồi lại một lần, mí mắt cũng càng lúc càng nặng nề trầm trọng, vì thế cô rốt cục vô lực quyết định, trong thời gian chờ đợi Ngự Diễm tắm xong thì cô vụng trộm ngủ một chút là được, chỉ một chút thôi...

Vì thế không đến ba mươi giây sau, Cổ Tiểu Lục đã nhanh chóng ngủ say như một chú heo con...

Ngự Diễm từ phòng tắm đi ra thấy ngay trước mắt anh một nữ nhân chỉ còn nội y trên người đang nằm thoải mái ở giường thượng gác khò khò!

Anh thật không hiểu nổi nha đầu kia lại muốn làm cái trò gì, thấy cô chỉ còn quần áo lót xộc xệch bộ dáng liêu nhân mềm mại nằm ở trên chiếc giường lớn thờ phỉ phỉ say giấc ngủ, Ngự Diễm anh liền bắt đắc dĩ lắc đầu.

Xem ra sự tra tấn tối nay mới chỉ bắt đầu, chỉ là mới thấy cô quần áo lộ ra ngoài thân thể mềm mại trắng nõn vật nam tính của anh vốn đang ngoan ngoãn liền không thể không chế được giờ lên cao, nữ nhân này cô ta rốt cuộc muốn đùa bỡn anh đến tình trạng gì nữa đây?

Ngự Diễm anh lập tức cảm thấy hối hận vì đã không đưa nha đầu kia đến thuê một phòng khách sạn cho cô ta mà lại đem cô về nhà, để dục vọng của anh lại một lần nữa bị cô khơi dậy đau đớn chịu đựng cứng rắn dưới thân làm anh phải nhanh chóng một lần nữa trở lại phòng tắm, chịu đựng cái lạnh của vòi hoa sen hồng đem dục hòa đang tràn ngập trong cơ thể áp chế xuống.

Nha đầu chết tiệt này, anh bắt đầu hoài nghi cô là say thật hay giả vờ, mọi chuyện cứ đợi đến sáng sớm mai hỏi lại cô ta mới được!

Ngự Diễm anh cũng có thói quen lóa thể khi ngủ nên vội vàng bước tới sofa xa nhất so với giường của Cổ Tiểu Lục rồi nằm xuống, thật lâu sau anh mới tạm quên đi người trên giường đang vô tình dụ dỗ anh mà chậm rãi tiến vào mộng đẹp...

Bạn đang đọc truyện *Tán Tình Cô Nàng Xấu Hổ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Chương 8

Aiz, giấc mộng quá đẹp, cô mơ thấy Ngự Diễm nằm bên cạnh cô để cô tùy ý xâm lược, giờ trò... Cổ Tiểu Lục trong mộng bắt đầu chảy nước miếng, trên khuôn mặt xinh đẹp mang theo nụ cười mãn nguyện hạnh phúc...

Không đúng, đây không phải giấc mộng, đây phải là sự thật mới đúng a!

Trong lúc tinh thần có chút hoảng hốt, Cổ Tiểu Lục đã bừng tỉnh lại, cô vội vàng ngồi bật dậy trên giường, sau đó khăn trương nhìn bốn phía xung quanh...

Đột nhiên, Cổ Tiểu Lục nhìn thấy ở góc xa nhất của phòng phát hiện Ngự Diễm anh đang ngủ say sưa... May mắn là anh ở đây, nếu không phải ngay lúc này cô nhìn thấy bộ dáng ngủ say của anh thì Cổ Tiểu Lục cô thật ra còn nghĩ đến bản thân cô đang nằm mộng.

Nhìn đồng hồ treo trên tường, đã hơn hai giờ sáng... trời ạ cô đã ngủ say hơn năm tiếng đồng hồ...

Cảm thấy tinh thần đã sáng khoái hơn nhiều cô bỗng nhiên nhớ tới kế hoạch của mình lúc chấp tởm nên trong lòng rất muốn hoàn thành nhiệm vụ nhưng bất quá, Ngự Diễm anh hình như đang ngủ rất say cô phải làm sao để bắt đầu dụ dỗ anh đây?

Nghĩ là làm, Cổ Tiểu Lục rón ra rón rén bước xuống giường, đi tới bên Ngự Diễm, nhìn gương mặt anh lúc ngủ say rất giống thiên sứ, đột nhiên cô có giác không đành lòng ăn anh.

Bất quá... Hắc hắc, chắc đây là vận mệnh của anh, số mệnh đã an bài để cho Ngự Diễm anh bây giờ ở trong tay cô.

"Ngao ngao... chỉ cần một lần là được rồi, tôi rất nhiều thứ không hiểu, có khả năng chúng ta đều có một chút đau đớn, nhưng chúng ta cùng nhau cắn răng nhịn một chút sẽ êm đẹp cả thôi..." vù khẽ vuốt ve gương mặt anh Cổ Tiểu Lục còn vừa nhẹ nhàng trấn an bên tai Ngự Diễm, sau đó cô mới nhẹ nhàng kéo tấm chăn trên người Ngự Diễm xuống...

Trời ạ! trời ạ, anh trần như nhộng!

Ánh mắt Cổ Tiểu Lục thiếu chút nữa đã nhảy ra khỏi hốc mắt, không nghĩ tới chuyện anh ngay cả quần lót cũng không thèm mặc như thế! Này... hình ảnh đẹp mắt này thật sự là làm cho cô rất kinh hãi!

Thấy thân thể lộ lồ tình trạng của anh, đầu Cổ Tiểu Lục bắt đầu nháo nhào, căn bản cô bây giờ không biết bản thân mình muốn bắt đầu từ đâu.

Anh hoàn toàn khỏa thân, cô cũng nên phải lấy lại công bằng chứ ? Vì thế Cổ Tiểu Lục cô nghĩ tới là làm ngay tự coi bỏ bộ đồ lót nhỏ xíu còm xot lại trên người, nhìn qua nhìn lại cô bất cười, hai người bọn họ bây giờ nhìn như là trẻ sơ sinh toàn thân không quần không áo.

Dù sao anh cũng đang ngủ say , cũng không thể tự nhìn thấy cô lồ lộ, tuy rằng nghĩ như vậy, nhưng bất quá Cổ Tiểu Lục vẫn ngại ngùng cố ý dùng tay che bộ phận nhạy cảm của cô.

Cô luôn luôn cảm thấy tự ti vì bộ ngực quá lớn của mình, với thân hình nhỏ nhắn của cô thì bộ ngực hùng vĩ như vậy quả là hình ảnh buồn cười, ít nhất trong nhận thức của cô thì thân thể cô nên có da có thịt một chút, còn bây giờ với thân thể gầy gầy thanh mảnh có vẻ rất không hợp với bộ ngực hiện tại.

Nhìn thân hình Ngự Diễm anh cơ bụng rắn chắc, được kết hợp với vùng lông mao che kín căn cứ bí mật nam tính, Cổ Tiểu Lục bất giác mỉm cười rồi nhanh chóng lại lần nữa mặt đỏ lựng.

Cô chưa từng thấy nam nhân nào có khí quan xinh đẹp đến không thể tưởng tượng được như vậy, nhưng vật nam tính của anh bất quá không giống như trí tưởng tượng của cô giương nanh múa vuốt, Cổ Tiểu Lục vẫn nghĩ rằng tiêu kê kê của nam nhân sẽ giống như là cây lập xường thường được bày bán ven đường , thẳng mà lại thô, nhưng bộ phận trọng yếu của Ngự Diễm rất có mỹ cảm, hồng nhạt, bộ dáng mềm mại thoạt nhìn không có một chút lực sát thương nào cả!

Như vậy thì tốt lắm! chút nữa có tiến hành kế hoạch, khẳng định chắc sẽ không làm đau cô như mọi người vẫn nói, bây giờ cô thật sự muốn vụng trộm sờ tiểu tử mềm mại xinh đẹp kia một chút. . .

Ý nghĩ như vậy vừa mới lướt qua đầu, bàn tay nhỏ bé của Tiểu Lục đã lập tức ôm lấy vật nhỏ bé kia. . .

Oa! xúc cảm đặc biệt rất tuyệt nha, êm như sờ vào tơ lụa, Cổ Tiểu Lục cho tới bây giờ vốn không có kinh nghiệm kỳ lạ đến như vậy, cô rất thích cảm giác được vuốt ve vật trọng yếu của anh!

Nhưng bất quá tại sao nó đột nhiên biến thành lớn như thế này? Không phải là cô đã làm đau nó đấy chứ? Thấy tiểu tử của anh bất giác biến thành to lớn trong tay cô, Cổ Tiểu Lục chợt thấy hơi hoảng loạn.

“Ách. . .” Chợt nghe Ngự Diễm khẽ cất tiếng rên rỉ, Cổ Tiểu Lục sợ tới mức vội vàng buông tay lui từng bước về phía sau.

Này. . . cô nên làm cái gì bây giờ? Nếu vật ấy của anh vẫn còn cứng rắn như vậy, chắc Ngự Diễm nhất định sẽ tỉnh lại mất, như vậy không phải kế hoạch của cô sẽ chưa tiến hành đã phải tuyên cáo thất bại sao?

Phải nhanh hành động thôi, động tác phải nhanh một chút, tuyệt đối không thể lại để anh tỉnh dậy rồi đá văng cô ra khỏi cửa được ! cô phải nhanh chóng hiến thân cho anh nếu không thể làm hôm nay khả năng sẽ không còn cơ hội nào khác!

Ngỡ thế Cổ Tiểu Lục lập tức trở nên lớn mật , cô leo lên người Ngự Diễm, cái mông nho nhỏ an vị ở trên thắt lưng anh, nơi nữ tính của cô gần sát với vật nam tính nóng như lửa của anh ,nhưng căn bản cô không phải làm như thế nào để nó đưa vào trong cơ thể cô.

Xem ra, chuyện hiến thân này cũng không phải dễ dàng như cô suy nghĩ!

Cổ Tiểu Lục tả hữu vận vẹo thân hình, cố thử đem vật dư thừa thật lớn kia để vào thân thể của mình, nhưng loay hoay cả buổi vẫn không thu hoạch được gì, hơn nữa trong chốc lát, cô lại giật mình nghe thấy tiếng rên rỉ trầm thấp của Ngự Diễm.

“anh đừng có kêu nữa, anh mà cứ như vậy tôi càng cảm thấy khản trương. . .” Cổ Tiểu Lục lắp bắp nắm bắm trong miệng nói.

Cổ Tiểu Lục cảm lấy vật tượng trưng nam tính đang cứng rắn giống sắt thép kia loay hoay đưa qua đưa lại tìm cách đưa vào huyệt đạo của mình, nhưng cái chính là cô không có cách đem nó nhét vào trong thân thể, hơn nữa còn cảm thấy hơi đau đớn, cô đang bắt đầu hoài nghi có phải cô đang dùng sai phương pháp chăng?

Ngay lúc Cổ Tiểu Lục tính bỏ cuộc kế hoạch đêm nay thì cảm giác như có một đôi bàn tay đang xoa xoa mông cô. . . sống lưng Cổ Tiểu Lục chợt lạnh, thân thể cứng ngắc run lên.

Đôi tay kia vuốt ve dọc theo thắt lưng cô rồi hướng về phía trước bắt đầu vuốt ve hai bầu ngực no đầy của cô. . .

Cổ Tiểu Lục cảm nhận được cảm giác kỳ diệu từ đôi bàn tay ấy truyền tới khiến tay chân cô run rẩy, đầu óc bắt đầu vô lực rung rung lên.

“Ngự Diễm. . . anh tỉnh rồi sao?” Cổ Tiểu Lục khẽ nhe nhỏ giọng rên lên, nhưng bất quá nam nhân đang ở dưới thân cô không lên tiếng trả lời, Cổ Tiểu Lục thấy hai mắt anh vẫn còn nhắm chặt , bèn nghĩ rằng người đàn ông này chắc là đang tưởng anh ta mộng xuân quá?

Trên thực tế Ngự Diễm anh đã tỉnh dậy từ lúc Cổ Tiểu Lục lò mò bước đến gần anh, lúc nha đầu kia ghé vào tai anh thăm thì vài tiếng sau đó liền lấy thân thể anh ra mà “Làm xằng làm bậy” khiến hoả dục của anh lại bùng cháy, vốn anh cũng muốn xem thử xem nha đầu kia gan cô lớn đến đâu, nhưng không ngờ rằng cô cũng nhát gan như vậy, khiến cho dục vọng của anh điên cuồng nhưng không có cách nào được giải tỏa.

Vì thế Ngự Diễm dự định động thủ hưởng thụ tiểu Ngọc thô tự dâng lên đến cửa này, mặc kệ thân phận địa vị hai người có khác nhau đến thế nào đi chăng nữa, tối nay ah chỉ muốn có được nữ nhân mà anh đã từ lâu khao khát này!

Tay anh chỉ nắm hai nụ hồng của cô khéo léo vắn vẽ, đem hai bầu ngực tuyệt đẹp của cô mà đùa giỡn khiến càng thêm hồng. Cổ Tiểu Lục cắn thật mạnh môi dưới hô hấp dồn dập, muốn đẩy tay anh ra nhưng lại vô lực, chỉ có thể để anh tùy ý vờ về chơi đùa thân thể mềm mại của chính mình hai tay che kín khuôn mặt đang đỏ ửng.

Lần theo hai tay Ngự Diễm ôm đôi bầu vú của cô, nhẹ nhàng mà vuốt ve, kế tiếp anh khẽ kéo thân mình Cổ Tiểu Lục đến gần anh hơn, giúp cho đôi môi của anh có thể thuận lợi nhắm nháp đến vị ngọt của đôi nhũ hoa.

Khi bầu ngực của cô bị anh hút vào trong miệng, Cổ Tiểu Lục hơi thở gấp gấp, âm thanh yêu kiều không tự chủ được của cô làm cho bầu không khí càng thêm mờ ám “Ư...”

Ngự Diễm dùng đầu lưỡi nhắm nháp hai nụ hồng của cô càng khiến đầu óc Cổ Tiểu Lục mơ hồ chỉ có thể nhyuễn thân mình cùng anh hưởng thụ cảm giác này, quyền chủ đạo từ tay cô cuối cùng cũng đã bị Ngự Diễm anh cướp đi, cô chỉ có thể yên lặng hưởng thụ mà tự an ủi bản thân.

Cổ Tiểu Lục cắn bản không thể đoán được là Ngự Diễm đang ở dưới thân cô tỉnh hay vẫn đang say ngủ, chỉ có thể khép hai mắt theo bản năng cảm nhận khoái cảm phập phồng mà anh đem lại.

Cô cũng nhận được nơi dưới của mình bắt đầu ướt át... Loại cảm giác xa lạ này làm cô cảm thấy một chút cảm thấy thẹn thẹn nhưng lại vô cùng tốt đẹp...

Tay Ngự Diễm cuối cùng cũng đi vào nơi đang vô cùng ướt át giữa hai đùi cô, như là sợ hãi khi chạm vào sẽ làm cô đau nên anh rất nhẹ nhàng... nhẹ nhàng vuốt ve, mỗi khi tay anh chạm vào nơi trung tâm của cô của bên trong cơ thể cô lại như suối nguồn trào ra yêu dịch, phản ứng kích tình như vậy làm cho Cổ Tiểu Lục cảm thấy hơi ngượng định ngăn động tác đầy khiêu khích của Ngự Diễm lại.

“Em thật là mắn cảm...” anh đột nhiên kéo vành tai nhạy cảm của cô, đầy khêu gợi nhẹ nhàng ní non bên tai cô.

Lúc này Cổ Tiểu Lục mới phát hiện Ngự Diễm thực sự đã tỉnh, điều này khiến cho tâm Cổ Tiểu Lục càng thêm vui mừng, bởi vì ít nhất anh cùng cô xảy ra chuyện này khi cả hai cùng tự nguyện, anh đang thanh tỉnh tức là ở trạng thái không phải không biết chuyện gì đang xảy ra thì chuyện tối nay sẽ trở thành ký ức vô cùng tốt đẹp của cô, cô cũng thầm hi vọng sau này Ngự Diễm có lúc nào đó nghĩ tới cô, cũng hy vọng anh có thể nhớ rõ đêm tình cảm mãnh liệt này.

Cổ Tiểu Lục ôm chặt lấy cổ Ngự Diễm, hai thân thể bây giờ đều thấm đầy mồ hôi. Vào lúc này, Cổ Tiểu Lục cảm thấy Ngự Diễm không hề là một nam nhân luôn xa xôi không thể với tới, lúc này khoảng cách giữa anh và cô rất gần, rất rất gần... Gần đến nỗi cô có thể nghe thấy nhịp đập của trái tim anh...

“Thực xin lỗi... nhưng em yêu anh...” Giọng cô rất nhỏ dường như sợ Ngự Diễm đang nằm dưới thân cô nghe thấy, Cổ Tiểu Lục hiểu được tối nay nếu cô không nói ra bí mật trong lòng, ngày mai sau khi hai người mỗi người đi một ngả thì sẽ không còn có cơ hội thổ lộ như vậy nữa.

Thân thể Ngự Diễm khẽ khẽ run lên, nhưng anh cũng không nói gì thêm, Cổ Tiểu Lục thoáng nghĩ chắc anh cũng không thể nghe thấy lời bày tỏ tình cảm của cô, cắn bản cô tưởng nam nhân một khi đã đắm chìm trong nhục dục cái gì cũng không thể nghe thấy.

Ngự Diễm cũng không nói gì nhưng trong lòng anh rất để ý tới những lời cô nói, anh dường như cũng cố chấp để ý cô, nhưng trước mắt bây giờ hoàn toàn không phải là lúc nghĩ đến chuyện đó, lúc này anh chỉ muốn làm sao cho anh và cô đạt tới cực khoái cao nhất, chuyện tình yêu này, đợi cho khi mọi chuyện lắng đọng xuống nói đến cũng không muộn.

Tay Ngự Diễm trực tiếp lọt vào huyết đạo ẩm ướt của cô, cũng trực tiếp tiến vào trong cơ thể vùng chật ấy, chưa bao giờ bị dị vật xâm nhập Cổ Tiểu Lục đau đến khẽ kêu lên.

“Đau...” khoe mắt cô ứa lệ, không nghĩ tới chỉ là ngón tay dài nhỏ của anh mà đã có thể làm cô khó chịu như vậy, nếu anh đưa vật nam tính to lớn của anh vào cơ thể cô không phải sẽ xé rách cơ thể cô ra làm hai sao?

“Ngaoan... Đây là quá trình bất cứ nữ nhân cũng phải trải qua, đau đớn cũng sẽ không lâu lắm đâu.” Ngự Diễm kiên nhẫn an ủi bên tai cô.

Trên thực tế Ngự Diễm anh cho tới bây giờ cũng chưa từng chạm qua xử nữ, anh luôn cho rằng đó là điều vô cùng phiền toái, nhưng bất quá hôm nay anh cũng rất vui vẻ vì sắp trở thành người đàn ông đầu tiên của Cổ Tiểu Lục cô, thân thể cô anh chỉ muốn mình anh độc chiếm, cũng không phải vì cô là xử nữ, mà là tận sâu trong lòng anh đã có chỗ nào đó cho hình bóng của cô.

Bất quá nhìn thấy vẻ mặt yêu kiều nhỏ nhắn của Cổ Tiểu Lục khẽ nhăn vì đau trong lòng anh có chút phân vân không rõ, chỉ mới là ngón tay thon dài của anh đã khiến cô đau đớn như vậy, Ngự Diễm thực sự sợ cô không thể chịu nổi vật nam tính to lớn của anh.

“Ngự Diễm... em cảm giác không đến nỗi đau như vậy...” Cô dường như là sợ hãi Ngự Diễm anh sẽ ngưng hành động yêu đương lại, Cổ Tiểu Lục vội vàng cố lấy dũng khí nhỏ nhỏ giọng khẽ nói vào tai anh.

Lúc này ngón tay Ngự Diễm mới bắt đầu trượt nhẹ nhàng ra khỏi huyết đạo của cô, mỗi khi anh tiến vào cơ thể cô nhất thời co rúm một chút, có thể cảm giác được nơi ấy của cô vô cùng ướt át.

Ngự Diễm lại thử để vào hai ngón tay, nhưng Cổ Tiểu Lục lại thờ dốt vì kinh ngạc, hai tay bấu chặt vào vai anh cố gắng chịu đựng đau đớn.

“em rất đau sao?” Ngự Diễm vội vàng rút một ngón tay ra, thấy Cổ Tiểu Lục bộ dáng đang chịu đau đớn, trong lòng anh xót xa muốn kết thúc chuyện

này để tránh cho cô càng thêm đau đớn.

“có một chút...” Cổ Tiểu Lục cố chịu đựng sự không thoải mái khẽ nói.

Kỳ thật loại đau đớn này cũng không đến nỗi là không thể chịu được, mà vì cảm giác tới rất đột nhiên, rất xa lạ, làm Cổ Tiểu Lục có chút không chịu nổi.

“Thả lỏng, em cố thả lỏng đi, anh sẽ nhẹ nhàng hơn...” Ngự kiên nhẫn an ủi cô.

Ngự Diễm thật sự là một nam nhân rất ôn nhu, Cổ Tiểu Lục cô không chút hối hận vì đã quyết định dâng hiến cho anh, hồi ức tốt đẹp tới nay cô sẽ dùng cả đời để nhớ đến cho dù ngày nào đó anh có rời xa cô vĩnh viễn thì lúc ấy cô cũng sẽ không hối tiếc!

Sau khi cảm giác thân thể Cổ Tiểu Lục đã ướm át như có thể chấp nhận vật nam tính của anh, Ngự Diễm nhẹ nhàng đem tiểu đệ của anh đặt trước huyết khẩu của cô rồi nhẹ nhàng chuẩn bị tiến vào bên trong thân thể cô trước khi tiến vào anh còn ôn nhu nói: “có khả năng em sẽ đau đớn một chút, nhưng hãy tin anh đau đớn đó sẽ qua rất nhanh l... em chuẩn bị tốt chưa?”

Cổ Tiểu Lục nhất thời không thể tiếp thu những lời anh nói cô nghĩ cái loại đau đớn này so với anh để hai ngón tay xâm nhập vào cơ thể cô còn có khả năng làm cho thần trí của cô có chút sợ hãi, vì thế cô cố lấy hết dũng khí gập đầu cắn môi nói: “ạ.”

Bất quá lời của cô mới vừa thoát ra khỏi miệng, vật nam tính của anh đã ngay lập tức xâm nhập vào huyết đạo nhỏ hẹp của cô, đâm xuyên qua màng trinh tiết hai mươi năm qua cô vẫn giữ gìn, nhanh chóng hung hăng công chiếm cô.

“A... Đau quá...” Cổ Tiểu Lục lập tức khóc ra tiếng.

Làm sao có thể đau đến như vậy... mọi thứ trong đầu cô bây giờ đều trôi đi đâu mất chỉ còn lại cảm giác đau đơn, rất đau a ... Ô... Ô...

Tiếng hét của Cổ Tiểu Lục cắt đi không khí yên tĩnh trong phòng, Ngự Diễm vội vàng dừng động tác đẩy vào, đau lòng nhìn cô hai mắt đầm lệ loang lổ trên khuôn mặt nhỏ nhắn, anh cũng biết được rằng lần đầu tiên của xử nữ đều có vẻ rất khó khăn, nhưng không ngờ tới lại làm cho cô đau đến thế, nếu hán anh biết đau đớn nhiều như vậy, anh khẳng định sẽ nhẹ nhàng ôn nhu hơn nữa.

“Xin lỗi em, anh đã làm đau em.” Giọng anh đầy thành xin lỗi, rồi anh ôn nhu hôn lên vàng trán đang đỏ mọng hơi lạnh của cô.

“Không, không sao.” nội tâm Cổ Tiểu Lục kích động đã sớm áp đảo sự đau đớn đó, bởi vì trong lòng cô thật sự muốn trở thành nữ nhân của Ngự Diễm, mà cô cũng muốn anh trở thành người đàn ông đầu tiên của cô.

Nhìn vẻ mặt anh vì cô mà đau lòng, Cổ Tiểu Lục tận trong thâm tâm cảm thấy sự đau đớn đó đều thật đáng giá ...

Đến khi anh cảm nhận thân thể cô có chút thả lỏng, tay chân cũng khôi phục lại sự mềm mại, Ngự Diễm mới nhẹ giọng hỏi: “em còn cảm thấy đau nhiều không?”

Cổ Tiểu Lục trong ánh mắt long lanh lệ, nhưng lần này là nước mắt cảm động, đau đớn bây giờ cũng chỉ là tượng trưng.

“chắc ... không...” khoe miệng cô bất giác hiện lên nét tươi cười hạnh phúc.

Ngự Diễm lại khẽ hôn cô, sau đó ôm chặt thắt lưng rồi nhẹ nhàng đưa toàn bộ vật nam tính của anh vào trong cơ thể cô một lần nữa...

Lại một lần nữa vật lạ lọt vào nhưng không hề có cảm giác không thể chịu được, Cổ Tiểu Lục cắn môi dưới cảm nhận anh bên trong thật to lớn.

Đau đớn mang theo một chút khoái cảm khiến Cổ Tiểu Lục cảm thấy có chút kỳ dị, cơ thể cô gần như nuốt trọn anh vào trong, vật nam tính của anh lại bắt đầu tăng tốc tiến vào lui ra, một lần rồi lại một lần đem cơ bắp của cô chống đỡ đến cực hạn, muốn cơ thể mềm mại của cô đón chịu nó một cách toàn diện.

Cô nhanh chóng không kềm chế được gọi tên Ngự Diễm điên cuồng, không nghĩ tới anh và Cổ Tiểu Lục cô trong lúc đó lại có thể phù hợp như thế, lúc này càng khiến Ngự Diễm càng khẳng định lựa chọn của anh là đúng, ... cô làm anh vừa bồi hồi muốn ôm chặt lại vừa muốn dứt bỏ!

Mỗi khi anh rút vật nam tính ra cơ thể chật hẹp của cô rồi lại mạnh mẽ tiến vào thật sâu, cơ thể cô chặt chẽ ôm lấy vật tinh tráng của anh khiến anh đạt tới khoái cảm chưa từng có, đối với cả hai người bọn họ mà nói, chuyện này tất cả đều là điều mới mẻ, tốt đẹp.

Lúc Ngự Diễm anh tấn công cao độ, Cổ Tiểu Lục không thể khống chế được cảm xúc khẽ rên lên đầy gọi cảm càng vô tình khiến anh thêm khoái cảm, khiến anh càng muốn thêm sức khiến cho cô cũng có khoái cảm sung sướng tốt đẹp như anh.

Cổ Tiểu Lục trân trọng cùng anh hưởng thụ cao trào, bởi vì cô hiểu rằng sau đêm nay khi hai người bọn họ không còn liên quan đến nhau nữa thì cô vẫn muốn nhớ đến dư vị ngọt ngào của đêm nay.

Đến khi dục vọng của Ngự Diễm đã lên đến đỉnh điểm, bản thân anh cũng cảm nhận được rằng cô cũng không kém phần thỏa mãn, anh không hề giữ lại toàn bộ nguyên thủy nhất tinh hoa trào phun trong cơ thể cô...

Sau khi dục vọng có phần dịu xuống, hai người bọn họ ôm nhau thở phì phò, không ai mở miệng nói câu nào nhưng cả hai đều theo đuổi niềm hạnh phúc mãi mãi riêng của mình.

Cổ Tiểu Lục nhanh chóng từ từ nhắm hai mắt, cô không có dũng khí nhìn nam nhân mới cùng cô hoan ái, cho đến tận khi nghe tiếng thở dốc của anh chuyển sang tiếng hít thở sâu, Cổ Tiểu Lục mới dám mở mắt ra vụng trộm liếc nhìn bộ dáng ngủ say của Ngự Diễm.

Cổ Tiểu Lục âm thầm rơi lệ, đêm nay thật khiến cô hông thể nào quên, cuối cùng cô cũng quyết định dâng hiến cho người đàn ông cô thực sự yêu thương cho dù ngày mai bản thân bọn họ không thể ở bên nhau đi nữa cô cũng không bao giờ hối hận ...

Ngự Diễm thỏa mãn vươn tay, muốn ôm người bên cạnh vào lòng để cảm thụ hương thơm từ cơ thể cô , nhưng bất chợt anh nhận ra bên cạnh mình chỉ là khoảng trống lạnh lẽo.

Ngự Diễm còn bị vây Hồn Động trạng thái đầu mã Thượng Thanh tỉnh, hân vội vàng từ trên sô pha ngồi dậy, ở trống rỗng phòng nội tìm kiếm Cổ Tiểu Lục thân ảnh, xác định trong phòng còn sót lại hạ hân một người sau, một cô bị đùa bốn phần nộ này lên hân trong lòng.

Nha đầu chết tiệt này cô lại còn dám sau khi trải qua tình cảm mãnh liệt với anh như vậy lại dám bỏ mặc anh ở đây mà rời? Đêm qua không phải cô luôn miệng nói yêu thương anh sao? Làm sao khi anh còn chưa kịp biểu đạt tâm ý của anh cô đã dám người đi nhà trống ?

Không nêem kể bên anh đã lạnh như băng khiến anh biết được Cổ Tiểu Lục đã rời đi rất lâu rồi, nghĩ đến hình ảnh cô vẫn còn đau đớn sau chuyện đêm qua một mình rời đi, trong lòng Ngự Diễm anh cảm thấy nhói đau, nhưng khi nghĩ lại chuyện cô dám bắt cáo ly biệt, sự phẫn nộ rất nhanh chóng được thay thế cho sự đau lòng kia.

Nữ nhân chết tiệt này, Ngự Diễm đấm mạnh vào sô pha, không ngờ rằng Cổ Tiểu Lục lại dám bỏ đi không nói tiếng nào như vậy, cô tốt cùng là coi tình cảm thân mật của bọn họ trong lúc đó là cái gì? Chẳng lẽ là tình một đêm thôi sao?

Ngự Diễm tức giận nhanh chóng lấy quần áo mặc vào, lòng tự tôn cao ngạo đã ngăn anh không đi tìm Cổ Tiểu Lục.

Tốt lắm! cô đã dám tiêu sái rời đi như vậy, không chút luyến tiếc tình cảnh vô cùng thân thiết của bọn họ tối qua, nếu cô thực sự mong muốn như vậy , được anh sẽ để cô miễn nguyên!

“Tiểu Lục, con có tâm sự gì à ? Nhìn con gần đây trông như bị thất hồn lạc phách ...” Trang Mỹ Chi đau lòng vuốt ve mấy sợi tóc trên trán cô, sờ sờ âm nhận gần đây cô gầy đi không ít.

Một tuần trước, Cổ Tiểu Lục cô trắng đêm không về, đến tận gần sáng mới xuất hiện trước cửa nhà, vẻ mặt cô đơn đau khổ của cô khiến Trang Mỹ Chi bà lo lắng không yên, muốn quan tâm nhưng lại hỏi không ra nguyên do gì, kỳ thật không cần Cổ Tiểu Lục phải mở miệng Trang Mỹ Chi bà cũng có thể đoán biết tiểu cô nương nhà bà đang yêu đương , bà không muốn làm đau vết sẹo của cô, dù gì đi nữa cứ chờ cô chịu mở miệng đã rồi nói sau.

“Con không sao...” Cổ Tiểu Lục lắc đầu khẽ nhếch môi gượng cười so với khóc còn khó coi hơn nói.

“mẹ nhỏ biết con không muốn nói nhiều, nhưng con đang trốn tránh ai vậy? Xem coi còn gần đây ngoài quán cây cau ra con nhất định không bước ra ngoài, con thực sự làm cho mẹ và cha con g lo lắng a!” Trang Mỹ Chi thở dài khẽ than.

Thời gian này mọi chuyện đối với Cổ Tiểu Lục mà nói có quá nhiều chuyển biến, trước kia cô luôn là một cô gái tinh lực dư thừa, nhưng bây giờ nhìn cô với dấn về mặt mọi đau lòng như thế hỏi sao bà không cảm thấy đau lòng.

“mẹ nhỏ , con trước kia chẳng phải cũng luôn như vậy sao? Vẫn luôn đặt quán cây cau lên làm trọng tâm nha... Tóm lại là con không sao , mẹ đừng lo lắng nữa.” Cổ Tiểu Lục cô một chút cũng không muốn cha mẹ phải quan tâm lo lắng, vì thế cố dùng mọi khả năng trấn an mẹ nhỏ.

“Ai, được rồi, đợi cho đến khi nào con muốn nói cho mẹ là được rồi ... Đúng rồi, đây là tour du lịch mẹ dùng tiền riêng đăng ký cho con đó, năm ngày bốn đêm đi Hongkong, con xuất ngoại một chuyến để giải sầu đi ,có lẽ sau khi con trở về con sẽ cảm thấy thoải mái hơn một chút.” Trang Mỹ Chi bà đoán rằng nguyên nhân khiến thái độ Tiểu Lục khác hẳn với bình thường có thể liên quan đến cái tên nhà thiết kế Ngự Diễm gì đấy nhưng bà lại không muốn vạch trần, chỉ sợ nói ra sẽ làm cho Tiểu Lục càng thương tâm, vì thế đành phải nghĩ ra biện pháp khác để giúp cho Tiểu Lục thoát khỏi tình trạng tâm phiền ý loạn này.

“mẹ...” Nhìn mẹ nhỏ đưa vé máy bay cùng hành trình, dấn dò cô kỹ lưỡng phải biết tự chăm sóc bản thân mình, Cổ Tiểu Lục tự trong đáy lòng cảm kích không nói nên lời.

“được rồi, được rồi ...con cứ đi chơi một chút đi, ba con sẽ do mẹ phụ trách thuyết phục .” Trang Mỹ Chi vỗ về bàn tay nhỏ bé của Cổ Tiểu Lục, giọng bà đầy sùng ái nói.

“Dạ, cảm ơn mẹ.” Cổ Tiểu Lục ôm chặt bà vào lòng, cảm động đến nỗi nước mắt chảy xuống lăn dài trên đôi gò má.

Từ sau đêm cô rời đi, Ngự Diễm anh cho tới tận bây giờ cũng chưa từng đến tìm cô, có lẽ đêm đó tình cảm mãnh liệt đối với anh mà nói cũng chỉ là một đêm phong lưu mà thôi ... Nhưng trong thâm tâm cô chỉ muốn biết là anh có ổn không ? ... Cổ Tiểu Lục hiểu được rằng đây chỉ là một ý nghĩ ngốc nghếch, Ngự thiếu gia như anh làm sao có thể không ổn cơ chứ ? Không chừng anh bây giờ còn cảm thấy đắc ý vì đã thoát khỏi sự phiền phức do cô đem tới.

Nhìn chằm chằm vào điện thoại di động trên bàn, Cổ Tiểu Lục cố ngăn chặn ý định nung nấu muốn gọi cho Ngự Diễm, cô chỉ muốn bản thân mình hiểu ra cô và anh đã thực sự không còn quan hệ gì cả.

Cổ Tiểu Lục a Cổ Tiểu Lục, trăm ngàn lần đừng làm cái dạng nữ nhân khiến cho anh chán ghét, cho dù anh và cô đã từng thân mật nhưng chuyện đó cũng không đại diện cho bất cứ điều gì cả... cô cố gắng tự thôi miên lập đi lập lại nhắc nhở chính mình.

Ai... Thì ra cảm giác thất tình lại đau như vậy, tại sao trước kia cô từng bị Quách Dục An tìm mọi cách cự tuyệt cô cũng chưa từng cảm nhận được đau lòng đến như thế chứ?...

Cổ Tiểu Lục, cô lại thêm một ngày thương tâm, qua ngày hôm nay cô quyết tâm nhất định phải khôi phục lại cảm xúc bình thường, cô đối với chính bản thân phải có sự tin tưởng rằng cô sẽ vượt qua được giai đoạn này.

Tuy rằng tự cảnh cáo mình như vậy, nhưng trong lòng cô lại vẫn là cảm giác đau đớn... Ngực cô bây giờ cứ như bị ai ép, nặng nề đến không buông được ...

“Từ khi ta biết chuyện đến nay chưa từng thấy chuyện buồn cười đến như vậy, rõ ràng yêu người ta mà lại dối, trốn tránh không gặp mặt! Như vậy có khác gì đang tra tấn lẫn nhau đâu chứ? Đều là người trưởng thành rồi, tại sao còn ở đây làm cái chuyện trẻ con như thế, nguyên lai là một người có chỉ số IQ cao cũng có lúc cư xử kém như vậy!” Mạnh Nghị cảm bản thiết kế trong tay ném xuống bàn làm việc của Ngự Diễm, nhìn chăm chăm vào con người có thần thái sáng láng khó có thể nhìn thấy bộ dạng thất ý đang che dấu Ngự Diễm, trong lời nói anh không tránh khỏi ý trêu chọc.

Con người này bắt đầu từ nửa tháng trước đã trở nên kỳ dị, cả người lúc nào cũng như cái xác mất hồn, cứ suy nghĩ vu vơ không tập trung, Mạnh Nghị anh cũng đoán rằng chuyện này nhất định có liên quan đến Cổ Tiểu Lục, bởi vì đã một thời gian anh không hề thấy cô xuất hiện ở công ty, lúc trước anh đã từng đoán Ngự Diễm đối với cô gái này chắc chắn có cảm tình đặc biệt, đến giờ phút này anh càng quả quyết những gì anh đoán là có cơ sở!

Ngự Diễm trừng mắt liếc bạn tốt một cái, nhưng không cách nào trả lời lại câu nói mỉa mai kia, bởi vì tất cả những gì Mạnh Nghị nói đều là sự thật!

Đúng vậy! Anh đã làm tổn thương Cổ Tiểu Lục cũng đồng thời tra tấn chính bản thân mình, sau khi quyết định cùng cô đoạn tuyệt quan hệ, Ngự Diễm anh cũng đã từng nghĩ mình có thể lấy thái độ bàng quang ra mà đối diện với sự không hiện diện của cô, nhưng anh cũng thực sự không nghĩ tới cảm xúc bản thân lại phập phồng bất an đến như vậy, anh phát hiện ra chính bản thân mình vô cùng nhớ đến cô, toàn bộ đầu óc chỉ toàn lướt qua bóng dáng của nha đầu kia, từ cái nhăn mày hay nụ cười không hề mang dáng dấp thực nữ đều khắc sâu trong đầu anh, có muốn gạt bỏ cũng không cách nào làm được.

“Đầu hàng đi, cứ tiếp tục như vậy người căn bản không thể tiếp tục công tác, nếu người cảm thấy khó có thể quên được cô ấy như vậy thì phải đi tìm cô ấy đi, cứ như vậy mà làm đau khổ cô ấy và bản thân mình thì liệu có ích gì chứ? Chỉ là tra tấn nhau mà thôi!” Mạnh Nghị đã sớm đoán ra Ngự Diễm sớm hay muộn cũng đã yêu thương Cổ Tiểu Lục, nhưng điều mà anh không ngờ tới là phải nhìn thấy tình yêu bị kẻ ngốc ngếch như Ngự Diễm biến thành kiêu tình yêu của kẻ phạm phu tục tử bình thường, yêu mà lại dùng đến hình phạt lăng trì đối với người mình yêu, xem ra cách yêu một người không phải ai cũng giống nhau!”

“Người đừng xem vào chuyện của ta, đi lo giải quyết công việc của người đi.” Đúng vậy, thật ra anh đã rất mềm lòng, anh ước gì bây giờ đang trên đường đi tìm nữ nhân chất tiết kia, hung hăng ôm cô vào lòng... Nhưng sự kiêu hãnh trong một góc khác của nội tâm lại cao ngạo phản đối điều đó.

“Người muốn ta mặc kệ người? Người gần đây không giúp model ‘anns’ huấn luyện tư thế trình diễn, mọi người xung quanh đều đang lo lắng cho người, còn nữa tuần sau bên công ty trang điểm ‘Á Tư nì’ trang điểm mời người làm khách quý để tham dự, người sẽ phải lên bục đọc diễn văn... Người bây giờ bộ dạng mềm nhũn thất thần như thế này hỏi người ta làm sao mà phục đây chứ, người vứt phong cách và năng lực chuyên nghiệp của người đi đâu rồi?” Nhìn thấy Ngự Diễm suốt ngày bộ dạng tâm không yên Mạnh Nghị anh bắt đầu đi lác đầu nói.

“Ta sẽ có phương án xử lý.” Ngự Diễm uể oải nói.

“Tùy người thôi, cái chính là ta hi vọng người đừng cứ cố chấp như vậy! Yêu thương một người cũng không phải là gì là sai trái cả, người đừng lợi dụng tình cảm của Cổ Tiểu Lục đối với người mà tra tấn cô ấy như thế, có lẽ cô ấy cũng đang thực sự khổ sở, có thể hai người các người có hiểu lầm gì đó...”

Ngự Diễm nhăn mày, trong lòng anh hiểu được chuyện của Cổ Tiểu Lục nếu một ngày mà anh vẫn còn chưa giải quyết, thì vĩnh viễn anh vẫn tâm phiền ý loạn như vậy, không cách nào thoát ra...

Bạn đang đọc truyện *Tán Tình Cô Nàng Xấu Hổ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Chương 9

Trải qua chuyện nội tâm liên tục bị dày vò, Ngự Diễm anh quyết định xuống nước đi tìm cái nha đầu gây ra chuyện rồi chạy trốn Cổ Tiểu Lục kia.

Đúng vậy! anh rốt cuộc không chịu nổi sự tra tấn vì nhớ cô, anh muốn khăn trương gặp được Cổ Tiểu Lục kia với bộ dạng ngây ngốc cười hơn nữa anh sẽ hung hăng hôn cô để trừng phạt.

Chiều theo địa chỉ Mạnh Nghị đưa, Ngự Diễm đi tới quán cây cau nơi Cổ Tiểu Lục làm việc, anh nhìn chung quanh một hồi lâu, chính là nhìn quanh nhìn quất cũng không thấy nha đầu Cổ Tiểu Lục kia, trong lúc ấy lại xuất hiện một thiếu phụ đoan trang nhỏ đầu ra mang ánh mắt có một chút quái dị nhìn anh hỏi: “Tiên sinh người muốn mua đồ sao?”

“Ách, không, cháu đến tìm người.” Ngự Diễm chưa từ bỏ ý định nhìn quanh trong tiệm mong nhìn thấy thân ảnh của Cổ Tiểu Lục.

“Tìm người? vậy người muốn tìm ai?” Trang Mỹ Chi bà giọng điệu nghi hoặc hỏi.

“Cổ Tiểu Lục.”

Trang Mỹ Chi lúc này khẽ neho mắt đánh giá nam nhân trước mặt này, trong lòng bà thầm nghĩ không biết anh ta có phải là cái người khiến Tiểu Lục nhà bà mất hồn mất vía mấy ngày nay hay không!

“Người là...” Trang Mỹ Chi bà ngữ khí mang một chút đề phòng hỏi.

“Cháu và cô ấy lúc trước có một chút hiểu lầm, cháu muốn đến giải thích rõ ràng với cô ấy, xin phu nhân có thể cho cháu biết cô ấy bây giờ đang ở đâu được không?” Không thấy Cổ Tiểu Lục làm cho Ngự Diễm anh trong lòng có chút bối rối.

“Người không phải chính là cái người làm con bé thương tâm đó chứ?” Nghĩ đến Tiểu Lục ngày gần đây buồn bã âu sầu, Trang Mỹ Chi bà không khỏi tức giận mà hỏi tới.

“Thực xin lỗi, là do cháu làm tổn thương cô ấy... Nhưng cháu cũng đã biết sai rồi, xin cho cháu gặp cô ấy, cháu cam đoan sẽ không làm cho cô ấy khổ sở.” Ngự Diễm thành tâm thành ý nói.

“Con bé bây giờ không có ở Đài Loan.” Nhìn vẻ lo lắng trên mặt Ngự Diễm, trong lòng Trang Mỹ Chi bà sự tức giận đã vơi đi không ít, xem ra Tiểu Lục cũng không phải là yêu đơn phương, anh chàng tuần mỹ này cũng có vẻ để ý đến con bé.

“Vậy cô ấy đi đâu?” Ngự Diễm nghe thấy thế thần sắc cả kinh vội vàng hỏi.

Trang Mỹ Chi lưỡng lự trong chốc lát sau đó mới nói: “Người phải cam đoan người sẽ không làm ra chuyện khiến ta thất vọng?”

“cháu rất muốn nhanh chóng nói với cô ấy là cháu yêu cô, xin phu nhân hãy cho cháu biết bây giờ cô ấy đang ở đâu?” Ngự Diễm trên mặt đầy nét nóng vội khẽ thuyết phục.

“Ta tạm thời tin người, Tiểu Lục con bé bây giờ đang ở Hongkong, tại khách sạn là...”

Vừa nhận được những tin tức trên, Ngự Diễm anh lập tức đắp máy bay đến Hongkong, vừa hạ cánh, anh lập tức lấy tốc độ nhanh nhất có thể chạy đến khách sạn Cổ Tiểu Lục ở, nhưng bất quá lúc này Cổ Tiểu Lục cô cũng không ở khách sạn, vì thế Ngự Diễm anh đành ngồi ở trên sofa trong lobby khách sạn chờ cô về.

Thời gian trôi qua chậm chạp, Ngự Diễm anh chờ cô từ hoàng hôn mặt trời lặn cho tới khi màn đêm buông xuống, lúc này anh đã cảm thấy hơi mệt mỏi đồng thời bụng cũng kêu vang biểu tình, nhưng vì sợ Cổ Tiểu Lục về mà anh không gặp được cô ngay nên anh vẫn ráng kiên trì ngồi đó.

Thật lâu sau, bóng hình xinh đẹp mà anh đang chờ đợi cuối cùng cũng xuất hiện, chỉ là chẳng qua bên cạnh cô còn có thêm một nam nhân trẻ tuổi xa lạ, hai người bọn họ vừa bước vào sảnh vừa vui vẻ truyện trò, thoạt nhìn tựa như là một đôi tình nhân tuổi trẻ, phát hiện ra điều này làm cho Ngự Diễm anh cảm thấy trong lòng bị ăn dấm chua.

Ngự Diễm bức dọc xuất hiện với khuôn mặt tuấn tú đứng chờ hai người bọn họ đang mải mê nói chuyện đến nỗi nha đầu đáng ghét kia không nhìn thấy anh, đến khi anh sải bước đến trước mặt Cổ Tiểu Lục, lúc này anh mới thấy vẻ mặt vô cùng ngạc nhiên của cô.

“Trời ạ, Ngự Diễm anh sao lại có thể ra xuất hiện ở đây?” Đang cùng với người bạn vừa quen biết không lâu Kevin nói chuyện phiếm với nhau, Cổ Tiểu Lục bất ngờ nhìn thấy Ngự Diễm đang đứng trước mặt mình, cô không khỏi kinh ngạc kêu lên.

Suy nghĩ của Ngự Diễm anh vốn đã sớm bị sự ghen tuông làm thất điên bát đảo, ánh mắt anh đầy vẻ tức giận, nhưng trên mặt vẻ mặt lại có tỏ ra phong độ bình thường.

“Anh tới tìm em.” Ngự Diễm từ đầu đến cuối vẫn đang trừng mắt nhìn nam nhân xa lạ đang đứng bên cạnh cô, anh đối với sự tồn tại của anh ta cảm thấy trong lòng không khỏi hờn giận.

“Tìm em... làm sao mà anh biết em đang ở Hongkong?” Thấy Ngự Diễm, Cổ Tiểu Lục từ tận đáy lòng hồi hộp không nói nên lời, cô không thể nghĩ tới chuyện Ngự Diễm sẽ vì muốn gặp cô mà đuổi tới tận Hồng Kông xa xôi này, điều đó có phải anh cũng có chút ít để ý đến tình cảm của cô? Nhưng bất quá, cô cũng không biết mục đích anh đến đây là vì cái gì”

“tiên sinh này là ai?” Ngự Diễm giọng lạnh lùng kiêu ngạo hỏi.

“à, anh ấy là bạn của em, anh ấy cũng từ Đài Loan đến, đúng rồi anh là phóng viên tin tức giải trí nga!” Cổ Tiểu Lục không nhận thấy tâm trạng Ngự Diễm có điểm không thích hợp, cô vẫn còn hưng phấn đem người bạn mới quen này ra giới thiệu cho anh.

“Khó trách này giờ tôi thấy anh rất quen mặt, thì ra anh là nhà tạo hình Ngự Diễm a!” Với phong cách của một ký giả Kevin bắt đầu ngẫm đoán xem tại sao người nổi tiếng trong giới danh nhân Ngự Diễm này lại có thể xuất hiện tại Hongkong.

“em qua đây.” Ngự Diễm vừa nói vừa một tay kéo Cổ Tiểu Lục về phía mình, không cho cô tiếp tục đứng bên cạnh Kevin.

“Ngự Diễm, anh làm như vậy hình như không được lịch sự đó nha...” Cổ Tiểu Lục khó hiểu nhìn Ngự Diễm thầm hỏi tại sao anh có thể hành động vô lễ như thế, điểm này không giống phong cách ôn nhu bình thường của anh.

“Có thể cho tôi mạo muội hỏi một chút, Tiểu Lục tiểu thư cùng nhà tạo hình Ngự Diễm hai người là quan hệ...” Kevin tinh tế quan sát hai người bọn họ trong lúc đó vẫn ngẫm thể hiện ra hành động thân mật, vì thế thử hỏi.”

“Thầy trò.” Cổ Tiểu Lục nói.

“Người yêu.” Ngự Diễm nói.

“Cái gì? Ngự Diễm anh nói cái gì? Người yêu?” Nghe thấy những lời của Ngự Diễm, Cổ Tiểu Lục nhất thời choáng váng, cô liều mạng quay sang nhìn anh, dường như muốn hỏi anh có vấn đề gì về đầu óc hay không.

Lúc này Ngự Diễm đã nhanh chóng vươn tay ôm Cổ Tiểu Lục vào lòng, chỉ thấy ánh mắt kinh ngạc của Kevin nhìn anh về như khó tin.

“Cô ấy là bạn gái của tôi, không lâu sau chúng ta sẽ đính hôn.” Ngự Diễm ôm sát Cổ Tiểu Lục vào người, hơn nữa sau khi nói xong anh còn cúi xuống khẽ hôn lên môi cô.

“Nếu thật sự là như thế, cảm tạ Ngự tiên sinh đã cung cấp tin này cho tôi, thật sự là rất ngạc nhiên ngoài ý muốn.” Kevin khi phát hiện ra bí mật này dường như rất hưng phấn nói.

Lúc này Cổ Tiểu Lục hơi bưng tỉnh nên có phần hoảng hốt, cô sợ Kevin hội hiểu lầm cô và Ngự Diễm có quan hệ, như vậy nhất định sẽ ảnh hưởng đến tiền đồ của Ngự Diễm trong giới doanh nhân, vì thế cô vội vã tính giải thích, nhưng chưa kịp mở miệng thì Ngự Diễm đã nhanh chóng khẳng định với Kevin: “Tốt, vậy nhờ anh thay tôi công bố tin tức tốt này, bây giờ xin cho chúng tôi một chút riêng tư.”

“Là ... tôi biết rồi.” Kevin khẩn cấp xoay người bước lên lầu, vội vã chuyển tin tức nóng hổi này về Đài Loan.

“anh điên rồi sao? Anh có biết anh đang dính vào đại họa đó? cái tên phóng viên điện ảnh và truyền hình kia chắc chắn sẽ thêm mắm dặm muối, đến lúc đó của tiền đồ của anh sẽ bị hủy trong tay em!” Nhìn bóng dáng Kevin nhanh chóng rời đi, Cổ Tiểu Lục khẩn trương nói với Ngự Diễm.

Nhìn Cổ Tiểu Lục vẻ mặt lo lắng đến thất thố, trên khuôn mặt Ngự Diễm hiện lên ý tươi cười.

“Không cần lo lắng cho anh, anh biết chính mình đang làm gì.” Ngự Diễm trên mặt lộ rõ nét tươi cười nhưng đầu gối như Cổ Tiểu Lục thực sự đoán không ra tâm tư của anh.

“Tùy anh đi!” Cổ Tiểu Lục bĩu môi nói, dù sao cô cũng đã hạ quyết tâm từ nay về sau sẽ không quan tâm đến những gì có liên quan đến Ngự Diễm anh, chuyện anh định tự hủy tương lai cũng là chuyện của anh không hề liên quan đến cô.

“Thật sự em tùy ý anh? Đây là lời nói thật lòng của em sao?” Ngự Diễm cau mày, có chút không tin nổi nhìn Cổ Tiểu Lục.

“đương nhiên.” Cổ Tiểu Lục né tránh ánh mắt như kim châm vào trong lòng cô của anh, khi phát hiện ra anh đang nhìn mình chăm chú cô hòng cô cảm thấy khô khốc.

Cái tên đáng giận Ngự Diễm này, luôn theo chọc cô tâm phiền ý loạn, cô đã phải chạy tới Hongkong để tị nạn mà sao anh vẫn còn không buông tha cho cô? Thật vất vả cô mới không cứ đắm chìm trong những hình ảnh của anh, nhưng mà anh lại xuất hiện lúc này đã khiến cho trái tim cô lại một lần nữa dậy sóng.

“Tiểu Lục, em không thể đi được.” Lúc này trong mắt Ngự Diễm tràn ngập tình cảm đối với cô, anh cũng có thể nhìn thấy cô đang cố trốn tránh anh.

“Em cảm thấy hơi mệt... Có chuyện gì ngày mai rồi hãy nói sau.” Cổ Tiểu Lục muốn nhanh chóng chạy trốn khỏi tầm mắt của Ngự Diễm, cô sợ rằng trong lòng cô đầy nỗi đau thương tư không sớm thì muộn nếu còn tiếp tục đứng đây đối co với anh cô sẽ không kiềm chế được cảm xúc của mình.

“Không, anh không đợi đến ngày mai được, bởi vì... anh không có chỗ ở.” Ngự Diễm vừa cân nhắc vừa nghĩ đến phương pháp tốt nhất để có thể giúp anh và cô giải tỏa những khúc mắc trong lòng.

“Cái gì? Anh không book phòng trước sao?” Cổ Tiểu Lục trừng lớn mắt quay đầu lại hỏi.

“Đã nói là anh vội vàng bay đến Hongkong tìm em rồi mà, làm sao mà có thời gian nghĩ đến đặt phòng chứ... nhưng bất quá như vậy cũng không sao, em chịu khó ủy khuất một chút để anh ở chung là được rồi.” Ngự Diễm xấu xa nham nhở nói.

“anh... anh muốn cùng em ở chung một phòng?” Cổ Tiểu Lục tròn to mắt kinh ngạc cả lăm nói.

Tuy rằng cô đã cùng Ngự Diễm sớm có hành vi thân mật, nhưng nghĩ đến chuyện hai người bọn họ ở cùng một chỗ, Cổ Tiểu Lục vẫn cảm thấy rất khấn

trương.

“Bằng không thì làm sao? Chẳng lẽ em muốn nhìn thấy anh ngủ ngoài đường sao? Huống hồ anh còn có một đồng nợ còn phải tính với em...” Ngự Diễm nắm tay Cổ Tiểu Lục, sau đó kéo cô quay về hướng thang máy đi đến, bây giờ trong lòng Cổ Tiểu Lục tâm hoảng ý loạn, nên cô chỉ có thể ngây ngốc bị anh nắm tay kéo đi, trong lòng cô cũng đã mơ hồ suy đoán nhưng vẫn không chắc chắn Ngự Diễm anh muốn làm gì...

“em... em đã làm theo ý anh rồi đi, vì sao anh vẫn còn không buông tha em?” Vừa bước vào trong phòng, Cổ Tiểu Lục lập tức không kềm chế được cơn giận nói.

“Nửa tháng anh đã bị sự bỏ rơi của em tra tấn đến sắp nổi điên rồi, lúc ấy anh chỉ ước gì có thể nhanh chóng trục xuất hình ảnh của em ra khỏi thế giới của anh, nhưng sau chuyện xảy ra đêm hôm đó, anh phát hiện ra anh không thể để cho em ra đi dễ dàng như vậy.” Nhìn bộ dáng uể oải của Cổ Tiểu Lục, Ngự Diễm anh từ tận đáy lòng tràn đầy thương yêu.

“Chỉ bởi vì chuyện chúng ta đã phát sinh quan hệ trên giường sao? Thôi đi, em cũng không cần anh phải chịu trách nhiệm mà.” Cổ Tiểu Lục thờ dãi, cổ ra vẻ thản nhiên nói.

Cổ Tiểu Lục biết Ngự Diễm anh nhất định là vì chuyện đã cướp đi trinh tiết của cô mà cảm thấy áy náy, nhưng cô cũng không muốn dùng chuyện này để trói buộc tự do của anh.

“Đây là lời nói thật lòng của em sao?”

“ạ...” Cổ Tiểu Lục bất giác lại thờ dãi.

Nhìn bộ dáng thất thần của Cổ Tiểu Lục, Ngự Diễm anh đương nhiên biết cô chỉ mạnh miệng cố gắng làm ra vẻ kiên cường nhưng chính điều đó lại làm cho anh cảm thấy rất đau lòng.

“Nhưng vấn đề ở chỗ anh không tính buông tha em như vậy, em đã có can đảm cưỡng ép anh trên giường thì bây giờ em cũng phải có gánh vác hậu quả.” Ngự Diễm vuốt ve khuôn mặt nhỏ nhắn đang tái nhợt của Cổ Tiểu Lục, nhìn thẳng vào đôi mắt đang phủ đầy sương nghiêm túc nói.

“Cái gì... anh nói thế là có ý gì?” Cổ Tiểu Lục không hiểu ra sao hỏi lại.

“Em bây giờ phải vì hành động cưỡng ép anh mà trả giá chứ, làm người cũng không thể vô trách nhiệm như vậy được, chiếu theo mức nghiêm trọng của chuyện mà em đã gây ra thì em phải yêu anh cả đời.” Ngự Diễm nhẹ nhàng trao cho cô một nụ hôn như là một lời tuyên thệ.

“Yêu, yêu anh cả đời?” Cổ Tiểu Lục kinh ngạc mở to đôi mắt, đầu óc cô bây giờ đối với những lời Ngự Diễm anh nói cảm thấy vô cùng kinh ngạc.

“Ừ, anh muốn em phải cả đời ở lại bên anh để chịu trách nhiệm” Ngự Diễm kéo cô vào trong lòng, tiếp tục cúi xuống hôn cô nói.

“Ngự Diễm... anh có biết anh đang nói cái gì không? Anh không phải đang sinh bệnh chứ?” Cổ Tiểu Lục lại cá lắm lên tiếng.

“hà đầu gối này, chẳng lẽ em còn chưa đoán được dụng ý anh phải cất công đến Hồng Kông hay sao? Anh đến đây là để tìm em, hơn nữa còn muốn nói với em là... anh yêu em, xin em đừng rời xa anh nữa.” Ngự Diễm ôm chặt cô trong vòng tay giọng chân tình thổ lộ.

đến khi cảm nhận được anh siết chặt cô trong vòng, Cổ Tiểu Lục mới chính thức cảm nhận được hạnh phúc đang tồn tại.

“anh... những gì anh nói đều là sự thật sao?” Cổ Tiểu Lục cố nén nước mắt rồi cuộc nhẹn không được hỏi lại.

“Từ sau khi em rời đi anh mới phát hiện chính mình đối với em đã có tâm ý, có lẽ em không phải là mỹ nhân hoàn mỹ nhất trên đời này, nhưng em lại có thể níu ánh mắt anh, trói lòng anh lại, khiến cho lòng anh luôn đặt ở nơi em, từ suy nghĩ đến sự quan tâm chỉ muốn dành cho, như vậy anh nghĩ hoài cũng không tìm được lý do không đem em cất ở bên mình?” Ngự Diễm nói ra những lời trong tận đáy lòng đích, cho đến giờ khắc được ôm cô trong lòng này anh mới phát hiện bản thân mình đã yêu Cổ Tiểu Lục cô từ lâu lắm rồi.

“Ngự Diễm, cảm ơn anh... Cảm ơn anh đã cho em cơ hội yêu anh...” Cổ Tiểu Lục nghẹn ngào nói không ra lời.

Cổ Tiểu Lục cô thật cũng không thể tin được là sự tình lại có thể phát sinh như thế, vận may mắn trong tình yêu cuối cùng cũng quay về bên cô nỗi đau trong lòng cô bởi vì yêu đơn phương Ngự Diễm cuối cùng cũng được giải tỏa khiến cho bao nỗi thống khổ mất mát ngay khoảnh khắc này đều trôi mất, trong tim khó nén được cảm giác vui sướng nhảy nhót.

“em thật ngốc, anh mới phải cảm ơn em đã giúp cho anh hiểu được cái gì là tình yêu một cách nghiêm túc.” Ngự Diễm đặt cằm trên đỉnh đầu Cổ Tiểu Lục, tham lam hít hà hương thơm của cô.

Vừa ngửi được mùi hương của Cổ Tiểu Lục, Ngự Diễm anh đã hơn nửa tháng kềm chế dục vọng nay lại ba đào mãnh liệt.

Hưởng qua tự vị tuyệt vời của cô, Ngự Diễm rất khó trở lại cuộc sống trước kia anh đành phải sống cuộc sống thủ thân như ngọc, anh hàng đêm chỉ muốn cùng cô hướng tới dục vọng cao nhất.

“Nhắm mắt lại, anh muốn hôn em...” Ngự Diễm giọng khàn khàn nói.

Ánh trắng phân tán qua cửa sổ sát đất rải rác trên người hai kẻ yêu nhau, giống như một lời chúc phúc cho tình cảm vừa mới nảy sinh lưu luyến của bọn họ...

Bạn đang đọc truyện *Tán Tình Cô Nàng Xấu Hổ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Chương 10

Sau khi từ Hongkong trở về, tình cảm giữa Cổ Tiểu Lục và Ngự Diễm phát triển rất nhanh chóng, khi đã quay về đến Đài Loan, Ngự Diễm dường như muốn lập tức tới cửa cầu hôn, hôm nay anh có hẹn với Cổ Tiểu Lục sẽ gặp nhau ở quán cây cau, sau đó cả hai người bọn họ sẽ cùng nhau đến nhà cô chào hỏi hai vị trưởng bối.

Vừa đến trước cửa quán cây cau, nhìn thấy Cổ Tiểu Lục đang niềm nở tiếp đón khách, trong lòng Ngự Diễm bỗng có cảm giác bức bối.

Cô nàng này sao lại bắt đầu buồn bán rồi, không phải cô đã đáp ứng với anh sẽ ngưng không tiếp tục kinh doanh quán cây cau nữa sao? Nhìn thấy bộ dáng nam nhân kia hớn ha hớn hề cười nói với cô, Ngự Diễm thật cảm thấy không kèm chế được con tức giận!

Anh cố nén tức giận đi vào trong quán, lúc này Cổ Tiểu Lục cô vẫn còn chưa biết tai vạ sắp đến nơi, cô còn nhìn anh mỉm cười.

“Ngự Diễm, nhờ phúc của anh quán của em bây giờ kinh doanh rất tốt nha, anh đúng là công thần đó!” Nhìn thấy chồng tiền chất cao trong ngăn kéo, Cổ Tiểu Lục tâm trạng thoải mái nói.

Mặt Ngự Diễm anh sau khi nghe những lời cô nói thì càng khó chịu, anh cố gắng không lộ ra vẻ giận hờn, mát mẻ nói: “không phải em đã đáp ứng với anh là sẽ không hề xuất đầu lộ diện sao?”

“mẹ nhỏ nói đem quán đóng cửa thì rất đáng tiếc, cho nên mẹ em quyết định sẽ tiếp nhận lại cửa hàng, hôm nay em chỉ là giúp bà trông cửa hàng một chút mà thôi a... aizz nhìn anh nhăn nhó như vậy... chẳng lẽ là anh đang ghen sao?” Đầu gối Cổ Tiểu Lục cuối cùng cũng cảm nhận thấy sự khác biệt trong cách nói chuyện của Ngự Diễm, nên cô khẽ cúi đầu nheo nheo mắt quan sát anh, nhân tiện không quên trêu chọc anh một chút.

“Đúng... là anh đang ghen! Nhìn thấy em ăn mặc như vậy anh còn muốn nổi giận hơn, vì sao em lại dám ăn mặc quần áo hở hang như thế hả? Không phải anh đã nói từ giờ về sau không cho phép em làm như thế rồi sao?” Ngự Diễm vô cùng mất hứng hừ giọng nói.

“Ôi, lần sau em không mặc mấy bộ đồ như thế này nữa.” Hiểu được nguyên nhân Ngự Diễm hờn giận là do hành động của cô, việc này làm cho Cổ Tiểu Lục trong lòng nhất thời cảm thấy vui vẻ.

“Không có lần sau đâu, em đóng cửa hàng lại đi.” Nhìn bộ đồ mỏng manh kêu gọi trên người Cổ Tiểu Lục, Ngự Diễm trong lòng nóng lên, lúc này anh thậm chí phải kèm chế nóng giận ôn tồn nhẹ nhàng nói chuyện phải trái với cô một phen.

“Nhưng vẫn chưa tới giờ nghỉ trưa mà a...” Cổ Tiểu Lục đơn thuần nên không đoán ra ý nghĩ xấu của Ngự Diễm trong lúc này.

“Nhắm mắt lại, anh muốn hôn em...”

“Nhưng xung quanh cửa hàng toàn kính nha, chúng ta hôn nhau như vậy không phải là diễn xuất lộ thiên sao...” Cổ Tiểu Lục thẹn thùng khẽ lên tiếng nhắc nhở anh.

“không phải anh mới kêu em đóng cửa nghỉ bán rồi sao, anh không cho phép em buôn bán nữa!” Ngự Diễm trong giọng có chút u uẩn oán giận nói.

“Anh nói vậy để em đi đóng cửa” cô quay người tính đi kéo cửa sắt lại thì Ngự Diễm đã ôm cô vào lòng.

“Không còn kịp rồi... chỗ này không có chỗ nào kín đáo à?”

“Ờ kho hàng đằng sau...”

“Vậy chúng ta đi thôi!” Nói xong Ngự Diễm kéo Cổ Tiểu Lục cả người ôm lấy vào lòng, không nói gì kéo cô đến kho hàng...

Vừa bước vào bên trong, Ngự Diễm lập tức kịch liệt cúi xuống gắt gao hôn Cổ Tiểu Lục, dường như anh đã chờ đợi giờ khắc này lâu rồi.

Cổ Tiểu Lục ngại ngùng đáp lại nụ hôn của Ngự Diễm, nhưng nụ hôn của anh rất tham lam chiếm đoạt khiến cô không thể đuổi theo kịp tiết tấu của anh.

Sự đụng chạm đến thân mình mềm mại của Cổ Tiểu Lục, khiến dục vọng của Ngự Diễm anh bùng nổ, anh đã khát khao cô quá mức chịu đựng, từ hơn nửa tháng nay, anh vì cô hàng đêm đã phải chịu đủ nỗi nhớ nhung tra tấn, lúc này anh mới hiểu được bản thân mình ngày thơ, khổ đại biết bao nhiêu.

Trong không gian nhỏ hẹp đó, Ngự Diễm gắt gao ôm chặt thân hình kiều mị nhỏ nhắn của Cổ Tiểu Lục, đem cô nhấc lên đặt cô ngồi trên đồng thùng các tông chất cao trong, làm cho thân hình cô song song đối mặt với anh.

Anh không kềm chế được vút chiếc áo Cổ Tiểu Lục đang mặc trên người đi, động tác có hơi thô lỗ khiến chiếc áo bị xé rách thành hai nửa.

“Về sau không bao giờ cho em mặc mấy loại quần áo hở hang rẻ tiền này nữa!” Ngự Diễm thì thầm bên tai Cổ Tiểu Lục hằm hừ cảnh cáo.

Anh căn bản không thể chấp nhận nổi chuyện Cổ Tiểu Lục trước mặt nam nhân khác ăn mặc hở hang khoe khoang phong tình, biểu lộ sự gợi cảm của cô, cô là của anh, chỉ thuộc về Ngự Diễm anh mà thôi!

Sau đó Ngự Diễm lại tiếp tục đem váy của Cổ Tiểu Lục tức tối xé thành hai.

“Còn nữa cái loại váy ngắn cùn cùn này cũng không cho phép em mặc nữa.” Ngự Diễm lại ghen tuông nhắc nhở.

“Anh làm như vậy... em không có quần áo lót nữa mặc...” Trên người chỉ còn nội y, không khỏi khiến Cổ Tiểu Lục lên tiếng kháng nghị.

“Em không cần mặc quần áo, anh thích ngắm em như thế này...” Ngự Diễm hai mắt sáng ngời, không chớp mắt nhìn chằm chằm vào thân thể yêu kiều của Cổ Tiểu Lục, trong ánh mắt tràn ngập lửa tình.

“lót nữa em làm sao ra ngoài gặp người khác chứ?” Cổ Tiểu Lục vừa bực mình vừa buồn cười hỏi.

“Vấn đề này chờ sau khi hai chúng ta thỏa mãn nhớ mong rồi hãy thảo luận sau...” nói xong, Ngự Diễm lại một lần nữa nóng bỏng hôn lên đôi môi mềm nhũn của Cổ Tiểu Lục, hưởng thụ hương vị mê người của cô.

Anh dùng đầu lưỡi thăm dò từng chút một trong miệng cô, giống như muốn lưu lại dấu ấn của anh ở đây.

Cổ Tiểu Lục cũng nhẹ nhàng phối hợp vờn đầu lưỡi, cùng của anh quấn quýt chơi đùa.

Tiếp theo đôi môi anh khẽ dờn xuống lướt nhanh trên đường cong gợi cảm trên cổ cô, hôn trụ của anh lướt qua xương quai xanh, nhẹ nhàng mà hấp tấp lưu lại dấu ấn trên da thịt cô...

“Ấn... Rất nhột...” Cổ Tiểu Lục thở gấp gấp khẽ rên lên.

Đầu lưỡi của Ngự Diễm đảo qua chỗ lõm trên cổ cô, khiến Cổ Tiểu Lục bất giác rên lên yêu kiều càng thêm kịch liệt kích thích dục vọng của anh.

Một tay anh ôm lấy thân cô, còn một tay nhanh chóng cời bỏ chướng ngại vật cuối cùng đang che chắn bộ ngực của cô xuống.

Cổ Tiểu Lục theo bản năng lấy vội lấy tay che lại, nhưng Ngự Diễm anh không đồng ý khẽ hất tay cô ra.

“Đừng che, thân thể em rất gợi cảm...” Ngự Diễm nhẹ giọng thủ thỉ bên tai cô.

Nghe những lời Ngự Diễm lời phần nào đó khiến Cổ Tiểu Lục khôi phục lại một chút tự tin, nhưng cô vẫn cho rằng bộ ngực cô thật lớn và buồn cười.

“Ngự Diễm... có phải là ngực của em nhìn rất... buồn cười không?” Bởi vì cô tò mò muốn biết suy nghĩ của Ngự Diễm về dáng người cô thế nào, Cổ Tiểu Lục nhìn không được khẽ ngượng ngùng mở miệng hỏi.

“Buồn cười? em có bộ ngực quyến rũ như thế mà lại tự cho là buồn cười sao?” Đối với sự nghi ngờ về bản thân cô của Cổ Tiểu Lục, Ngự Diễm anh hơi có chút giật mình.

“Bởi vì em thấy nó thật quá to làm em không cảm thấy tự tin...” Từ nhỏ cô vẫn thường bị đám bạn bè trong trường gán cho biệt danh “ngực to ngực ghêch” nên tự trong tiềm thức cô cảm thấy chán ghét chính mình.

“Đây là điểm đáng để em kiêu ngạo mới đúng, ngực của em tự nhiên đã đẹp như vậy trong khi những minh tinh ca sĩ bọn họ phải dùng đến phương pháp giải phẫu để có bộ ngực như em...” Ngự Diễm thật lòng dùng góc độ chuyên nghiệp phân tích với cô, Cổ Tiểu Lục cô có bộ ngực và dáng người tuyệt mỹ, nếu anh là nhà sản xuất trong lĩnh vực giải trí anh nhất định sẽ không bỏ qua một người mẫu triển vọng như vậy.

“Anh làm sao mà biết bọn họ đã qua giải phẫu chỉnh hình? Ngự Diễm, thực ra anh đã nhìn rất nhiều nữ nhân khóa thân ngực sao?” Ngự Diễm đúng là đang an ủi cô nhưng trong lòng cô khi nghe những lời này vẫn có dự vị bị an dấm chua.

“Vấn đề này sau này có cơ hội chúng ta lại thảo luận tiếp, bây giờ còn có chuyện quan trọng đang đợi anh và em làm...” Nghe ra giọng điệu hờn ghen dễ thương trong câu nói của cô, Ngự Diễm lại khôn ngoan dùng chính đôi môi anh chặn lời cô tính hỏi, mà Cổ Tiểu Lục vốn đang định kháng nghị hỏi cho ra lẽ cũng bị nụ hôn của anh trong chốc lát khiêu khích đến độ thân thể cô mềm nhũn.

Ngự Diễm dùng tay vuốt ve bộ ngực sữa của cô khiến chúng vì kích thích mà săn cứng lại.

Cổ Tiểu Lục bất giác vô lực mà ôm lấy đầu Ngự Diễm, vô thức khẽ kéo đầu anh áp vào ngực cô.

Ngự Diễm thân dưới đã bị dục vọng nóng bỏng khiến cho vật nam tính cứng rắn chờ đợi, anh cố áp chế dục vọng của chính mình vuốt ve thoả mãn cô trước.

Ngự Diễm di chuyển đôi tay dọc theo thắt lưng mảnh khảnh của Cổ Tiểu Lục chi, khẽ dừng lại âu yếm đôi mông tuyệt vời của cô, mỗi khi tay anh lướt qua đều khiến thân thể Cổ Tiểu Lục không kiềm chế được mà khẽ động đẩy uốn éo một chút. Cuối cùng anh cũng không thể chờ đợi lâu hơn được nữa bắt đầu đưa vật đàn ông của anh vào trong cơ thể cô.

Trời ạ, huyết đạo của cô rất chặt chẽ ôm lấy vật đàn ông của anh một cách khít khao! Ngự Diễm không kiềm chế được cảm xúc bất chợt nhắm mắt lại, hưởng thụ khoái cảm vây quanh, cơ bắp trong huyết đạo của cô khẽ phản xạ co giãn lại làm cho Ngự Diễm anh cảm nhận được khoái cảm chưa từng có từ trước đến nay...

Anh bắt đầu dùng lực đưa tiểu đệ của anh ra vào nhịp nhàng trong cơ thể cô, một lần rồi lại một lần, càng lúc càng có lực, càng thâm nhập sâu...

“Ư... Diễm... anh nhẹ chút... cẩn thận bàn gầy...” Nghe thấy tiếng lay động từ dưới thân bàn gỗ cũ kỹ truyền đến khanh khách, khiến Cổ Tiểu Lục cô không khỏi lo lắng nói.

Ngự Diễm không để ý hay trì hoãn động tác, anh trực tiếp ôm Cổ Tiểu Lục đang kết nối với anh từ trên bàn dục lưng cô vào vách tường kho hàng, lại tiếp tục tiến hành động tác thâm nhập.

Hai người bọn họ điên cuồng mà hưởng thụ khoái cảm tốt đẹp, nỗi nhớ nhung những ngày qua khiến ở mặt tình ái, bọn họ có sự hoà hợp vô cùng tuyệt vời...

Thật lâu sau, sau khi cảm thấy cô đã thoả mãn cao trào rên rỉ tên anh thì Ngự Diễm cuối cùng cũng hét lên một tiếng rồi phun tinh hoa nóng bỏng vào cơ thể cô...

Cổ Tiểu Lục tựa vào vai Ngự Diễm, hai người bọn họ thở hồng hộc như vừa hoàn thành chạy cự li dài.

Sau khi Ngự Diễm ôm Cổ Tiểu Lục nghỉ ngơi một lúc sau, dục vọng của anh lại bùng nổ hai người bọn họ đang tính lại tiếp tục yêu đương thì ngoài cửa truyền đến một tiếng động lạ lớn...

“Hình như có tiếng động gì ngoài kia?” Ngự Diễm sâu sắc phát hiện bên ngoài hiện đang có người.

Cổ Tiểu Lục nghe anh nói thế liền lắng nghe cẩn thận, hơn nữa trong nháy mắt cô mở to đôi mắt về mặt hoảng hốt.

“Hình như là...” Cổ Tiểu Lục run rẩy nói không ra tiếng, cửa kho hàng hình như đã bị người khác chuẩn bị mở ra...

Ngự Diễm vội vàng ôm chặt Cổ Tiểu Lục, rất sợ thân thể loà lỏ của cô sẽ bị nhìn thấy.

“Cổ Tiểu Lục!” giọng nam đang cố mở cửa rống lớn lên một tiếng.

“Ma quỷ, còn không nhanh lo mà mở cửa ông hét cái gì thế!” Giọng một nữ nhân vội vàng đem nam nhân đó đẩy ra, hơn nữa bà đích thân lo mở chốt.

Chỉ nghe thấy nam nhân kia rít gào mắng nhiếc ở bên ngoài.

“Bọn họ là ai?” Ngự Diễm có cảm giác có chuyện xấu đang xảy ra với anh và cô.

“Ba và mẹ nhỏ của em...!” Cổ Tiểu Lục giọng điệu như đoán được tai vạ sắp đến nơi run rẩy nói.

...

“Người muốn giải thích với ta như thế nào đây về vừa mới xảy ra ở quán cây cau?” Về mặt nghiêm túc ngồi trên sô pha, Cổ cha gặng điệu không hề hách khí hỏi Ngự Diễm.

“ạ... chuyện này...” Ngự Diễm cả đời anh cũng chưa từng trải qua kinh nghiệm mất mặt như thế, đường đường là một nam nhân thành đạt xuất thân cao quý như anh lại không nghĩ tới chuyện cùng Cổ Tiểu Lục mây mưa không kiềm chế được như thế, lại còn trời xui đất khiến thế nào mà còn bị Cổ cha bắt gian tại trận, điều này làm cho sự bình tĩnh tự tin ngày thường của anh nhất thời biến đi đâu mất, anh tay chân có phần hơi run run đang lực lời trình bày với Cổ cha.

“Ba, ba không cần phải hung dữ như vậy đối với Ngự Diễm đâu, chúng con... là do kim lòng không đậu...” Cổ Tiểu Lục đau lòng nhìn Ngự Diễm bị cha cô chất vấn, vội vàng nhảy ra giảng hòa, thì bất gặp phải cái nháy mắt của mẹ nhỏ, dường như bà muốn ám chỉ cô đừng nên mở miệng.

“còn con đó nha đầu chết tiệt kia! bình thường với hành vi lụy tình của con ta đã không vực ý này thật không ngờ con còn dám làm ra cái chuyện bại hoại nề nếp gia đình này... con...con muốn ta phải giải thích như thế nào với người mẹ đã chết của con đây hả!” Cổ cha đang rất kích động nóng giận hét.

“Ai a, ba sao ba lại có thể hồ đồ như thế? mẹ nhỏ và mọi người còn đang ở đây a, sao ba cứ không ngừng nhớ thương nhắc đến người mẹ đã chết của con chứ... Như vậy ba sẽ làm tổn thương mẹ nhỏ nha!” Bị mắng té tát nhưng Cổ Tiểu Lục cô cũng không quên nhắc nhở ba ba một chút.

“Tiểu Lục...” Cổ Tiểu Lục trong lời nói xác thực kêu trang mỹ chi trên trán toát ra tam điều hắc tuyến.

Đối với chuyện vợ trước của Cổ cha, Trang Mỹ Chi bà cũng không hề có ý ganh tị tình cảm ông dành cho người vợ đã mất, bà đương nhiên biết Tiểu Lục cố tình nói như vậy chỉ là muốn dời đi sự chú ý của Cổ cha mà thôi.

“con đó, nha đầu kia đừng có cố tình qua quýt cho xong chuyện!” Cổ cha quả nhiên bị Tiểu Lục chọc có chút thịnh thù, ông vụng trộm liếc mắt một nhìn vợ yêu... May mắn trên mặt bà vẫn ôn nhu nhẹ nhàng nhìn ông mỉm cười, không có vẻ bị những lời vô tình của ông vừa rồi làm ảnh hưởng.

Cổ Tiểu Lục le lưỡi, ít nhất cô cũng tạm thời thành công ngăn chặn sự chất vấn đầy khí thế bức người của Cổ.

“Bác Cổ, đối với hành vi thấp kém vừa rồi của cháu, cháu cam đoan sẽ nhận toàn bộ trách nhiệm” Ngự Diễm trực tiếp lên tiếng nói, để tránh chuyện vì bình vực anh mà cô và cha cô tiếp tục cãi nhau.

“Người nói phụ trách là muốn phụ trách như thế nào?” Cổ cha hàm hồ nhướn mi, thể hiện một bộ dáng đã biết rõ rồi mà vẫn còn cố tình hỏi.

“Cháu sẽ cưới cô ấy, xin bác cứ yên tâm” Ngự Diễm cầm lấy bàn tay nhỏ bé mảnh khảnh của Cổ Tiểu Lục, ngữ khí kiên định nói.

Nghe những lời vừa rồi cùng với động tác thâm tình của anh khiến cho Cổ Tiểu Lục trong lòng vô cùng cảm động, ba người bọn họ chỉ kịp thấy Cổ Tiểu Lục về mặt đầy xúc động đứng lên, sau đó gắt gao ôm lấy anh, mặt mũi đầy nước mắt nước mũi nói thều thào nói: “Em nguyện ý gả cho anh!”

Động tác vui mừng quá khích của Cổ Tiểu Lục khiến cho ba người còn lại đang ở đó đều nhất thời trợn mắt há hốc mồm, không ngờ tới nha đầu kia lại biểu đạt cảm xúc một cách trực tiếp như vậy, ngay sau đó Ngự Diễm anh bắt đầu hoài nghi quyết định của mình có phải do lúc hơi bị kích động mà ra không...

“Được rồi, nếu đã quyết định trở thành thân gia, ta đây cũng không ngại nói thẳng... chuyện kia, về sau nếu có muốn thân mật thì còn nhiều địa điểm, ở trong kho hàng thân thiết có lẽ có chút kích thích, nhưng ta không hi vọng là hai đứa lại tiếp tục tiền lệ đó...” Cổ tục tiểu phi tiểu nói.

Nghe thấy những lời Cổ cha mới nói, Ngự Diễm càng tin khẳng định tại sao Cổ Tiểu Lục cô lại có những hành động quái dị như thế.

Đơn giản sau khi dùng xong bữa tối, Cổ Tiểu Lục nắm tay Ngự Diễm đi dạo ở công viên tản, thuận đường cô đưa Ngự Diễm tới bãi đậu xe.

“Ngự Diễm, hôm nay thật có lỗi để cho anh bị mất mặt như thế...” Cổ Tiểu Lục hiểu được da mặt Ngự Diễm rất mỏng, chuyện xảy ra ở quán ở cây cau hôm nay khẳng định sẽ trở thành một bóng ma rất lớn trong lòng anh, vì thế cô áy náy xin lỗi.

“nha đầu ngốc, người nên nói xin lỗi là anh mới đúng, anh khiến em không thể ngẩng mặt lên trước mặt cha em” Ngự Diễm ôn nhu ôm lấy Cổ Tiểu Lục, trong thâm tâm anh nhận thấy vị hôn thê của anh thật sự là một cô gái lương thiện.

“Anh không cần phải nói như vậy... Trên thực tế em cũng rất muốn cùng anh nảy sinh ra chuyện thân thiết...” Nhớ tới chuyện hai người bọn họ tràn đầy kích tình lúc buổi chiều kia, bất giác khuôn mặt nhỏ nhắn của Cổ Tiểu Lục liền đỏ ửng.

Nhìn vẻ mặt thịnh thù đáng yêu của cô, Ngự Diễm lại bị nét mặt tương như vô hại đó khiến cho dục hỏa lại dâng cao.

“anh tại sao lại nhìn em chăm chăm như thế?” Bị Ngự Diễm anh nhìn chăm chú cô có chút không được tự nhiên khẽ sờ sờ mặt mình... có gì không ổn sao!

“Em có muốn ăn anh không?” Ngự Diễm nở một nụ cười gian xảo, neho neho mắt hỏi cô.

“há?”

sau đó Ngự Diễm khẽ thì thầm bên tai cô, chỉ thấy khuôn mặt đang ửng hồng của cô biến thành đỏ lựng đến tận mang tai, chưa kịp phản ứng cô đã bị anh kéo đến bãi đậu xe.

“Như vậy không được đâu? Chúng ta sẽ bị người khác nhìn thấy...” Vừa ngồi lên xe, chỉ thấy Ngự Diễm anh xấu xa bắt đầu vuốt ve bộ ngực đầy đặn của cô, hơn nữa anh còn thô lỗ vén cao áo của cô lên.

“Yên tâm, xe của anh có dán giấy cách nhiệt màu đen, sẽ không bị ai nhìn thấy đâu...”

“Nhưng là đây là bãi đỗ xe đó nha...” Cổ Tiểu Lục vẫn như cũ cảm thấy có điều cố kỵ.

“Bây giờ đã trễ như vậy rồi, chỉ còn lại có anh và em mà thôi.”

“Nhưng là... camera chống trộm đó...”

”vạn chận có cây cỏ thụ kia che chắn, không thể chụp đến chúng ta!”

“Nhưng là...”

“em ngậm miệng lại được không, không có nhưng là gì nữa cả!” Ngay sau đó, Ngự Diễm khát khao hôn Cổ Tiểu Lục, đầu lưỡi linh hoạt của anh trực tiếp xâm nhập vào khoang miệng ướt át của cô.

Khi bị Ngự Diễm nóng bỏng kích tỉnh hồn như thế , Cổ Tiểu Lục hoàn toàn đã quên mất những lo lắng vừa mới rồi, cô rất nhanh chóng phối hợp cùng anh, hai đầu lưỡi quấn quít giao lấy nhau.

Bàn tay Ngự Diễm anh vuốt ve bên trong áo cô khẽ mở áo ngực của cô vút qua một bên, ngón tay anh tà ác vờn ve đầu vú đang cương cứng vì kích tỉnh của cô.

“Ừ...” Một cảm giác kích thích xuyên thấu toàn thân Cổ Tiểu Lục, làm cho cô không chịu đựng được mà nhẹ giọng ngâm nga rên rỉ.

Ngự Diễm lại cúi người hôn đôi bầu vú không được che đậy của cô, khiến cô lại một lần nữa cong người khẽ đón nhận anh.

Cổ Tiểu Lục bây giờ chỉ có thể vô lực ôm lấy đầu Ngự Diễm, tùy ý anh đối đãi phóng dăng với chính mình.

Anh khẽ đặt tay cô vào vật đàn ông cứng rắn của anh, tay cô vô thức nhẹ nhàng lắc lư, anh thực sự muốn cô tự mình cảm nhận được anh đối với cô dục vọng mãnh liệt đến như thế nào.

“Em đừng vào nó đi... Nó chưa kịp đủ lớn...” Ngự Diễm nhẹ giọng đầy kích tỉnh rên khẽ bên tai Cổ Tiểu Lục.

Tay Cổ Tiểu Lục vuốt ve vật kia qua làn vải của quần áo, cô cơ hồ cảm nhận được vật nam tính của anh đã thật lớn, hơn nữa còn nhẹ nhàng khẽ động đậy với phản ứng được cô vuốt ve.

“Em giúp anh cởi bỏ quần lót đi...” Ngự Diễm giọng khàn khàn đầy kích tỉnh nói, Cổ Tiểu Lục bây giờ chỉ còn biết làm theo những gì anh nói.

“Em vuốt ve nó đi...” bàn tay Cổ Tiểu Lục vô cùng mềm mại ôm quanh vật cứng rắn đó, khe khẽ vuốt ve xoa bóp.

“Nha... em cứ làm như thế này...” động tác tuy vụng về của Cổ Tiểu Lục, nhưng lại khiến Ngự Diễm anh tràn đầy khoái cảm rên rỉ.

Đồng thời tay Ngự Diễm cũng rút bỏ quần đùi của Cổ Tiểu Lục, ngón tay anh nhẹ nhàng lướt qua bộ phận nhạy cảm của cô... Mỗi khi ngón tay của Ngự Diễm như thấu ghẹo lướt nhẹ qua nơi đó khiến toàn thân Cổ Tiểu Lục vô lực run lên, thân thể cô không tự giác mà ướt át...

Ngự Diễm anh dục như không thể kiềm chế được nữa nhanh nhẹn hạ phần ghé sau của chiếc xe sang trọng của anh xuống thành một cái giường nho nhỏ, sau đó anh yêu cầu Cổ Tiểu Lục ngồi lên trên cơ thể tinh trắng của anh.

Cổ Tiểu Lục tỏ ra là một cô gái rất biết nghe lời, cô nhẹ nhàng trườn lên trên thân thể của Ngự Diễm, đã có vài lần kinh nghiệm làm chuyện mang đầy khoái cảm này với anh nên cô cũng phần nào hiểu được Ngự Diễm anh muốn cô làm cái gì, cô nhẹ nhàng phối hợp cầm lấy vật nam tính cứng rắn như thép kia của anh khe khẽ đặt trước cửa huyệt đạo của chính cô rồi mân mê chậm chạp vuốt ve nhưng cũng không có ý định cho anh tiến vào vội.

“nhà đầu kia em chỉ nhanh học được điều xấu...” Dục vọng khiến cho giọng Ngự Diễm khàn khàn rên rỉ nói.

Cổ Tiểu Lục cười khẽ một tiếng, sau đó cô khẽ di chuyển mông nhẹ nhàng ngồi xuống trên vật đàn ông của anh... vật đang nóng bỏng của Ngự Diễm thuận lợi tiến vào trong cơ thể ẩm ướt của cô, sau đó anh khẽ di chuyển thân thể khiến dục vọng của hai người bọn họ thỏa mãn không hạn mà cùng thờ dài một tiếng.

“em di chuyển đi...” Ngự Diễm ôm cặp mông tròn lẳn đầy mị lực của Cổ Tiểu Lục, dạy cô cách thực hiện động tác như thế nào.

Cổ Tiểu Lục đặt tay trước vầng ngực rắn chắc của anh, có chút then thùng giật mình, khi đỉnh vật dư thừa của anh đụng chạm đến chỗ sâu nhất của cô, cơ bắp trong cơ thể non mềm của cô tự động phản ứng co rút lại, càng khiến vật nam tính của anh được ôm một cách chặt chẽ trong huyệt đạo... một cảm giác sung sướng kỳ diệu khiến cho Cổ Tiểu Lục không thể kiềm chế được mà bất giác thờ dài, cơ thể cô bắt đầu đòi hỏi di chuyển để tìm kiếm được nhiều cảm giác thỏa mãn đó.

Ở trong bóng tối như mực của xe, Ngự Diễm hai mắt phủ đầy sương mờ vì dục vọng, anh nhìn chăm chăm vào mỗi cử động uyển chuyển lên xuống của cơ thể cô, cố gắng đem tất cả hình ảnh tuyệt vời này thu vào trong tầm mắt, đồng thời anh cũng hỗ trợ bằng cách ôm lấy thắt lưng của cô không ngừng đem vật nam tính khoẻ mạnh của chính mình thâm nhập, phối hợp cùng Cổ Tiểu Lục chuyển động...

Hai bầu ngực của Cổ Tiểu Lục bị Ngự Diễm ôm chặt mân mê đến ửng hồng giữa hai chân cô cũng vì sự cọ sát với anh mà vô cùng ẩm ướt, khiến cho ngọn lửa dục vọng vây quanh vật đàn ông của Ngự Diễm, cuối cùng anh rốt cuộc nhìn không được phóng túng chính mình di chuyển càng lúc càng nhanh trong cơ thể cô...

“A...” khoái cảm liên tiếp khiến cho Cổ Tiểu Lục cô chỉ có thể gất gao chống tay trên bộ ngực vạm vỡ của Ngự Diễm mà hôn hên thờ gấp.

Mãnh liệt cao trào tới gần hai người bọn họ, tiếng thờ hỗn hển lượn lờ trong không gian đầy mờ ám trong xe.

“Anh yêu em...” sau một hồi kích tỉnh Ngự Diễm anh cuối cùng dùng lực tiến mạnh vào cơ thể cô rồi nhanh chóng phóng thích tinh hoa vào huyệt đạo nóng bỏng đó, hơn nữa anh còn nhẹ giọng thì thầm thổ lộ bên tai cô tình cảm trong lòng anh.

Nghe thấy này ba chữ, Cổ Tiểu Lục cảm động đến không nói ra lời, cô chỉ gất gao ôm lấy Ngự Diễm, dòng nước mắt khẽ lăn xuống đôi gò má gọi cảm như trả lời cho cảm xúc mãnh liệt của cô...

Hôn lễ của Ngự Diễm và Cổ Tiểu Lục hôn dưới sự thúc giục của Cổ cha đã được tiến hành tại giáo đường sang trọng Liên Hoa Norman một tháng sau đó.

Ngự Diễm anh đã dùng hết tâm trí tìm ra địa điểm lý tưởng tuyệt vời này để cử hành hôn lễ, anh muốn lưu lại trong ký ức của Cổ Tiểu Lục một hôn lễ khó quên. Thánh đường tuy rằng không lớn, nhưng được bố trí sang trọng, ấm áp động lòng người.

Cổ Tiểu Lục chưa bao giờ dám nghĩ tới chuyện bản thân cô có thể cùng Ngự Diễm tình cảm lưu luyến nhanh chóng nở hoa như vậy, cô luôn tự nhủ trong lòng phải cố gắng nắm chắc tương lai của hai người bởi vì cô muốn khiến cho Ngự Diễm anh sẽ mỗi ngày một yêu thương cô hơn nữa, nhưng bất quá vì đoạn hôn nhân hạnh phúc này cô cũng phải trả giá một chút gì đó ... đó chính là Ngự Diễm anh bắt buộc cô phải ngưng kinh doanh tại quán cây cau, anh thật lòng không muốn cô xuất đầu lộ diện với vẻ đầy quyến rũ như thế trước mặt nam nhân khác, mặc dù có chút tiếc nuối nhưng vì để có thể chuyên tâm vì Ngự Diễm, Cổ Tiểu Lục cô vẫn quyết định làm theo ý của anh.

Đối với chuyện có kết cục mỹ mãn này, người vui vẻ nhất chính là Ngự Trạch Thiên ông.

Ông đã dốc hết tâm huyết an bài hôn sự cho ba tên tiểu tử Ngự gia, mọi chuyện rốt cục cũng đều đã thuận lợi viên mãn, ba tên tiểu tử cùng với ba người con dâu do chính ông an bài sắp xếp cuối cùng cũng tràn đầy hạnh phúc, điều đó khiến ông không khỏi cảm động bồi hồi.

“Xem ra cả ba chúng ta chúng ta đều bị Lão Hồ Ly cha kia sắp đặt thành công...” anh cả Ngự Am trên mặt rạng ngời vẻ hạnh phúc tươi cười, rõ ràng trong tâm đã rất cảm phục người cha tỉ mỉ chu đáo này.

“Không bằng như vậy đi... Chúng ta cũng phải ăn miếng trả miếng, ăn miếng trả miếng...” anh hai Ngự Hạo giọng điệu gian trá nói.

“Cách nào bây giờ?” Ngự Diễm khẽ nhướn mày hỏi.

“Bọn anh biết quản gia Dorian ở Ngự gia hầu hạ đã hơn nửa đời người rồi, từ khi mẹ mất đến bây giờ, vẫn đều là do bà chiếu cố đến cha của chúng ta, theo anh thấy Lão Hồ Ly kia đối với Lâm quản gia chắc cũng tương đối có tình cảm thì ông mới có thể để cho bà thân cận với ông như thế, không bằng tối nay chúng ta hãy giúp bọn họ...” ba anh em nhà họ bắt đầu nghiên cứu và thảo luận kế hoạch báo thù của bọn họ.

Thừa dịp tối nay ban đêm gió lớn, kế hoạch của bọn họ cũng được sắp đặt lặng lẽ tiến hành...

【 toàn văn hoàn 】

Bạn đang đọc truyện *Tán Tình Cô Nàng Xấu Hổ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.